

संस्कृतश्रीः

पाठनाला - ४

SAMSKRITHASRI

Patamala-4

Published by

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY [REGD.]

Head Office :
98-99 Luz Church Road,
Chennai-600 004.
Phone : 2 497 11 01.

Admn. Office :
283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018.

Vth Edition]

2003

[Rs. 25-00

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகை பாடமாலா

மொழிப்பயிற்சி மிக எளிதானது. கருத்துடன் ஊன்றிப்பயிலத் தொடங்கினால் ஓராண்டிற்குள் மொழி வசப்படத் தொடங்கும். பிறகு மொழியிலுள்ள சிறிதும் பெரிதுமான நூல்களை படித்துப் பழகப்பழக மொழி நன்கு வசப்பட்டுவிடுகிறது. மொழியின் இலக்கணமும் கற்பதற்கு எளிதே. தொடர்ந்து கருத்துடன் ஊன்றி ஈடுபடுவதே இதற்கான ஒரே உபாயம். நாம் நன்கு அறிந்த மொழி ஒன்றின் உதவி கொண்டு வேற்று மொழி கற்பதும் மிக எளிது. அந்தந்த மொழியின் தனிச் சிறப்பும் பழகப் பழகத்தானே புரியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே தமிழின் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பதற்கு உதவுவது என்ற நோக்குடன் 1977ல் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் நல்லாசியுடன் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ துவங்கப் பெற்றது.

பத்திரிகை மூலம் போதித்துத் தபால் மூலம் பயிற்சியில் உதவுவதானது. நேர்முகமாக வகுப்பறைகளில் போதிப்பது போல், எளிதாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடன் முயன்றதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம். தொடர்ந்து இப்பத்திரிகையின் வாசகர் வட்டம் பெருகிவருகிறது.

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் பாடங்களுடன் எளிய சிறிய சிறந்த கட்டுரைகள், ஸம்பாஷணைகள், சிறு நாடகங்கள், மற்றும் செய்யுள்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் இவைகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவை வாசகர்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஈடுபாட்டை வளர்க்க உதவுகின்றன.

ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துப்பயிற்சி முதல் உயர்ந்த காவியப் பகுதிகள் வரை எளிய முறையில் பாடங்கள் வரிசையாக அமைக்கப் பெற்று ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியில் அமைந்த பயிற்சிகளை வாசகர்கள் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பித் திருத்தப் பெற்று திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

संस्कृतश्रीः पाठमाला-४

ஸம்ஸ்கிருதபூர்-பாடமாலா-4

श्रुतिस्मृतिपुराणानां आलयं करुणालयम् ।

नमामि भगवत्पादशंकरं लोकशङ्करम् ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

कर्मणि लकाराः

வினைச்சொற்கள் 10 லகாரங்களில் அடங்குகின்றன. (1) நிகழ்காலம் - லட். (2) இறந்த காலம் - லிட், லங், லுங் என மூன்று. (3) வருங்காலம் - லுட், ல்ருட் என இரண்டு. (4) கட்டளை - லோட். (5) நம்பிக்கை - லிங், (6) நிபந்தனை - ல்ருங் ஆக ஒன்பது லகாரங்கள். இவை காவியங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுபவை. லேட் என்பது வேதத்தில் மட்டும் காணக்கூடியது. லிங் இரு வகை விதிலிங், ஆசீர்லிங் என. இவற்றில் லட், லங், ல்ருட், லோட், விதிலிங், ல்ருங் என்ற ஆறைக்கற்றேறும். லிட், லுட், லுங், ஆசீர்லிங் என்ற நான்கும் பின்னர் அறிமுகமாகும்.

லகாரங்களின் உபயோகம் இரண்டு வகை. கर्तृरि லகாரா: செய்வினை (Active Voice) कर्मणि லகாரா: செயப்பாட்டுவினை (Passive Voice) என. இதுவரை கற்றவை - कर्तृरि லகாரா: அதாவது எழுவாயை (கர்த்தாவை) சார்ந்திருக்கும் வினைச் சொற்கள், இனி கற்கப்படவிருப்பவை कर्मणि லகாரா:, அதாவது செயப்படு பொருளைச் சார்ந்திருக்கும் வினைச்சொற்கள். இவைகளை முறையே कर्तृरि प्रयोग:, कर्मणि प्रयोग: எனக் கூறுவது முண்டு. अहं पाठान् पठामि । "நான் பாடங்களைப் படிக்கிறேன்". मया पाठाः पठयन्ते । "என்னால் பாடங்கள் படிக்கப்படுகின்றன" என்ற இரு வாக்கியங்களில் வினைச் சொற்களின் புருஷ வசனங்கள் மாறுகின்றன. கர்மணி பிரயோகத்தில் கர்மா கர்த்தாவாக மாறும் என்பது மேலெழுந்த வாரியான கூற்று. படிக்கிறேன், படிக்கப்படுகின்றது என இரு இடங்களிலும் வினையைச் செய்பவன் எழுவாய் कर्ता- (நான் நீ அவன் அவள்

அது) முதல் வேற்றுமையில் இருந்தாலும் மூன்றாம் வேற்றுமையிலிருந்தாலும் அது எழுவாய்தான். செயப்படுபொருள் (கம்) எந்த வேற்றுமையிலிருந்தாலும் செயப்படு பொருளே.

தாதுக்களை ஸகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றாவினை, அகர்மகங்கள் - செய்வினை குன்றியவினை, என்று இரண்டு வகையாகப் பிரித்தறிந்தோம். ஸகர்மக தாதுக்களுக்கு மட்டும் கர்மணி பிரயோகம் உண்டு.

(कर्तरि प्रयोगः)

अहं पाठान् पठामि

पिता पुत्रौ रक्षति

त्वं निचोलं सीव्यसि

रामः लक्ष्मणं श्लिष्यति

बालौ कन्दुकं क्षिपतः

विद्यार्थिनः परीक्षां लिखन्ति

देवलकः भगवन्तं अर्चयति

क्राकचिकौ काष्ठं खण्डयतः

(निचोलकः

रविकके.

देवलकः

आर्ச்சकर.

क्राकचिकः

ரம்பக்காரர்).

(कर्मणि प्रयोगः)

मया पाठाः पठयन्ते

पित्रा पुत्रौ रक्ष्येते

त्वया निचोलः सीव्यते

रामेण लक्ष्मणः श्लिष्यते

बालाभ्यां कन्दुकः क्षिप्यते

विद्यार्थिभिः परीक्षा लिख्यते

देवलकेन भगवान् अर्च्यते

क्राकचिकाभ्यां काष्ठः खण्डयते

கர்த்தரி பிரயோகத்திலிருப்பதை கர்மணி பிரயோகமாக மாற்ற கீழே கண்ட விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. கர்த்தாவை (எழுவாயை) மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

2. கர்மாவை (செயப்படுபொருளை) முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

3. க்ரியாபதத்தை (வினைச்சொல்லை) கர்மாவின் புருஷ வசனங்களுக்குத் தக்கபடி மாற்றவேண்டும். முன்னர் நடந்த பாடங்களில் விளக்கிய முறையில் வினைப்பகுதி + இடைநிலை + விசுதி = வினைச்சொல் என்ற விதிப்படி அமைந்த வினைச் சொற்கள், பঠாமி, ரக்ஷதி, சீவ்யசி, ஶ்லிஷ்யதி, க்ஷிபத:, ஶ்லிஷ்நி,

अर्चयति, खण्डयतः என்ற வினைச் சொற்கள். கர்மணி பிரயோகத்தில் வினைச்சொல் எந்த விகரணத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் விகரணப்ரத்யயம் எனும் இடைநிலையை நீக்கி தாதுவுடன் கர்மணி பிரத்யயமாகிய 'ய' சேர்க்கப்படுகிறது. மேல் பரஸ்மைபத விகுதிகளுக்கு பதில் ஆத்மநேபத விகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆத்மநேபத விகுதிகள் செயப்படு பொருளின் புருஷனுக்கும் வசனத்திற்கும் ஏற்ப மாற்றப்படுகின்றன.

पठामि-पठ् + य + ते

क्षिपति-क्षिप् + य + ते

रक्षति-रक्ष् + य + ते

लिखन्ति-लिख् + य + ते

सीव्यति-सीव् + य + ते

अर्चयन्ति-अर्च् + य + ते

रिष्यति-रिष्य् + य + ते

खण्डयन्ति-खण्ड् + य + ते

अहं पाठान् पठामि என்ற உத்தமபுருஷ ஏக வசனத்தில் இருந்த

வாக்யம் மயா பாठा: पठ्यन्ते என்று பிரதம புருஷ பஹு வசனம் கொண்ட வாக்யமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. त्वं निचोलं सीव्यसि என்ற மத்யம புருஷ ஏக வசனத்திலிருந்த வாக்யம், त्वया निचोलः सीव्यते என்ற பிரதம புருஷ ஏக வசன வாக்யமாக மாறிவிட்டது. மற்ற உதாரணங்களிலும். இம்முறையைப் பின்பற்றி விடையைச் சரிபார்க்கவும்.

பயிற்சி: மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்யங்களின் பொருள் எழுதுக.

விளக்கம் 2

கீழே கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்யங்கள் கர்த்தரி பிரயோகத்திற்கு மாற்றப்படுகின்றன. மாற்றத்தைக் கவனியுங்கள்.

(कर्मणि प्रयोगः)

(कर्तरि प्रयोगः)

बालकैः इधुं खाद्यते

बालकाः इधुं खादन्ति

ताभ्यां त्वं निन्यसे

तौ त्वां निन्दतः

पितः ! ममापराधाः क्षम्यन्तां

पितः ! ममापराधान् क्षाम्य

(मृष्यन्तां)

(मर्षय)

मृगयुना बराहः विध्यते

मृगयुः बराहं विध्यति

மயா ஹிமஸ்வண்ட: ஸ்யுத்யதே	அஹ் ஹிமஸ்வண்ட் ஸ்யுத்யாமி
தேன ஷூரிக்யா நஸ்வ் வுத்யதே	ஸ: ஷூரிக்யா நஸ்வ் வுத்யதி
யவாஹ்யாங் கீதாந் அகர்ணயதே	யுவாந் கீதாந் அகர்ணயத:
அஸ்த்மாஹி: பூஷ்யாணி ஸமர்ப்யந்தே	வயந் பூஷ்யாணி ஸமர்ப்யாம:

(மூக்யு: வேடந் ஹிமஸ்வண்ட: பனிக்கட்டி ஷூரிகா கத்தி)

கவனிக்கவும்: 1. எழுவாய் முதல் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 2. செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 3. வினைச்சொற்கள் எழுவாயைத் தழுவுகின்றன. கர்மணி பிரத்யயமான 'ய' நீக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த தாதுவின் விகரண பிரத்யயம் சேர்க்கப்படுகிறது. தாது பரஸ்மை பதமானால் பரஸ்மைபத விசுதியும் ஆத்மநேபதமானால் ஆத்மநேபத விசுதியும் சேர்க்கப்படுகிறது. 4. கர்மணி பிரயோகத்தில் ஷு: , த்வ், மமாபராஹா: , வராஹ: , ஹிமஸ்வண்ட: , நஸ்வ், கீதாந், பூஷ்யாணி என்ற செயப்படுபொருளுக்கேற்றபடி புருஷ வசனங்களில் வந்த ஸ்வாயதே முதலிய வினைச்சொற்கள், கர்த்தரி பிரயோகத்தில் வாலகா: , தௌ, மூக்யு: , அஹ், ஸ: , யுவாந், வயந் என்ற எழுவாய்க்கேற்ப புருஷ வசனங்களை ஏற்றுள்ளன.

பயிற்சிகள்: 1. கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களைப் பிரயோகம் மாற்றிப் பொருள் எழுதுக.

1. அவாந் தேவந் நமாவ: | 2. யூயந் மாந் ஸ்யுத்ய | 3. கீபால: கருந் நமதி | 4. தே பத்ரந் லிஸ்வந்தி | 5. பித்ரா அபராஹ: க்ஷாம்யதே | 6. தேன கிந் கய்யதே | 7. வுஷமௌ க்ருஷகேந துயேதே | 8. சேனயா ராஷ்ட்ரஸ்யதே | 9. கர்ணயேந ஸிவாய நேத்ரந் அர்ப்யதே | 10. தௌ ரூப்யகாணி கர்ணயத: |

கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்த்துப் பிறகு பிரயோகத்தை மாற்றவும்.

1. ராம | நீ பாடம் படி. 2. தந்தை மகளைக் கொளுக்கிறார். 3. இறைவன் உலகைப் படைக்கிறார். 4. காளிதாஸன் ராம கதையை வர்ணிக்கிறார். 5. கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். 6. பசு புல்கை மேய்கிறது. 7. கிளிகள் கோவைப் பழங்களைச்

சாப்பிடுகின்றன. 8. தினமும் 2-3 நெல்லிக்கனிகளைச் சாப்பிடு.
9. நீ என்ன எழுதுகிறாய். 10. அவன் கோவிலுக்குச் சென்று
கடவுளை வணங்குகிறான். (கோவைப்பழங்கள் விவிலானி)

द्वितीयः पाठः - पाठम् 2

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ६

पञ्चमं दृश्यम् (अनुवर्तते)

(कण्वस्याश्रमे राजा दुष्यन्तः विदूषको माढव्यश्च संभाषमाणौ वर्तते ।
आश्रमे इष्टीनां विघ्नं कुर्वतां रक्षसां उपद्रवेभ्यः रक्षितुं मुनिकुमारौ प्रार्थयताम् ।
राजा तत्र सहायो भवामीति अङ्गीकृतवान्)

राजा - माधव्य ! अप्यस्ति शकुन्तलादर्शने कुतूहलम्?

विदूषकः - पूर्वं सपरिवाहमासीत् । इदानीं तत्र राक्षसवृत्तान्तेन
बिन्दुरपि न अवशेषितः ।

राजा - मा भैषीः । ननु मत्समीपे वर्तिष्यसे?

विदूषकः - एष राक्षसात् रक्षितोऽस्मि ।

(दौवारिकः प्रविशति)

दौवारिकः - सज्जो रथः । भर्तुः विजयप्रस्थानं अपेक्षते । एष पुनः
नगरात् देवीनां आज्ञासिहरः करभकः आगतः ।

राजा - (सादरं) किं अंबाभिः प्रेषितः?

दौवारिकः - अथ किम्?

राजा - ननु प्रवेशयताम्?

दौवारिकः - तथा । (निष्क्रम्य करभकेण सह प्रविशति) एष भर्ता ।

उपसर्प ।

करभकः - जयतु जयतु भर्ता । देवी आज्ञापयति । “आगामिनि चतुर्थे
दिवसे मे उपवासः प्रवृत्तपारणो भविष्यति । तत्र दीर्घायुषा अवश्यं
संभावनीया” । इति ।

ராஜா - இத: தலசுவினா் கார்யம் । இதா குருஜனானா் அாஜா । டூயமலி
அனதிக்ரமணியம் । கிமத்ர ல்ரதிவிதேயம்?

விடூஷக: - த்ரிசங்குரிவ அந்நராலே திஷ்ட?

ராஜா - சத்யம் அாகுலி஡ூதா஑ஸ்மி । கூத்யயா: ஡ிநூ டேசூ । லுர: சூலே
ல்ரதிஹ்தம் சூாத இவ மே மன: டூவீ஡ி஡வதி । (விசுநித்ய) சஸ்வே ! த்வம் அங்஡யா லுத்ர இதி
ல்ரதி஑ூஹித: । அதா ஡வானு இத: ல்ரதிநிவர்ததாம் । தலசுவிகார்யே வ்ய஑்ரம் மாம் அங்஡யே
நிவேடயது । தத்ர஡வதீனா் லுத்ரகூத்யம் ஡வானு அநுஷ்டாதுமஹீதி ।

விடூஷக: - யதா ராஜானுஜேந ஑ந்நதவ்யம், ததா ஑சூசாமி ।

ராஜா-தலலவநச்ய ஁லுராத: ல்ரஹ்ரணிய: । சர்வானு அநுயாத்ரிகானு
தவ்யேவ சஹ ல்ரஸ்தாலயாமி ।

விடூஷக:- (ச஑வீ) தேந ஹி இடானீ யுவராஜ: சங்வுத்தா஑ஸ்மி ।

ராஜா - (சுவ஑ாத்) சலலா஑யம் வடூ: । கடாதித் அஸ்மத்யூர்த்நாம் அந்ந: -
லுரே஡்ய: கதயேத் । ஡வது । எனம் எனம் வக்ஷே । (ல்ரகாசம்-விடூஷகம் ஹஸ்தே ஑ூஹிதவா)
வயச்ய ! ஑ஷிஷு ஑ூரவாத் அ஡்ரமம் ஑சூசாமி । சத்யமேவ தாலசகந்யகாயாம் ந மம
அ஡ிலாஷ: । வயம் க? மூ஑சா஡ீ: சமம் ஁தஹித: அயம் ஜந: க? சஸ்வே ! தத்
ல்ரஹிசேந விஜல்பிதம் । தத் வச: ல்ரமார்தேந ந ஑ூஹதாம் ।

விடூஷக:-அத கிம் । (சர்வே நிஷ்ரூந்நதா: । ஜவநிகா ல்ரஹ்ரதே ।)

சல்ரஹிவாஹம் ல்ர஑ுக்஑ெ஑ுத்தே஑ுடும்லடி ந அவசாஷித:
மிச்சல்ரலவில்கூ மா ஡ீஷி: ல்ரயல்ரலாதே விஜயல்ரஸ்தானம்
வெற்றில்ரல்ரல்ரலா஑ அலேக்ஷதே ஁த்ரல்ரலார்க்கிறது அாஜாசிஹ்ர: ஁த்தரவைக்
காண்டுவருலவன் டேவீ ஁ஜமானி - இங்஑ு அரசனின் தாய் ல்ரவேச்யதா
஁ள் அ஑ழத்து வரல்ரல்ர஑ும் நிஷ்ரூம்ய வெளிக்கிளம்பி ஡ர்தா
஁ஜமானன் ஁ல்ரல்ர஑ அருகில் செல் அா஑ாமிநி வரவிருக்கிற ஁ல்ரவாச:
விரதம், ல்ர஑்ரணியிருந்து செய்கிற வழிலா஑ ல்ரல்ரணா நிறைவு
நிகழ்ச்சி ல்ரவூத்ரல்ரண: நிறைவு நிகழ்ச்சி தாடங்஑ல்ரல்ர஑தாக டீர்தாயு:

நீண்ட ஆயுளுள்ளவன் (தனது அன்பிற்குரிய சிறுவர்களை டீர்யாயு:-
 आयुष्मान् என அழைப்பது முறை) சம்பாவனியா பெருமைப்
 படுத்தப்பட வேண்டியவன் அனதிக்ரமணியம் புறக்கணிக்க முடியாதது,
 தள்ளிப்போட முடியாதது ப்ரதிவிதேயம் சமாளிக்கச் செய்யத்தக்கது,
 சமயத்திற் கேற்றபடி செயல்படுவது. அந்தரால் நடு ஆகுலிமூத்:
 கலங்கினவளுக ஆனவன் கृत்ய் செய்யவேண்டியது - காரியம் புர:
 முன்னதாக ப்ரதிஹத் மோதித்தடங்கலுற்றது டீயிமவதி இரு
 முனைகளில் சென்று திணறுகிறது ப்ரதி஑ூஹித்: ஏற்கப்பட்டவன்
 ப்ரதிநிவர்ததா திரும்பட்டும் வ்யய: முனைந்துள்ளவன் தத்ரமவதி
 பெருமைக்குரிய மூத்தவன் புத்ரகூத்ய் புத்திரன் செய்யவேண்டியது
 ராஜானுஜ: அரசனின் தம்பி ஓபரோய: தடங்கல், நெருக்கடி, இடைஞ்சல்
 அநுயாத்ரிக: (தன்னைப்)பின் தொடர்ந்து ப்ரிரயாணம் செய்பவன்
 ப்ரஸ்யாபயாமி கிளம்பச்செய்கிறேன் அஸ்மத்பார்யநா எனது (சகுந்தலை
 விஷயமான) எதிர்பார்வை அந்த:புரேம்ய: அந்தப் புரத்திற்கு
 (அந்தப்புரத்திலுள்ளவர்களுக்கு எனப்பொருள். மனைவியிடம்
 சொன்னேன் என்று பொருள்பட வீட்டில் சொன்னேன் என்று
 சொல்வது போல்) மூ஑ாஷா: மான்குட்டிகள் எதில்த:
 வளர்க்கப்பட்டவன் விஜல்யிதம் மேலெழுந்தவாரியாகப் பேசியது
 அய கி வேறு என்ன? (அப்படியே ஏற்கிறேன் எனப்பொருள்)

பயிற்சி : 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்கவும்.

2. டீவீனா, அந்ராமி: ராஷஸாத், ஃபிஷு, அநுயாத்ரிகானு, ஶீலை,
 கந்யகாயா, த்வயா இந்த சொற்கள் எந்த விபக்தியில்
 அமைந்திருக்கின்றன? இவற்றின் மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.
3. வர்திஷ்யஸே, அபேஷ்தே, அஸ்மி, ஑க்சாமி, ப்ரஸ்யாபயாமி, அாஸீத்
 இவை அமைந்துள்ள லகாரம், புருஷன் இரண்டையும்
 குறிப்பிட்டு மற்ற இரு வசனங்களைத் தருக.

4. க஡வஸ்யா஡ுரே, ஁ஷ ஡ுன: ஡ஹா஡ு ஡வாமி, ஡ிந்஡ுர஡ி, ஡வ்஡ுதூ஡ஸுமி, த்வயீவ இவைகளை ஡ஸந்தி ஡ிரித்து ஁ழுதுக. ஡ஸந்தி஡ெயர் தருக.

5. ந ஡வ஡ுஷித: , த஡ு஡வநஸ்ய ஡஡ுரூ஡: , ஡ே ஡஡ுவா஡: , இவ ஡ந்நராலே இவைகளை ஡ஸந்தி ஡ுுர்த்து ஁ழுதுக. ஡ஸந்தி஡ெயர் தருக

தூதூய: ஡ாட: - ஡ாடம் 3

கரூமிணி ஡ுரூயூக: ஡ூதூம்நே஡஡த தாதுக்கள்

விளக்கம் 3

஡ுசுன்ற ஡ாடத்தில் ஡ரஸ்஡ை஡த தாதுக்கள் கர்஡ணி ஡ிரயூகத்தில் ஁வ்விதம் ஡ாறுகின்றன ஁ன்பதைக் கற்றூம். ஡ூதூம்நே஡த தாதுக்கள் ஁வ்விதம் ஡ாறுகின்றன ஁ன்று ஡ார்ப்஡ோம். ஁ரே ஁ரு ஡஡விதி ஡ட்டு஡ே இதில் விலக்கு. வினை஡்஡ுாற்கள் இயற்கையாகவே ஡ூதூம்நே஡த தாதுக்களாகவே இரு஡்பதால் ஡ூதூம்நே஡த விசூதிகளையே ஁ற்கின்றன. ஡ற்ற விதி஡ுறைகளில் ஡ாறுதலில்லை.

கர்த்தரி ஡ிரயூகம்

஡ிஷ்யா: ஡ுரூ: ஡஡ு஡ுஷ ஡஡ந்நு

஡ிரூவேதனா ஡ா் ஡ா஡ுதே

லதா: ஡ூஷாந் வேஷந்நு

ராம: ஡நு஡ந்ந் ஡ஸ்வ஡த

த்வ் ஁தத் ஡த்ய் ஡ந்யஸு'

஡஡் தவ ஡஡ி஡ுராய் ஡ை஡ ஡ூ஡்யு'

஡தூரி ஡஡ாரீர் ஡ுரிணயதே

஡ூரி ஡஡ூரிவரேஷுடி: ஡ூரி இந்நிரா்

஡ாந்நவ்யதே

கர்஡ணி ஡ிரயூகம்

஡ிஷ்யு: ஡ுரூ: ஡஡ு஡ுஷ: ஡஡்யதே

஡ிரூவேதனயா ஡஡் ஡ா஡்யு

லதா஡ி: ஡ூஷா: வேஷ஡ந்நு

ராமேண ஡நு஡ாந் ஡ஸ்வ஡யத

த்வயா ஁தத் ஡த்ய் ஡ந்யதே

஡யா தவா஡ி஡ுராய: ஡ை஡ ஡ூ஡்யதே

஡தூயா ஡஡ாரீர் ஡ுரிணயதே

஡ூரி ஡஡ூரிவரேஷுடிநா ஡ூரி இந்நிரா

஡ாந்நவ்யதே

கவனிக்கவும்: 5-6 ஁ண்ணுள்ள வாக்கியங்களின் வினை஡் ஡ுாற்களுக்கருகே 1-2 ஁ன்ற ஁ண்கள் ஁ள்ளன. இந்நத இரு

வினைச்சொற்களும் (मन एண்ணे बुध् अறिय) 4வது விகரணத்தைச் சார்ந்தவை. கர்த்தரிப் பிரயோகத்திலிருந்து கர்மணிப் பிரயோகத்திற்கு மாற்றும்போது ய என்ற கர்மணிப்பிரத்யயம் சேர்க்கப்படும்போது மாறுபாடு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் முறையே 3-1 வேற்றுமையில் இருப்பதும் வினைச்சொல் செயப்படு பொருளைத் தழுவி நிற்பதும் அடையாளம்.

பயிற்சி: 1. கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்கியங்களின் பொருளை எழுதவும்.

चतुर्थः पाठः - पाठम् 4

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

षष्ठं दृश्यम्

(आश्रमवासी कण्वशिष्यः कुशान् आदाय प्रविशति ।)

शिष्यः- अहो महानुभावो दुष्यन्तः । तत्र भवति आश्रमं प्रविष्टमात्र एव, नः कर्माणि निरुपद्रवाणि संवृत्तानि । बाणसन्धाने का कथा? ज्याशब्देनैव, धनुषो हुंकारेणैव, स दूरतः विघ्नान् अपोहति । यावत्, इमान् दर्भान् वेदिसंस्तरणार्थं ऋत्विग्भ्यः उपहरामि । (परिक्रम्य, आकाशे अवलोक्य) प्रियंवदे ! कस्य इदं उशीरानुलेपनं मृणालवन्ति नलिनीपत्राणि च नीयन्ते ? (श्रुतिमभिनीय) किं ब्रवीषि? 'आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था शकुन्तला । तस्याः शरीरनिर्वापणाय' इति? तर्हि यत्नात् उपचर्यताम् । सा खलु कण्वस्य कुलपतेः उच्छ्वसितम् । अहमपि तावत् बैतानिकं शान्त्युदकं अस्यै गौतमीहस्ते विसर्जयिष्यामि । (इति निष्क्रान्तः)

(ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा)

राजा - (निश्चस्य) तपसो वीर्यं जाने । सा बाला परवती इति मे विदितम् । तथापि इदं हृदयं ततो निर्वर्तयितुं न अलमस्मि । (सखेदं परिक्रम्य) कर्मणि संस्थिते सदस्यैः अनुज्ञातः क्व नु खलु खिन्नं आत्मानं विनोदयामि? (निश्चस्य) प्रियादर्शनात् ऋते किं नु अन्यत् शरणम्? यावत् एनां

அந்விஷ்யாமி । (சூர்ய் அவலாக்ய) இமா் ஁ரா் ஁ாதஸவலா் ஸாறேண லதாவலயவத்சு மாலின்யா: தீரீஸு ஸஸஸ்தீஜனா ஁குகுந்தலா் கமயதீ । தத்ரீவ தாவத் கக்ச்சாமீ । (ஸரீகாம்ய, ஸஸ்பர்ஷ் அமீனீய) அஹு ஸ்வாதேன ஸுமக: அய் ஁டே஁: । அரவீந்஁: ஸுரமீ: அய் ஸவன: । மாலின்யா: தரங்கா்ளா் கணாந் வஹதீ । அய் அநக்சேன ததீ: அக்சீ: அவரீலம் அரீலீகீதும் ஁க்யம் । (ஸரீகாம்ய, அவலாக்ய க) அநயா வாலஸாடஸவீஷ்யா ஸுதநு: அகரீராத் கதா இதீ தர்க்யாமீ । (ஸரீகாம்ய) அஸ்மீந் வேதஸீ: ஸரீஷீஸே லதாமணடஸே ஁குகுந்தலயா ஁நீஹீதயா மவீதவ்யம் । அஸ்ய ஁ரூே ஸடஸக்தீ: அமீனவா ஁஁யதே ।

அ஁மவாஸீ ஆகிரமத்தீல் வகீஸஸவன் குரான்தரஸஸைககீ மஹானுவா: மேன்மை மீக்கவார் தத்ரமவாந் ஸெருமை மீக்கவார் தத்ரமவதீ அ஁மம் ஸுவீ஁மாத்ரே ஁வ ஸெருமை மீக்க அன்஁ரூர் ஆகிரமத்தீல் நுழைந்தவுடனேயே (ஸதீஸஸதமீ) நரூஸட்வாணீ இடையூறு நீங்கியவைகளாக ஸ்வதானீ நீறைவேறீன (ஆக ஆயீன) வாணஸந்யானே கா கயா அம்ஸைத் துா஁஁ஸஸது ஸற்றீ ஁ன்ன ஁லால்? (அது தேவையீல்லை) ஜயா஁வ்னே நானீன் ஁லீயால் அஸு஁தீ வரீட்குரூர் யாவத் அதற்குள் வேதீஸ்த்ரணா஁ (வேதீ: வேள்ளீ மேடை) வேள்வீ மேடையில் ஸரஸஸுவதற்காக ஸரீகாம்ய கற்றீவந்து அவலாக்ய ஁ற்றுஸஸார்க்து ஁ரீரானுலேஸன் விலாமி஁஁஁ வேரால் ஆன ஸூக்க மூளாலவந்தீ (தாமரைக்) கௌடியுடன் கூடிய நலீனீஸத்ராணீ தாமரை இலைகள் நீயந்தே கௌண்டு ஁லல்ஸஸ஁஁஁஁஁ ஁ரூதீ அமீனீய கௌஸஸதுஸால் நடித்துக்காட்டீ ஁ாதஸலங்ளன் வெயீல் கௌண்டது ஁ரீர நரீவாஸணம் ஁டல் கு஁ தணீவது ஁ஸக்யதா் ஸணீவீடை ஸுரீயஸஸட்கும் குலஸதீ: ஁லஷ்யக் கூட்டத்தலைவர் ஁க்சுஸீதம் ஸூக்க (ஸூக்கஸால் ஸூக்கியமாளவள்) வேதானீக் வேள்வீக்காகத் தயாரீக்கஸ ஸெற்றது ஁ந்யுடக் ஁ாந்தீ நீர் கௌதமீ஁ஸ்தே கௌதமீ (஁ன்ற ஆகிரம

மூதாட்டி)யின் கையில் (அவள் மூலமாக) விசர்ஜயிष्याமி
கொடுத்தனுப்புகிறேன் காமயமானாவஸ்ய: காதல் கொண்டவனின்
நிலையில் உள்ளவர் நிஷஸ்ய பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு जाने
அறிவேன் பரவதி பிறருக்கு அடங்கியவள். (மேலானவர்
ஒருவரைக் கொண்டவள்) निवर्तयितुं திருப்ப ந அல் அஸ்மி
போதுமானவனாக இல்லை சம்ஸ்தித் நிறைவு பெற்றது கர்மணி சம்ஸ்திதே
பணி நிறைவுற்றதும் (ஸ்திஸப்தம்) सदस्य: வேள்விச் சாலையில்
உள்ளவர் अनुज्ञात: அனுமதிக்கப்பட்டவர் क न खलु எங்கே தான்
खिन्न: வேதனைப் பட்டவன் विनोदयामि உல்லாசப்
படுத்திக்கொள்வேன், ஓய்வுபெறச்செய்வேன். प्रियादर्शनं அன்
புடையானைப் பார்ப்பது ऋते தவிர किञ्च खलु எதுதான்? शरणं
போக்கிடம் अन्विष्यामि தேடுவேன் आतपवेला வெயில் வேளை
लतावलयवत् கொடி வளையங்கள் உள்ளது मालिनी மாலினி என்ற
ஆறு गमयति போக்குகிறுள் (ள்) संस्पर्श अभिनीय (காற்று) மேல்
படுவதை (உணர்வதாக) नमिத்துக் காட்டி प्रवात: நன்கு வீசும்
காற்று सुभग: நன்கு ஈர்க்கும் தன்மையுள்ளது, இனிதானது,
அழகானது उद्देश: குறிப்பிட்ட இடம் अर विन्दं தாமரை सुरभि:
மணமுள்ளது तरंगाणां कणा: அலைகளின் திவலைகள் अनंग: மன்
மதன், காதல் வேகம் अविरतं இடைவிடாமல் आलिंगितुं शक्यं
அணைத்துக்கொள்ளத் தக்கது बालपादपवीथी இளம் செடிகளாலான
பாதை सुतनु: மெல்லியலாள் अचिरात् சிறிது முன்னரே
அண்மையில். तर्कयामि ஊகிக்கிறேன் वेतस: நொச்சிச்செடி
परिक्षिप्तं சூழப்பட்டது लतामण्डपे கொடிகளாலான மண்டபத்தில்
शकुन्तलया सन्निहितया भवितव्यं சகுந்தலை அருகில் இருக்க
வேண்டும் (சகுந்தலை அருகில் இருப்பவளாக இருக்க
வேண்டும்) पदपंक्ति: கால் அடிவரிசை अभिनवां மிகப்புதியது

பயிற்சி: 1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் 2. மஹாநாபவோ டுஷ்யந்த: , ப்ரவீஷ்மாத்ர ஂவ, டனுஷோ ஹுக்ாராணீவ, ச டூரத: , தப்ஸோ வீரீயீ, தத்ரீவ ஂவைககோச் சந்தி பீரீரீத்து ஂமுதவம் 3. தத்ரீவவதி ஂஂஂம், டூரத: விஂநானு, யாவத் ஂமானு, ஂத்விஂஂய: ஂபஂராமி, ஂாதபலங்டனாத் பலவத் ஂஸ்வஸ்தா, குலபதே: , ஂஂஂவஸிதம், பரவதீ ஂதி, சடஸ்யீ: , ஂநுஂநாத: , யாவத் ஂநா, சூரபி: ஂயம், மாலிந்யா: தரங்ாணா, தஸீ: ஂஂ: , ஂதா ஂதி ஂவைககோ ஂந்தி சேர்த்து ஂமுதவம் 4. ஂத்மானம், டர்ஷனாத் பலயவத்ஸு, மாலிந்யா: , மஂஂபே, தரங்ாணா, குலபதே: ஂந்த சோற்கள் ஂமைந்துள்ள விபக்திகளின் மற்ற ஂரு வசனங்ககோக் கூறுக. 5. விநோடயாமி, ஂபஂராமி ஂவ்விரண்டு வினைச்சோற்கள் ஂமைந்த லகாரத்தில் மூன்று புருஷங்களில் உள்ள ரூபங்ககோத் தருக.

பஂஂம: பாட: - பாடம் 5

கர்த்தி ப்ரயோஂ: - விளக்கம் 4

ஂங்கள் நினைவிற்கு : (1) 10 லகாரங்களுக்குள் லட், லங், லோட், விதிவிங் ஂவை நான்கிலும் விகரண பீரத்யயங்க்ள் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஂவற்றை Conjugational tenses and moods ஂன்பர். சார்வதாதுகம் ஂன்று லம்ஸ்க்ருதத்தில் ஂழைப்பர். மற்ற 5 லகாரங்களிலும் விகரணப்ரத்யயம் சேராது. ஂதாரணமாய் நாம் கற்ற ல்ருட், ல்ருங் ஂரண்டிலும் விகரண ப்ரத்யயங்க்ள் ஂடையில் வரவில்லை. நேரே தாதுக்களுடன் ஂய் ஂன்ற விசேஷப் ப்ரத்யயம் (Future sign) + 1 விசுதி சேர்ந்து வினைச்சோற்கள் வந்தன. ஂதாரணம்.

ஂம் + ஂஷ்ய + தி = ஂமிஷ்யதி । க்ருஂ + ஂய + தி = க்ருத்யதி ।

லிஷ் + ஂஷ்ய + தி = லிஷிஷ்யதி । ஂஂ + ஂய் + ஂஷ்ய + தி = ஂஂயிஷ்யதி ।

(ஂஂயிஷ்யதி ஂன்ற விடத்தில் உள்ள ஂய் ஂன்பது விகரணப் பீரத்யயம் ஂல்ல. ல்ருட்டில் தனி விசுதியால் வந்தது). ஂவ்வாறு விகரணப் பீரத்யயம் சேராத வினைச்சோல் வகைகளுக்கு ஂர்வதாதுகம்

(Nonconjugational tenses and moods) ஂன்று ஡ெயர். கர்மணற ஡ிரயோகம் ஆர்த்ததாதுக வகையைச் சேர்ந்தது. இதை முடிந்தவரை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் அறிந்து கொண்ட ஆறு லகாரங்களில் லட், லங், லோட், விதிலிங் ஂன்ற நான்கும் ஸார்வ தாதுகம்; ல்ருட், ல்ருங் இரண்டும் ஆர்த்ததாதுகம்.

ஆர் த்ததாதுக வினைச்சொற்களின் ஁ருவங்களைக்கொண்டு அவற்றின் இனங்களை (விகரணங்களை) அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. விகரண ஡ிரத்யயம் சேராது அல்லவா?

குறிப்பு: 1. ஡ல சொற்களைக் கொண்டு அமைத்த நீண்ட வாக்யமாக இருந்தாலும், கர்தரி-கர்மணற-஡ிரயோகங்களை மாற்ற கர்த்தா, கர்ம, கிரியா இந்த மூன்று சொற்களை மட்டும் மாற்றினால் ஡ோதும். மற்ற சொற்கள் மாறாது, ஁தாரணம்:-

ராம: ஡ுதிதினம் சாய்காலே அலயம் க்வா ஁வம் நமதி । இது கர்த்தரி஡ிரயோகம். இ஁ல் ராம: ஁வம் நமதி ஂன்ற மூன்று சொற்களே மாறும். (ராம:-கர்தா, ஁வம்-கர்ம, நமதி-கிரியா) ராமேண ஡ுதிதினம் சாய்காலே அலயம் க்வா ஁வ: நம்யதே । இது கர்மணற ஡ிரயோகம்.

2. ஁ரு வாக்யத்தில் ஡ல செய஡்஡ு ஡ொருள்களிலிருந்தாலும் வினைச் சொல்லுடன் நேரிடையாக இணைந்த செய஡்஡ு ஡ொருள் மட்டுமே மாறும். அதை ஁ட்டியே வினைச்சொல்லும் மாறும்.

ரூகூஷ்ண: , ஁கூலாட்஡ுஸ்தாய, யமுனா தீர்த்வா, ம஡ுரா க்வா, குவலயா஡ீடம் ஁த்வா, மல்லாந் ஜித்வா, கம்சம் ஁த்வா, ஡ிதரூ அநமத் । இங்கு யமுனா, ம஡ுரா, குவலயா஡ீடம், மல்லாந், கம்சம், ஡ிதரூ ஂன்று ஆறு கர்ம ஡தங்கள் ஁ள்ளன. ஂனினும் அநமத் ஂன்ற வினைச்சொல்லுடன் ஡ிதரூ ஂன்பதே இணைகிறது. ஆகையால் ரூகூஷ்ண: ஡ிதரூ அநமத் ஂன்பதைமட்டும் ரூகூஷ்ணேந ஡ிதரூ அநம்யேதாம் (அ + நம் + ய + இதா) ஂன்று மாற்றி, மற்றவைகளை அ஡்஡டியே இணைத்து முழுவாக்கியத்தை ஂழுதவேண்டும். அவ்வாறு அதனை ஂழுதி஡் ஡ொருளும் ஂழுதுக.

3. ஂழுவாயின் விசேஷணங்களாக வரும் சொற்கள், ஂழுவாய் ஂந்த வேற்றுமையிலிருக்கிறதோ அந்த வேற்றுமையில் தான் இருக்கும். ஂழுவாயின் வேற்றுமை மாறும் ஡ோது, அதன்

விசேஷணங்களின் வேற்றுமையும் அதனை ஒட்டி மாறும். அப்படியே செயப்படுபொருளின் விசேஷணங்களும், செயப்படு பொருள், வேற்றுமை மாற்றங்களை அடையும்போது தாமும் மாறிவிடும்.

गुणवान् विनीतः पुत्रः भ्रवणः वृद्धौ अन्धौ पितरौ अपोषयत् । என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். भ्रवणः पितरौ अपोषयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். भ्रवणः என்ற எழுவாய் கர்மணி பிரயோகத்தில் भ्रवणेन என மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாறுகிற போது गुणवान् विनीतः पुत्रः என்ற அதன் விசேஷணங்களும் गुणवता विनीतेन पुत्रेण என்று மாறுகின்றன. पितरौ என இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்த செயப்படுபொருள் கர்மணி பிரயோகத்தில் पितरौ என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறும்போது அதன் விசேஷணங்களான वृद्धौ अन्धौ முதல் வேற்றுமை மாற்றத்தைப் பெறும். இங்கு துவிசனத்தில் இருப்பதால் மாற்றத்தின் வித்தியாசம் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இதனை வெளிப்படையாகக் காட்ட அந் वृद्धं पितरं अपोषयत्, अन्धां वृद्धां मातरं अपोषयत् என்று கர்த்தரி பிரயோகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் अन्धः वृद्धः पिता எனவும் अन्धा वृद्धा माता எனவும் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாறுவதைக் காணலாம். கர்த்தரி பிரயோகத்தில் உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட வாக்கியம்-கர்மணி பிரயோகத்தில் गुणवता विनीतेन पुत्रेण भ्रवणेन, वृद्धौ अन्धौ पितरौ अपोष्यताम् । (अ + पोष् + य + इतां) என்று மாறுகிறது.

तपस्वी वाल्मीकिः - तपः स्वाध्यायनिरतं वाग्मिनां वरं मुनिपुंगवं नारदं पर्यपृच्छत् என்பது ஸம்க்ஷேபராமாணத்தின் முதற் செய்யுளின் வாக்கிய அமைப்பு. தவசியான வால்மீகி தவம், வேதமோதுதல், இவற்றில் நாட்டமுள்ளவரும், பேசத்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவரும் முனிவர் பெருமானுமான நாரதரை வினவினார். இது கர்த்தரி பிரயோகம். இதனைக் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாற்றும்போது तपस्विना वाल्मीकिना तपःस्वाध्यायनिरतः वाग्विदां वरः

मुनिपुंगवः नारदः पर्यपृच्छयत् (परि + अ + पृच्छ् + य + त) என்பது முழுவிடை.

எழுவாய் செயப்படுபொருள் இவற்றிற்கு ஏதேனும் உபமானமிருந்தால் அவைகளும் முக்கிய வாக்கியத்தின் எழுவாய் செயப்படுபொருள்கள் அடையும் மாற்றத்திற்கேற்ப மாறும்.

वीरः हनुमान्, मेरुशिखरे विष्टितं तोयदं इव सिंहासने उपविष्टं रावणं आलोकयत् । வீரனான அனுமான் மேருமலைக்குன்றில் நன்கு அமர்ந்திருக்கும் மேகத்தைப் போன்று சிமமாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ராவணனைப் பார்த்தார். இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளுக்கு உபமானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. हनुमान् रावणं आलोकयत् என்பது முக்கிய வாக்கியம். वीरः என்பது हनुमान् என்பதன் விசேஷணம். கர்மணியில் वीरेण हनुमता என இதனை மாற்றுகிறோம். रावणं என்ற செயப்படுபொருள் रावणः என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறுகிறது. அதன் விசேஷணமான सिंहासने उपविष्टं என்பது सिंहासने उपविष्टः என மாறுகிறது. ராவணனுக்கு உபமானமான तोयदं (மேகத்தை) என்பது तोयदः என்றும் मेरुशिखरे विष्टितं என்ற அதன் விசேஷணம் मेरुशिखरे विष्टितः என்றும் மாறுகின்றன.

वीरेण हनुमता मेरुशिखरे विष्टितः तोयदः इव सिंहासने उपविष्टः रावणः आलोकयत् (आ + अ + लोक् + य + त) என்பது முழுவிடை.

ते राक्षसाः बाहनानि बहिः स्थापयित्वा सिंहाः गिरिगुहामिव सभां प्राविशन् । அந்த அரக்கர்கள் வாஹனங்களை வெளியே நிறுத்தி விட்டு சிங்கங்கள் மலைக்குகையை (நுழைவது) போல் ஸபையினுள் நுழைந்தனர் என்பது பொருள். இங்கு राक्षसाः सभां प्राविशन् என்பது முக்கிய வாக்கியம். ते என்பது எழுவாயின் விசேஷணம். கர்த்தாவான ते राक्षसाः என்பது तैः राक्षसैः என 3 ம் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. सभां என்ற செயப்படுபொருள் सभा

என முதல் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. தை: ராக்சசை: சமா ப்ராவிஷ்யத் (ப்ர + அ + விஷ் + ய + த) சிஹா: என்பது எழுவாய்க்கும் கிரிகுஹா் என்பது செயப்படுபொருளுக்கும் உபமானம். எனவே அவ்விரண்டு சொற்களும் முறையே 3-1 வேற்றுமைக்கு மாறுகின்றன. சிஹை: கிரிகுஹா இவ் என. வாஹநானி பஹி: ஸ்தாபயித்வா என்ற சொற்றொடர் முக்கிய வினைச்சொல்லுடன் ஸம்பந்தப் படாததால் அங்கு மாற்றம் ஏதுமில்லை. ஆகவே தை: ராக்சசை: வாஹநானி பஹி: ஸ்தாபயித்வா சிஹை: கிரிகுஹேவ சமா ப்ராவிஷ்யத் என்பது முழுவிடை.

பயிற்சி - பிரயோகத்தை மாற்றிப் பொருள் எழுதவும்.

1. பலிஷ்டா: வானரா:, த்ருமै: அவூத் சஹ்யப்வத், அலங்கயந் ।
2. க்ரூரா: வ்யா஘்ராடய: ம்ரூகா:, சா஧ூந் ஹரிணாதிந், ஹத்வா, பக்சயந்தி ।
3. ஆடிகவி: வால்மீகி:, ஆத்ரமே, லக்ஷ்மணேந பரித்யக்தாந் சிதாந் அஸாந்வயத் ।
4. வீர: ஹனுமான் ஶயநே சுப்தந் ராவணந், ஆலோகயத் ।
5. அஹந் பூதகணா஧ிஸேவிதந் கபித்யஜந் பூ஫லஸாரபக்சிதந் உமாஸுதந் ஶோகவிநாஷகாரணந் விஶ்வேஸ்வரபாடபந்கஜந் ககானநந் நமாமி ।
6. அஹந் ஶாந்தாகாரந் பூஜகாஷயநந் பஶ்ரநாபந் சுரேஷந் சர்வலோகைகநாபந் விஷ்ணுந் வந்தே ।

ஷஷ்ட: பாட: - பாடம் 6

கர்மணிப் பிரயோகம்

விளக்கம் 5

ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் சில தாதுக்கள் இரு செயப்படு பொருள்களுள்ளவை. அவை த்விகர்மகங்கள் (த்ரிகர்மகா:). அவை கர்மணிப் பிரயோகத்தில் மாறும் விதத்தை இனி காண்போம்.

1. துஹ் - துஹி	கறக்கிருள்
2. யாஷ் - யாஷ்தே	யாசிக்கிருள்
3. பஷ் - பஷதி	சமைக்கிருள்

4.	दण्ड - दण्डयति	தண்டிக்கிறான்
5.	रुध् - रुणद्धि	தடுக்கிறான்
6.	प्रच्छ् - पृच्छ् - पृच्छति	கேட்கிறான்
7.	चि - चिनोति	பறிக்கிறான்
8.	ब्रू - ब्रवीति	சொல்கிறான்
9.	शास् - शास्ति	உபதேசிக்கிறான்
10.	जि - जयति	வெல்கிறான் (பந்தயத்தில்)
11.	मष् - मष्नाति	கடைகிறான்
12.	मुष - मुष्णाति	கொள்ளையடிக்கிறான்
13.	नी - नयति	கொண்டு போகிறான்
14.	ह - हरति	திருடிக்கொண்டு போகிறான்
15.	कृष् - कर्षति	இழுத்துச் செல்கிறான்
16.	वह - वहति	சுமந்து செல்கிறான்

இவற்றின் உதாரணங்கள்:

1. गोपालः गां पयः दोग्धि ।

இடையன் பசுவை பாலை கறக்கிறான்.

2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत ।

விச்வாமித்ரர் தசரதரை ராமரை யாசித்தார்.

3. पाचकः तण्डुलान् ओदनं पचति ।

சமையற்காரர் அரிசியை (சாதம்) சாதமாகச் சமைக்கிறார்.

4. न्यायाधिपः अभियुक्तं शतं रूप्यकाणि दण्डयति स्म ।

நீதிபதி குற்றம் சாட்டப்பட்டவனை 100 ரூபாய்களை தண்டித்தார் (அபராதம் விதித்தார்).

5. अपरिचितः कश्चित् यूरोपगामिविमानं देशान्तरं अपरुणद्धि स्म

இன்றார் என அறியாதவர் ஒருவர் ஐரோப்பா செல்லும்

விமாணத்தைக் கடத்தி வேறு தேசத்தை அடையச்செய்தார்.

6. आचार्यः माणवकं षट् प्रश्नान् अपृच्छत् ।

ஆசிரியர் மாணவனை ஆறு கேள்விகளைக் கேட்டார்.

7. वृक्षारोहः दश वृक्षान् फलानि अवाचिनोत् ।

மரமேறி 10 மரங்களை (எலிலிருந்து) பழங்களை பறித்தான்.

स्त्रियः आरामेषु चायावीरूथः चायांकुराणि अवचिन्वन्ति ।

பெண்கள் தோட்டங்களில் தேயிலைச்செடிகளை (எலிலிருந்து)

தேயிலைத் தளிர்களைப் பறிக்கிறார்கள்.

- 8-9. आचार्यः अन्तेवासिनं हितं ब्रवीति / शास्ति ।

ஆசிரியர் மாணவனை (ஹிக்கு) நன்மைகளை கூறுகிறார்/

போதிக்கிறார்.

10. शकुनिना सहकृतः दुर्योधनः द्यूते धर्मपुत्रं राज्यं अनुजान् पत्नीं द्रौपदीं च अजयत् ।

சகுனியால் உதவப்பட்ட துர்யோதனன் சூதாட்டத்தில்

தர்ம புத்திரரை (ரிடமிருந்து) அரசரையும் தம்பிகளையும்

மனைவியான துரௌபதியையும் வென்றான்.

11. विष्णुः क्षीरसमुद्रं सुधां मघ्नाति स्म ।

விஷ்ணு பாற்கடலை (லில்) அமிருதத்தைக் கடைந்தார்.

यशोदा दधि नवनीतं अमघ्नात् ।

யசோதை தயிரை வெண்ணையைக் கடைந்தாள்.

तैलकारः स्वर्परां तैलं मघ्नाति ।

வாணியர் கொப்பரையை எண்ணெய் ஆட்டுகிறார்.

12. अद्यत्वे धूमशकटेषु लुण्टाकाः यात्रिकान् धनानि भूषणानि च मुष्णन्ति

இந்நாட்களில் ரயில் வண்டிகளில் கொள்ளைக்காரர்கள்

பிரயாணிகளை (எின்) பொருள்களையும் நகைகளையும்

கொள்ளியடிக்கிறார்கள்.

13. कृष्णः सायंकाले वत्सान् गोकुलं अनयत् ।

கண்ணன் மாலையில் கன்றுகளை கோகுலத்தை அடையச் செய்தான்.

14. रावणः सन्यासिवेषेण आगत्य सीतां लंकां अहरत् ।

ராவணன் ஸந்யாஸி வேஷத்தில் வந்து ஸீதையை வங்கைக்கு அபஹரித்துச் சென்றான்.

15. दुःशासनः द्रौपदीं राजसभां अकर्षत् ।

துச்சாதனன் துரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துச் சென்றான்.

16. भृकः मम मूतं उन्दुस्थानं वहति ।

கூலியாள் என் மூட்டையை பேருந்து நிலையத்திற்கு தூக்கிச் செல்கிறான்.

இந்த 16 வாக்கியங்களில் இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் இருப்பதைக் காணலாம். கோடிட்டுக்காட்டப்பெற்றவை முக்கிய கர்மா. நேரிடை வினைத் தொடர்புள்ள செயப்படு பொருள் (Direct Object). கோடிடப்பெறாத இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள மற்றவை நேரிடைவினைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் - கௌணகர்மா (Indirect object). இவ்வாக்கியங்களைக் கர்மணி பிரயோகமாக மாற்றுவதானால் எந்த செயப்படுபொருளை முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றுவது? எந்த செயப்படுபொருளைத் தழுவி வினைச்சொற்கள் வரும் என்ற கேள்விகள் எழும். இதற்கு விடை - (1) दुह् முதல் मुष् வரை உள்ள 12 தாதுக்கள் உபயோகிக் கப்பட்ட வாக்கியங்களில் நேரிடைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் கௌணகர்மா (கோடிடப்பெறாதவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். அதன் புருஷ - வசனங்களை யொட்டி வினைச்சொற்கள் புருஷ வசனங்களை ஏற்கும். (2) नी ह् कृष् वह् - என்ற நான்கு தாதுக்கள் உபயோகப்படும்போது முக்கிய மான செயப்படுபொருள்கள் - முக்கியகர்மா (கீழ்க் கோடிட்டவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். உதாரணம்.

१. गोपालः गां पयः दोग्धि । (कार्त्तरी)

गोपालेन गौः पयः दुह्यते । (कर्मணி)

२. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत । (कार्त्तरी)

विश्वामित्रेण दशरथः रामं अयाच्यत । (अ+याच्+य+त) (कर्मணி)

இங்கு வினைச்சொற்களான **दुह्यते** அயாச்யத என்பவைகளின் பயன் (effect) பசுவிடமும் தசரதரிடமும் ஏற்பட்டதே தவிர, பால் ராமன் இவைகளுடன் ஏற்படவில்லை. எனவே பசுவும் தசரதரும் முதல் வேற்றுமையில் மாறுகின்றன. இனி மற்ற உதாரணங்கள் மாறுவதைப் பார்ப்போம்.

३. पाचकेन तण्डुलाः ओदनं पच्यन्ते । (पच् + य + अन्ते)

४. न्यायाधिपेन अभियुक्तः शतं रूप्यकाणि दण्डयते स्म ।

(दण्ड् + य + ते)

५. अपरिचितेन केनचित् यूरोपगामि विमानं देशान्तरं अनीयत ।

(अ + नी + य + त)

இங்கு **विमानं** எனும் செயப்படுபொருள். நடும் ஸகலிங்கமானதால் இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்து முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வேற்றுமைக்கான வித்யாஸம் தெரியவில்லை.

६. आचार्येण माणवकः षट्प्रश्नान् अपृच्छयत । (अ+पृच्छ्+य+त)

७. वृक्षारोहेण दश वृक्षाः फलानि अवाचीयन्त ।

(अव + अ + ची + य + अन्त)

स्त्रीभिः आरामेषु चायावीरुधः चायांकुराणि अवाचीयन्त (अव + अ + ची + य + अन्त) இங்கும் முதல் இரண்டாம் வேற்றுமை

வேறுபாடு தெரியவில்லை. **वीरुद् वीरुधौ वीरुधः, वीरुधं वीरुधौ वीरुधः, वीरुधा वीरुद्भ्यां वीरुद्भिः** என்று முதல் மூன்று வேற்றுமைகள்.

8-9 आचार्येण अन्तेवासी हितं उच्यते/शिष्यते । (ब्रू என்ற தாது

கர்மணீ ஸிரயோகத்தில் வ஑் ஂன்று ஡ுதலில் ஡ாறிய ஸிறகு ஑஑் ஂன ஡ாறும் (஑஑் + ய + தீ) ஑தீ஑ோல் ஑ாஸ் ஂன்பதும் ஑ிஷ் ஂன ஡ாறும். (஑ிஷ் + ய + தீ)

10. ஑கூநீனா ஑஑கூதீன ஑ுயீதீனீன ஑ர்஡ு஑ுந்: ரா஑்ய ஑நூ஑ானு ஑தீரீ ஑ுரீ஑ீ ஑ ஑஑ீயத | (஑ + ஑ீ + ய + த) .

11. விஷ்ணுனா ஑ீர஑஑ு஑ு: ஑ுதா ஡஑்யதீ ஑஑ | (஡஑் + ய + தீ)
ய஑ீ஑ா ஑஑ீ நவநீத ஑஡஑்யத | (஑ + ஡஑் + ய + த)
தீலகாரீன ஑ர்஑ரா தீல ஡஑்யதீ |

12. ஑஑த்வீ ஑ூ஑஑கடீஷு ஑ு஑டாகீ: யாதிரிண: ஑நானீ ஡ூஷணானீ ஑ ஡ு஑்யந்தீ | (஡ுஷ் + ய + ஑ந்தீ) யாதிரீ யாதிரி஑ு யாதிரிண:, யாதிரிண ஑ாதிரி஑ு யாதிரிண: ஂன்பதூ ஑஑்த஡்.

13. கூஷ்ணீன ஑ாய்காலீ வதூ: ஑ு஑ுல ஑நீயந்த | (஑+நீ+ய+஑ந்த)

14. ராவணீன ஑ந்யா஑ிவீஷீன ஑ா஑த்ய ஑ீதா ஑கா ஑஑ியத |
(஑ + ஑ி + ய + த)

15. ஑ு:஑ா஑னீன ஑ுரீ஑டீ ரா஑஑஡ா ஑கூஷ்யத | (஑ + கூஷ் +ய+த)

16. ஡ூதகீன ஡஡ ஡ூத: ஑ந்஑ு஑்யான ஑஑்யதீ | (஑஑+ய+தீ) வ஑

ஂனும் விணீ ஑஑ ஂன ஡ாறுகிறதூ.

13-14-15-16 வாக்கீய஑ங்களில் விணீ஑் ஑ுால்லீன ஑யன் ஡ுக்கீய கர்஡ாவுடன் ஑ுர்கிறதூ. கௌண கர்஡ாவில் ஑ுர்வதில்லீ.

஡ற்றீரூன்றும் கவனீக்கத்தக்கதூ. ஡ுன்஑ுான்ன 16 தாதுக்களீன் ஑ுாருள் கௌண்ட வீறு தாதுக்கள் ஑஑யோக஑ ஑ட்டாலும் ஑ுரண்டூ ஑ுய஑஑ு ஑ுாருள்கள் ஑ுருக்கு஡்.

஡ிஷ் - ஡ிஷ்தீ யா஑ிக்கீரூன் (யா஑்)

஑ு - ஑ுநுதீ (஑ார) ஑ி஑ி஑ீரூன் (஡஑்)

஑ - ஑ரதீ ஑றீக்கீரூன் (஡ுஷ்)

஡ாஷ் - ஡ாஷதீ ஑ு஑கீரூன் (஑ூ)

வட - வடதீ ஑ு஑கீரூன் (஑ூ)

உதாரணம்-

वामनः बलिं वसुधां अभिष्यत । (अयाचत)

வாமனர் பலியை பூமியை யாசித்தார்

अहं इक्षुखण्डं रसं सुनोमि । (मध्नामि)

நான் கருப்புத்துண்டை சாறு பிழிகிறேன்

वेङ्कटाद्री चोराः पथिकाःस्त्रियः मांगल्यसूत्राणि अपि हरन्ति । (मुष्णन्ति)

வேங்கடமலையில் திருடர்கள் வழிப்போக்கர்களான

பெண்களைத் திருமங்கலியச்சரட்டுகளைக் கூட

அபகரிக்கிறார்கள்.

पथिका पथिके पथिकाः (என ஸ்திரீ லிங்க சப்தம்)

पिता पुत्रं धर्मं भाषते/वदति ।

தந்தை மகனுக்குத் தர்மத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்.

கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டவை முக்கிய கர்ம बलिं इक्षुखण्डं

स्त्रियः, पुत्रं கௌணகர்மா. கர்மணி பிரயோகத்தில் இவை மாறும் விதம்.

वामनेन बलिः वसुधां अभिष्यत । (अ + भिष् + य + त)

मया इक्षुखण्डः रसं सूयते । (सू + य + ते)

वेङ्कटाद्री चोरैः पथिकाः स्त्रियः मंगलसूत्राण्यपि हियन्ते ।

(हि + य + अन्ते)

पित्रा पुत्रः धर्मं भाष्यते/उच्यते ।

(भाष् + य + ते, (वद्) उद् + य + ते)

सप्तमः पाठः पाடம் 7

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

(काश्यपस्याश्रमे राजा दुष्यन्तः, शकुन्तलामवलोकयितुं मालिन्याः नद्याः तीरं गच्छति । तत्र लतामण्डपे शकुन्तला कुसुमास्तरणमधिशयाना सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा कुत्रचित् प्रच्छन्नः तिष्ठन् तासां विश्रंभकथितानि

शृणोति । अनसूया प्रियंवदा च सख्यौ । शकुन्तला अस्वस्था । सख्यौ नलिनीपत्रेण वीजयतः ।)

सख्यौ-हला शकुन्तले, अपि नलिनीपत्रवातः सुखयति?

शकुन्तला-सख्यौ ! किं मां वीजयतः?

राजा-शकुन्तला बलवत् अस्वस्थशरीरा वर्तते । तत् किं अयं आतपदोषः? उत यथा मे मनसि वर्तते तथा मन्मथस्य तापः?

अनसूया - सखि! बलवान् खलु ते तापः । आवां मदनगतस्य वृत्तान्तस्य अनभ्यन्तरे । इतिहासेषु कामयमानानां अवस्था श्रूयते । तादृशीं तव पश्यामि । कथय - किंनिमित्तः ते सन्तापः? विकारं परमार्थतः अज्ञात्वा प्रतीकारो नारभ्यते खलु?

शकुन्तला - (स्वगतं) राज्ञि मम बलवान् अभिनिवेशः । इदानीमपि सहसा एतयोः निवेदयितुं न शक्नोमि ।

प्रियंवदा - सखि शकुन्तले ! सुष्ठु एषा भणति । आत्मनः आतङ्कं कुतः उपेक्षसे? अनुदिवसं अङ्गैः परिहीयसे खलु?

शकुन्तला-सखि ! कस्य वा अन्यस्य कथयिष्यामि । किन्तु वां आयासयित्री भविष्यामि ।

सख्यौ-अत एव खलु निर्बन्धः । स्निग्धे जने संविभक्तं दुःखं हि सह्यवेदनं भवति ।

शकुन्तला-सख्यौ ! यतः प्रभृति मम दर्शनपथं आगतः, स तपोवनस्य रक्षिता राजर्षिः.... (इति अर्धोक्ते लज्जां नाटयति)

सख्यौ-कथय.प्रियसखि ।

शकुन्तला-तत आरभ्य तस्मिन् गतेन अभिलाषेण एतदवस्था संवृत्ता अस्मि ।

राजा - (सहर्षं स्वगतं) श्रोतव्यं श्रुतम् । पूर्वं स्मरः मे तापहेतुरासीत् । इदानीं स एव तापस्य निर्वापयिता जातः ।

लतामण्डपः கொடி மண்டபம் குசுமாஸ்தரணं பூக்களாலான
 விரிப்பு அந்வாஸ்யதே பணிவிடை செய்யப் பெறுகிறாள் ப்ரூக்ஷந:
 மறைந்திருப்பவனாக விஶ்ரஶ்கயிதானி ரகசியப் பேச்சு வார்த்தை
 அஸ்வஸ்யா உடல் நிலை நேரில்வாதவள் நலினிபத்ரம் தாமரை இலை வீஜயத:
 வீசுகிறார்கள், (வீஜயதி வீஜயத: வீஜயந்தி) சுஶ்யதி ககத்தைத்
 தருகிறது ஂாதபதோஷ: வெயிலால் ஏற்பட்ட கெடுதி உத அல்லது
 மதநகதஸ்ய மன்மதனைப்பற்றியதான அநஶ்யந்தரே
 பரிசயமில்லாதவர்கள் (அநஶ்யந்தரா அநஶ்யந்தரே அநஶ்யந்தரா:) அவஸ்யா
 நிலை காமயமானானா் காதலிப்பவர்களது கினிமித்த: எதனைக்
 காரணமாகக் கொண்டது விகார: நோய்நிலைக்கான மாறுதல்
 பரமார்த்த: சரியாக, உண்மையாக அஶ்லாஶ்வா அறியாமல் ப்ரதிகார:
 மருத்துவம் ந ஂரஶ்யதே ஆரம்பிக்கப்படுவதில்லை (ஂரஶ்யதே ஂரஶ்யதே
 ஂரஶ்யந்தே) அஶினிவேஸ: ஈடுபாடு சஶஸா துடரென, உடனடியாக ஶ்ணதி
 சொல்கிறான் (ஶ்ணதி ஶ்ணத: ஶ்ணந்தி) ஂாதக: வேதனை ஂபேக்ஷஸே
 உபேக்ஷிக்கிறாய்-பொருட்படுத்தாதிருக்கிறாய் அநுதிவஸம் ஒவ்வொரு
 நாளும் அந்நீ: பரிஶீயஸே உடலால் இளைத்து வருகிறாய் ஂயாஸயித்ரி
 வேதனைப்படுத்துபவள் சவ்ஶிக்தம் பங்கு பிரிக்கப் பெற்றது தர்ஸநபய்
 ஶத: கண்ணில் பட்டார், கண்வழி புகுந்தார் அர்த்திஶ்தே
 பாதிசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே ஂததவஸ்யா இந்நிலை
 அடைந்தவள் சவ்ருத்தாஸ்மி ஆகி இருக்கிறேன் ஶ்ரோதவ்ய் ஶ்ருதம் கேட்கத்தக்கது
 கேட்கப்பட்டது ஶ்மர: மன்மதன் நிர்வாபயிதா, அனைப்பவன்.
 பயிற்சிகள:

1. சுஶ்யதி, ஂபேக்ஷஸே, கயயிப்யாமி மூன்றின் மூன்று
 ப்ருஷ்ண்களிலும் மூன்று வசனங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை
 ஂமுதுக. இவை எந்த லகாரத்தைச் சேர்ந்தவை?

2. சஸ்யூ, ஂவா, காமயமானானா, ஂதயோ:, ஜநே, ரஷிதா இவை
 அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இரு வசனங்களை ஂமுதுக.

अष्टमः पाठः - पाठम् 8

समासाः சொற்கள் கூட்டு - Compounds

முன்னுரை: 1 ஸந்திகளில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும். சேரும்போது अ + इ = ए, इ + अ = य போன்ற சில மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை அறிவோம். ஸமாஸத்திலும் இரண்டு பதங்கள் குறைந்தபடி சேரும். சேரும் போது மாற்றங்கள் ஏற்படும் உதாரணம்:

ஸந்தியில்

ஸமாஸத்தில்

तथा + इति = तथेति

सूर्य + उदयः = सूर्योदयः

इति + उक्त्वा = इत्युक्त्वा

जन + अधिपतिः = जनाधिपतिः

ஆனால் ஸந்தியில் சேர்ந்த பதங்களைச் சேர்த்தபடியே பிரித்து விடலாம். (ஒட்டிய தபால்தலையை ஊறவைத்து எடுப்பது போல்) ஸமாஸத்தில் அவ்வாறு எளிதில் முடியாது. காய்ச்சிப் பற்றவைத்த உலோகத் தகடுகளைப் பிரிப்பது போல். **सूर्योदयः**, **जनाधिपतिः** என்ற சொற்கள் இணையும்போது **सूर्यस्य + उदयः**, **जनानां + अधिपतिः** என்று இருந்தன. முதல் பதத்தில் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து **सूर्य + उदयः = सूर्योदयः**, **जन + अधिपतिः** என்று மாறிவிட்டன. ஆகவே இணைந்தபடி பிரிக்க முடியாது.

2. ஸமாஸம் அடைந்த பதங்களுக்கு **समस्तपदानि** ஸமஸ்த பதங்கள் (Compound word) என்று பெயர். ஸமஸ்த பதத்தின் பொருளை விளக்கும் சொற்றொடருக்கு **विग्रह वाक्यं** என்று பெயர்.

विग्रह वाक्यं

ஏற்படும் மாறுதல்

समस्तपदं

सूर्यस्य + उदयः

सूर्य + उदय

सूर्योदयः

इष्टं + अनतिक्रम्य

इष्टं + यथा

यथेष्टं

रामः + लक्ष्मणः च

राम + लक्ष्मण

रामलक्ष्मणौ

3. ஸமாஸத்தில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும் என்றோம். முதல் பதத்துக்கு **पूर्वपदं** என்றும், பின்பதத்துக்கு **उत्तरपदं** என்றும் பெயர். இப்பதங்களின் பொருள்கள் முக்கியத்துவம்

பெறுவதைப் பொறுத்து ஸமாஸங்கள் 1 **பூர்வபார்யபூர்யான சமாஸ:**
 2 **உத்தரபார்யபூர்யான சமாஸ:** 3 **உபயபார்யபூர்யான சமாஸ:** 4 **அந்யபார்யபூர்யான சமாஸ:** என்று நான்கு வகைப்படும்.

4 ஸமாஸத்திலுள்ள இரண்டு பதங்களுக்குள் எந்தச் சொல்லின் பொருளுக்கு அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்கு மிகுதியான பொருத்தமுள்ளதோ அதுவே முக்கியமாகும். 'கோக்ஷீர் மயூர்' என்ற வாக்கியத்தில் கோக்ஷீர் என்ற ஸமஸ்தபதத்திலுள்ள க்ஷீர் என்ற பதத்தின் பொருளுக்கு மயூர் என்ற சொல்லின் பொருளுடன் இணைவதற்கு அதிக உரிமை உள்ளது 'ராஜகுமாரன் வந்தான்' என்ற வாக்கியத்தில் குமாரன் என்ற பதத்தின் பொருளே வந்தான் என்ற சொல்லுடன் இணைகிறது "ராஜ" என்பதற்கு முக்கியத்துவமில்லை. இவை இரண்டும் **உத்தரபார்யபூர்யான** (பின் சொல்லின் பொருள் முக்கியத்வம் பெற்ற) சமாஸங்களாகும்.

நவம: பாட: - பாடம் 9

பூர்வபார்யபூர்யான: அவ்யயிபாவ: அவ்யயிபாவம்

(1) இவ்வகை ஸமாஸத்தில் சேரும் இரண்டு பதங்களுக்குள் முன்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். அதாவது வாக்கியத்தின் மற்ற பதத்துடன் சேர அதிக உரிமை பெறும். (2) பெரும்பாலும் இவை அவ்யயமாக (இடைச்சொல்) (Adverb) இருக்கும். அதனால், இதற்கு இப்பெயர் வந்துள்ளது.

அஹ் புரிதிதிந் பாடாந் பூமி | (தினம் தோறும்)

மயா மய்யேமாரீ ரமேஷ: டுஃ | (நடு வழியே)

பக்ஷிண: அகாஷே யயேஹ்/யயேஹ் டயந்தே | (இஷ்டப்படி,
விருப்பப்படி)

ச: அசந்ய்ய் காரியாலயே கர்ம கரோதி | (மாலை வரை)

த்வ் புர்த்யக்ஷ் கிமபி வடசி, புரோக்ஷ் கிமபி ஷேஃ | (கண் எதிரில், கண் மறைவில்)

இனி இவைகளின் விக்ரஹவாக்கியங்களையும், மாறுதல்களையும் ஸமஸ்தபதங்களையும் கவனிப்போம்.

वीक्रहवाक्यम्	பொருள்	ஏற்படும் மாறுதல்	ஸமஸ்தபதம்
दिने दिने	தினம் தினம்	दिनं प्रति/अनु	प्रतिदिनं/अनुदिनं
मार्गस्य मध्ये	நடுவே	मार्ग मध्ये	मध्येमार्ग
इष्टं अनतिक्रम्य	மீறாமல்	इष्टं यथा	यथेष्टं
इच्छां अनतिक्रम्य	மீறாமல்	इच्छां यथा	यथेच्छं
सन्ध्यां अभिव्याप्य	உள்ளடக்கி	सन्ध्यां आ	आसन्ध्यं
अष्टोः आभिमुख्ये	எதிராக	अक्षि प्रति	प्रत्यक्षम्

குறிப்பு: 1 இந்த ஸமாஸத்தில் விக்ரஹ வாக்யங்களில் காணப்படும் இரண்டாவது பதத்துக்குப் பதிலாக ஒரு அவ்யயப் பகுதி தோன்றுகிறது. அது ஸமாஸத்தின் முதல் பகுதியாக இடம் பெறுகிறது. அதன் பொருளே வாக்யத்தின் மேல் பதங்களுடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் பெறுகிறது. எனவே पूर्वपदार्थ प्रधान समास ஆகிறது. 2 பொதுவாக ஸமாஸங்களில் வரும் பதங்களே விக்ரஹவாக்யத்திலும் அமைந்திருக்கும். விக்ரஹ வாக்யத்தில் வரும் பதங்களே ஸமாஸங்களிலும் காணப்படும். இங்கு அப்படி இல்லை. ஆகையால் இந்த ஸமாஸத்தை अ-स्वपद-विग्रह समास: என்பர். உரிய பதத்தை விக்ரஹ வாக்யத்தில் கொள்ளாதது என்று பொருள்.

மேலும் சில அவ்யயீபாவ ஸமாஸ உதாரணங்களைக் கற்போம்.

१. दिशयोः मध्ये (திசைகளுக்கு இடையே)
दिशा + अप अपदिशं
२. कृष्णस्य समीपे (கிருஷ்ணனுக்கு அருகில்)
कृष्ण + उप उपकृष्णं
३. आयस्य योग्यं (வரவுக்கு தக்கபடி)
आय + अनु अन्वायं
४. अर्थ अनतिक्रम्य (பொருளுக்கு முரண்படாமல்)
अर्थ + यथा यथार्थ
५. ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण (முதியவர் வரிசையாக)
ज्येष्ठ + अनु अनुज्येष्ठं

६. तृणमपि अपरित्यज्य (புல்கையுமும் விடாமல்)
तृण + स सतृणं
७. गङ्गायाः पारे (கங்கையின் அக்கரையில்)
गङ्गा + पारे पारेगङ्गं
८. मणेः सदृशं (மணி என்பவரைப்போல்)
मणि + स समणि
९. यावन्तः पुरुषाः तावन्तः (எவ்வளவு மனிதர்களோ அவ்வளவு)
पुरुष + यावत् यावत्पुरुषं
१०. अक्ष्णः योग्यं (பார்வைக்கு எட்டக் கூடியபடி)
अक्षि + सं समक्षम्
११. अक्ष्णः आभिमुख्ये (கண்ணுக்கு எதிரில்)
अक्षि + प्रति प्रत्यक्षं
१२. अक्ष्णः अविषये/परं (கண்ணுக்கு அப்பால்)
अक्षि + पर परोक्षं
१३. अक्ष्णः पश्चात् (கண்ணுக்கு பின்னால்)
अक्षि + अनु अन्वक्षम्
१४. परितोषं अभिव्याप्य (சந்தோஷம் வரும் வரை)
परितोष + आ आपरितोषं

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

१. प्राची दक्षिणा प्रतीची उदीची इति चतस्रः दिशः (दिशयोर्मध्ये) उपदिशः (विदिशः) चतस्रः । अधः ऊर्ध्वं च द्वे दिशौ । आहत्य दशसु दिशासुरथं चालयितुं समर्थः दशरथो महाराजः ।

२. उपकृष्णं या तिष्ठति सैव राधा ।

३. पुत्रक ! अन्वायं ते व्ययो भवतु । अन्यथा क्लिश्येः ।

४. वानर ! अपि त्वं वैश्रवणस्य दूतः ? यमस्य वरुणस्य वा दूतोऽसि ? यथार्थं कथय / इति राक्षसाः हनुमन्तमपृच्छन् ।

५. अनुज्येष्ठं पदव्युत्तिं केचिदपेक्षन्ते । अन्वाहन्ति पदोत्तिं अन्ये

मन्यन्ते ।

६. बुभुक्षितः छागः सकाण्डं पल्लवं भक्षयति ।
७. हृषीकेशे पारेगङ्गं गीताभवनं वर्तते ।
८. गायकेषु केचित् समणि गायन्ति ।
९. बालिकाः गोपिकागीतं यावच्चलोकं रागैः गायन्ति ।
१०. शंकरः गौर्याः समक्षं मन्मथं अदहत् ।
११. “प्रत्यक्षे गुरवः स्तुत्याः परोक्षे मित्रबान्धवाः । कर्मान्ते दासभृत्याश्च न कदाचन पुत्रकाः ।” इति काचित् नीतिः ।

दिक् (दिश्) दिशा *திசை* क्लियेः *கவ்ட்ப்படுவாய்* चालयितुं *ஓட்ட* पदव्युत्पत्तिः *உத்தியோக உயர்வு* अन्वार्हन्ति (आर्हन्ती *தகுதி* आर्हन्ती अनुसृत्य) *தகுதிக்குத் தக்கபடி*.

दशमः पाठः - பாடம் 10

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ९

षष्ठं दृश्यम् (अनुवर्तते)

(शकुन्तला सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा अपवृतः तिष्ठति ।)

शकुन्तला-तत् यदि वां अनुमतं, तथा कुरुतं यथा तस्य राजर्षेः
अनुकंपनीया भवामि । अन्यथा सिञ्चतं मे तिलोदकम् ।

प्रियंवदा-(जनान्तिकं) अनसूये, अस्याः कामो दूरं गतः ।
कालहरणस्य अक्षमा इयम् । यस्मिन् एषा भावं बद्धवती, स पौरवाणां
ललामभूतः । तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं युक्तम् ।

अनसूया-तथा यथा भणसि ।

प्रियंवदा-(प्रकाशं) सखि ! दिष्ट्या ते अभिनिवेशः अनुरूपः । सागरं
उज्झित्वा कुत्र वा महानदी अवतरति ।

अनसूया-अविलंबितं निभृतं च सख्याः मनोरथं संपादयावः । तत्र
कः पुनः उपायो भवेत् ?

प्रियंवदा-निभृतमिति तु चिन्तनीयम् । शीघ्रमिति सुकरम् ।

अनसूया-कथमिव?

प्रियंवदा-स राजर्षिः अस्यां स्निग्धदृष्ट्या अभिलाषां सूचयति ननु? एतान् दिवसान् प्रजागरेण कृशो लक्ष्यते । (विचिन्त्य) हला । मदनलेखोऽस्मै क्रियताम् । तं सुमनोभिः गोपितं कृत्वा देवप्रसादस्य अपदेशेन अस्य हस्तं प्रापयिष्यामि ।

अनसूया-सुकुमारः प्रयोगः । मे रोचते । किं वा शकुन्तला भणति?

शकुन्तला-किं वां नियोगः विकल्प्यते?

प्रियंवदा-तर्हि चिन्तय किमपि ललितं पदबन्धनम् ।

शकुन्तला-हला ! अहं चिन्तयामि । अवधीरणायाः भीरु मे हृदयम् । ततो वेपते ।

राजा-(आत्मगतं सहर्षं) यस्मात् अवधीरणां विशंकसे, सोऽयं ते सङ्गमे उत्सुकः तिष्ठति । प्रार्थयिता श्रियं लभेत वा? न वा? न जाने । परं श्रिया ईप्सितो जनः कथं दुरापः?

सख्यौ-अयि ! आत्मनो गुणान् त्वं अवमन्यसे ! कः इदानीं शरीरतापस्य निर्वापयित्रीं शारदीं ज्योत्स्नां पटान्नेन वारयति ।

शकुन्तला-(सस्मितं) इदानीं नियोजिता अस्मि । (इति उपविष्टा चिन्तयति ।) हला चिन्तितं मया लेखवस्तु । परं लेखनसाधनानि न सन्निहितानि ।

प्रियंवदा-अस्मिन् सुकुमारे नलिनीपत्रे नखैः वर्णानि निक्षिप ।

शकुन्तला - (तथा कृत्वा) हला, शृणुतं इदानीं संगतार्थं न वा इति ।

सख्यौ - अवहितौ स्वः ।

शकुन्तला - (वाचयति) निर्घृण ! तव हृदयं न जाने । मम पुनः अङ्गानि कामः रात्रावपि बलीयः तपति ।

राजा-(सहसा तां उपसर्पति) तनुगात्रि ! मदनः त्वां अनिशं तपति, मां पुनः दहत्येव । दिवसो यथा शशांकं ग्लपयति, न तथा कुमुद्वतीं ग्लपयति ।

सख्यौ-(राजानं विलोक्य, सहर्षं उत्थाय) स्वागतं मनोरथस्य ।
(शकुन्तला अभ्युत्थातुं इच्छति)

अन्वास्यते पष्णीविदेः செய்யப்படுகிறாள் அபவூத: மறைந்
திருப்பவளாக அனுமத் அனுமதிக்கப்பெற்றது அனுகுப்பனியா
பரிவிற்குரியவளாக சிவத் தெளியுங்கள் சிவ சிவத் சிவத் ।
அந்யதா சிவத் மே திலோடகம் இல்லாவிடில் எள்ளு கலந்த நீரைத்
தெளியுங்கள். (நான் மாய்ந்து விடுவேன் எனப்பொருள்)
ஜனாந்திக் இருவருக்குள், தனிமையில், காதுகாடு காலஹர்ள்
பொழுதுபோக்கு அஃமா பொறுக்காதவள், தாங்கமுடியாதவள்
பாவ் வடிவதி கருத்தை - ஆசையை ஆழப்படுத்திச்
கொண்டிருக்கின்றவள் பூர்வ: பூருவம்சத்தினன் லலாமஃத:
தலையணியாக (சிறந்தவளாக) இருப்பவன் பணசி சொல்கிறாய்
பணசி பணய: பணய । யதா பணசி ததா எப்படிச் சொல்கிறாயோ
அப்படி திஷ்டயா எதிர்பாராதவிதமாக அபினிவெச: உள்ளக்கிடக்கை
அநூரூப: (உனக்குத்) தகுந்தது உஜ்ஜிவ்யா விட்டு விட்டு அவிலம்பித்
தாமதமின்றி நிஃதத் ரகசியமாக சிங்ஃத: கனிந்த பார்வை ப்ராஜாஃர்:
தூக்கமின்றி விழித்திருத்தல் மடனலெச: காதல் கடிதம் சுமன: ஃ
தேவப்ராசாடச்ய தைவத்தின் பிரசாதம் அபதெச:- சாக்கு ப்ராபயிஷ்யாஃ
சேர்ப்பிப்பேன் சுகுமார: ப்ராஃய: அழகிய ஏற்பாடு நியோஃ: உத்தரவ
விகல்ப்யதே மாற்றப்படுகிறது பதவந்நன் சொற்கட்டு, கடிதவாசகம்
செய்யுள் லலித் எனியது, அழகானது அவதீரணா மறுதளிப்பு ஃ
பயந்தது வெபதே நடுங்குகிறது வெபதே வெபதே வெப்தே, யஸ்மாத் அவதீரண
விசங்கசே எவரிடமிருந்து மறுதளிப்பு பற்றி கவலைப்படுகிறாயே
ப்ராஃயிதா வேண்டுபவன் இஃபித: விரும்பப்படுபவன் துராஃ
சிரமபட்டுக் கிடைப்பவன் (கிடைப்பது எனிதல்ல) நிர்வாபயி:
அணைப்பவள் சாரதி ஜ்யோத்ஸா சரத்ருதுவின் நிலா ப்டாந்

மேலாடையின் நுனி வாரயதி தடுக்கிறுன் நியோஜிதா (உங்களால்) ஈடுபடுத்தப்பட்டவளாக, உத்தரவிடப்பட்டவளாக லேவஸ்து கடிதப் பொருள், கடித அமைப்பு லேவஸ்து அமைப்பு எழுதும் உபகரணம் வர்ணானி நிஷிப எழுத்துக்களைப் பதியவைப்பாய் ஶுருதம் (இருவர்) கேளுங்கள் ஶுரு ஶுருதம் ஶுருதம். சங்குதந்ரி பொருள் பதிந்ததாக அவஶிதீ கவனத்துடன் இருப்பவர்களாக ஶ்வ: (இருவர்) இருக்கிறோம் அஸ்மி ஶ்வ: ஶ்ம்: நிர்ஶுண: பரிவற்றவன் வலிய: மிக்க பல முள்ளதாக தபதி வாட்டுகிறுன் தபதி தபத: தபந்தி. ஶஶசா வேகமாக ஶபசர்ஶதி (சர்ஶத: சர்ஶந்தி) நெருங்குகிறுன் தநுஶாந்ரி மெல்லியலாள் அநிசர் எப்போதும் தஶதி எரிக்கிறுன் தஶதி தஶத: தஶந்தி । திவஸ: பகல் ஶசாங்க: சந்திரன் ஶலபயதி வாட்டுகிறுன் ஶலபயதி ஶலபயத: ஶலபயந்தி । குமுததீ அல்லி ஓடை ஶ்வாகதம் அவிலம்பினு மனுரயஸ்ய தாமத மின்றி வந்த (என் தோழியின்) மனூரதத்திற்கு தங்களுக்கு) நல்வரவாகுக । அயி ! அடியே ! ஶலா ! ஏலாய் என்பது போல் சம வயதுள்ளவரை நெருக்கமுள்ளவர் கூப்பிடும் ஶொல் அஶ்யுத்யாது எழுதவதற்கு

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்குக.

2. ராஜஸீ: மனூரயம், துத்யா, ஶுமனூபி:, அவதீரணாயா:, ஶ்ரார்த்தியதா, லேவஸ்து, நிர்ஶுண, குமுததீ இந்தச் ஶொற்கள் எந்த விபக்தியில் வந்துள்ளன? மற்ற இரு வசனங்களையும் தருக.

3. ஶிஷ், ஶணசி, அஸ்மி, நிஷிப, அவமந்யஸே இந்த வினைச் ஶொற்கள் எந்த லகாரத்தில் அமைந்துள்ளன? மூன்று புருஷன்களிலும் அந்த லகாரத்தின் ரூபங்களைத் தருக.

4. ராஜஸீ: அநுக்பநியா, யஸ்மிந் ஶுஷா, மஸ்யா: மனூரயம், சங்குமே ஶுதுக:, தியா ஶிஸித:, க: ஶதானி, வா ஶதி, ததந: த்வா இவைகளை ஶந்தி ஶேர்த்து எழுதுக

5. तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं, मदनलेखोऽस्मै, ईप्सितो जनः,
दहत्येव, दिवसो यथा इवैवकणैः सन्धिः प्रीतिस्तु एमुत्तुक.

एकादशः पाठः पाடம் 11

ஸமாஸங்கள் - தத்புருஷஸமாஸம்

தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் இரண்டாவது (பின்னர் வரும்) பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். இங்கு பொதுவாகக் கூட்டு சேரும் பதங்களில் முன்பதம் விசேஷணமாகவும் பின்பதம் விசேஷ்யமாகவும் அமையும். முன் ஸமாநாதிக்கரண விசேஷணங்களைக் கற்றோம். ஸமாந அதிகரணம் என்றால் "அபேத சம்பந்தத்துடன் இணைகிற" என்று பொருள்.

उन्नतः पर्वतः शीतलं जलं मधुरं गीतं

உயர்ந்த மலை குளிர்ந்த நீர் இனிய பாட்டு

இங்கு उन्नतः शीतलं मधुरं என்ற மூன்றும் ஸமாநாதிக்கரண விசேஷணங்கள் ஆகும். உயர்ந்த என்றும் மலை என்றும் குறிப்பிடுவது ஒரே பொருள். குளிர்ந்த என்றும் நீர் என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. இனிய என்றும் பாட்டு என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. வேறல்ல. இவைகளுக்கு இடையே அபேத ஸம்பந்தமுள்ளது. அதனால் ஸமாநாதிக்கரண ஸம்பந்தம் உள்ளவை. இந்த விசேஷணங்கள் விசேஷ்யத்தின்லிங்க விபக்தி-வசனங்களுடன் ஒன்றுபடும் என்று அங்கு படித்தோம்.

நகரத்திலிருந்து வந்தவன், கிராமத்திலிருந்து வந்தவன், என் தந்தை, உன் தந்தை, சென்னையில் வசிப்பவன், மதுரையில் வசிப்பவன் என்ற சொற்றொடர்களில் "நகரத்திலிருந்து" "கிராமத்திலிருந்து" போன்ற சொற்கள் "வந்தவன்" "தந்தை" போன்ற விசேஷ்யங்களைப் பாகுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அவைகளால் குறிக்கப்படும் பொருளும் ஒன்றல்ல. அவைகளுக்கு இடையே பேத சம்பந்தம் நிலவுகிறது.

அந்த பேத சம்பந்தங்களே அங்குள்ள 5-6-7ம் வேற்றுமைகளால் காட்டப்படுகின்றன அதனால் "நகரத்திலிருந்து. என், சென்னையில்" என்பவை வ்யதிகரண விசேஷணங்கள். இத்தகைய வ்யதிகரண விசேஷணங்களைக்

கொண்டு அமைவது தத்புருஷ ஸமாஸம். இனி 2ம் வேற்றுமை யிலிருந்து 7ம் வேற்றுமை வரையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்த உதாரணங்களைக் காண்போம்.

1 ग्रामं प्राप्तः - ग्राम + प्राप्त = ग्रामप्राप्तः

கிராமத்தை அடைந்தவன்.

2 खड्गोऽस्त्रिभिः - खड्ग + अस्त्रिभिः = खड्गच्छिभिः

கத்தியால் துண்டிக்கப்பட்டது.

3 विवाहाय कामयानं - विवाह + कामयान = विवाहकामयानं

திருமணத்திற்காகப் பந்தல்.

4 समुद्रात् आनीतं - समुद्र + आनीत = समुद्रानीतं

கடலிலிருந்து கொணரப்பட்டது.

5 त्यागराजस्य कीर्तनं - त्यागराज + कीर्तन = त्यागराजकीर्तनं

தியாகராஜரின் பாட்டு

6 संगीते निपुणः - संगीत + निपुण = संगीतनिपुणः

இசையில் வல்லவன்.

இவைகளை முறையே द्वितीयातत्पुरुषः, तृतीयातत्पुरुषः, चतुर्थीतत्पुरुषः, पञ्चमीतत्पुरुषः, षष्ठीतत्पुरुषः, सप्तमीतत्पुरुषः என்று கூறுவர். முதல் வேற்றுமையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு प्रथमातत्पुरुष ஸமாஸம் அமைக்க முடியாது. முதல் வேற்றுமையில் உள்ள விசேஷணம் (उन्नतः पर्वतः முதலிய இடங்களில்) அபேத சம்பந்தத்தைக் குறிக்கும்ல்லவா! ஸமாஹதிகரண விசேஷணமாயிற்றே. !

மேலே வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

१. पूर्वं कायस्य-पूर्व + काय = पूर्वकायः

மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)

२. अपरं कायस्य-अपर + काय = अपरकायः

கீழுடல் (இடுப்பிற்கு கீழ்)

३. उत्तरं कायस्य-उत्तर + काय = उत्तरकायः
மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)
४. पूर्वं रामायणस्य-पूर्व + रामायण = पूर्वरामायणं
முன் ராமாயணம் (1-6 காண்டம்)
५. उत्तरं रामायणस्य-उत्तर + रामायण = उत्तर रामायणं
பின் ராமாயணம் (7ம் காண்டம்)
६. पूर्व अहः-पूर्व + अहन् = पूर्वाह्नः முற்பகல்
७. अपरं अहः-अपर + अहन् = अपराह्नः பிற்பகல்
८. उत्तरं अहः-उत्तर + अहन् = उत्तराह्नः பிற்பகல்
९. मध्यं अहः-मध्य + अहन् = मध्याह्नः நடுப்பகல்
१०. अर्थं नारिकेलस्य-अर्थ + नारिकेल = अर्थनारिकेलं
சிறிய தேங்காய்
११. अर्थं आहारस्य-अर्थ + आहार - अर्धाहारं
சிறிது உணவு, சிற்றுண்டி
१२. अर्थं विलोकितस्य-अर्थ + विलोकित - अर्थविलोकितं
குறைந்த பார்வை

குறிப்பு இங்கு 10-12ல் அर्थ என்ற சொல் நடும்ஸகத்தில் உள்ளது. அதற்கு 'சற்றேறக்குறைய' - 'சிறிது' என்று பொருள். அर्थ: என புல்லிங்கச் சொல்லும் உண்டு. அதற்குச் சரிபாதி 50/50 என்று பொருள். இங்கு நடும்ஸகச் சொல்லுடன் உள்ள ஸமாஸமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சொல்லுக்குத் தான் மேற்கூறியவாறு ஸமாஸம் உண்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்யங்களில் पूर्वः, अपरः போன்ற முதலில் வரும் சொற்கள் பின்னர் வரும் சொற்களுக்கு விசேஷணங்கள்போல் கருதப்படுகின்றன. அவை விசேஷ்யத்தைச் சிறப்பித்தும் சுட்டியும் பாகுபடுத்தியும் காட்டுகின்றன அல்லவா? அவை முதல் வேற்றுமையில் உள்ளன. விசேஷ்யங்களான कायस्य, रामायणस्य முதலியவை 6ம் வேற்றுமையில் உள்ளன. அதனால் இரண்டிற்கும் அபேத

ஸம்பந்தம் இல்லை. எனவே இவ்வகை விசேஷ ஸமாஸத்தை பிரதமா தத்புருஷஸமாஸம் என்று கூறுவதுண்டு.

அर्थ: என்ற புல்லிங்கச் சொல் ஸமாஸத்தில் இணையும் விதம் பின்வருமாறு:

ग्रामस्य अर्थ: -ग्राम + अर्थ = ग्रामार्थ: கிராமத்தின் சரிபாதி

शरीरस्य अर्थ: -शरीर + अर्थ: = शरीरार्थ: உடலில் சரிபாதி

இது ஷஷ்டதத்புருஷஸமாஸமே.

பின்வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

न धर्म: -अ + धर्म = अधर्म: தர்மமல்லாதது

न सत्यं-अ + सत्य = असत्यं மெய்யல்லாதது

न न्याय्यं-अ + न्याय्य = अन्याय्यं நியாயமற்றது

न खण्ड: -अ + खण्ड = अखण्ड:

துண்டமற்றது (பூரணமானது)

न पूर्व: -अ + पूर्व = अपूर्व: முந்தியதல்லாத (புதிய)

न कार्यं-अ + कार्य = अकार्यं செய்யத்தகாத

न उचितं-अन् + उचित = अनुचितं தகுந்ததல்லாத

न उष्णं-अन् + उष्ण = अनुष्णं குடற்றது

'ந' என்பது அவ்யயம். இது விசேஷணமல்ல. இது விசேஷ விதியால் விசேஷணம் போல் ஆகிறது. அதனால் நஞ்சத் புருஷ ஸமாஸம் என்பார். 'ந' என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் சொல் நஞ். மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் மேலே வந்தால் 'ந' விலுள்ள 'ந' மறைந்து 'அ' மிகுதியாகிறது. உயிர் எழுத்தில் தொடங்கிய சொற்கள் பின் வரும்போது ந (ந்அ) வானது அந் ஆகிறது. (ந ஧்ம: அ஧்ம:, ந உண் அநுண்) ஆக தத்புருஷஸமாஸம் எட்டு வகைப்படுகிறது.

கவனிக்கவும்: 1 ग्रामं प्राप्त: - ग्राम + प्राप्त - ग्रामप्राप्त: என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் ग्रामं प्राप्त: என்பது விக்ரஹ வாக்யம்.

அது இணையும்போது **ग्राम + प्रास** என இரண்டு பதங்களிலுமுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து பகுதிகள் மட்டும் எஞ்சி நிற்கின்றன. பிறகு **ग्रामप्रास** என இணைந்து ஒரு பதமாகி பகுதியானதும் அதன் மேல் தகுந்த முதல் வேற்றுமை உருபு மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டு **ग्रामप्रासः** என ஸமஸ்தபதம் தோன்றியுள்ளது. முன்பத (पूर्वपद)த்திலுள்ள வேற்றுமை உருபு மறைவது இயல்பானது. உத்தர பதத்தில் வேற்றுமை உருபு ஏன் மறைய வேண்டும் என்ற சந்தேகம் எழுக்கூடும். தற்போது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இரண்டு பாடங்களுக்குப் பிறகு விளக்கம் தருவோம்.

2 **रामानुजस्य** ராமனது தம்பியின். **रामस्य अनुजः**, **राम + अनुज - रामानुजः** என முதல் வேற்றுமை உருபு பெற்ற ஸமஸ்தபதம் இதன் 6ம் வேற்றுமை **रामानुजस्य**. இங்கு **रामानुजः** என்பதன் மேல் 6ம் வேற்றுமையைக் காட்ட ஒரு முறை உண்டு. தேவையான வேற்றுமை உருபை (स्य) நேரே சேர்க்க முடியாது. அதை **तत्** என்ற ஆதாரத்தின் மேல் ஏற்றி எடுத்துச் சென்று **रामानुज** என்ற பகுதிச் சொல்லுடன் இணைத்துவிட்டு ஆதாரத்தை உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்ற விசுவியை **तत्** என்ற பகுதியில் ஏற்றி **तस्य** என்பதை **रामानुजः + तस्य** என்ற நிலையில் இணைத்து **रामानुज** பகுதியுடன் இணைத்து வேற்றுமை உருபையும் **तस्य** விலுள்ள **तत्** என்ற பகுதியையும் உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். **स्य** என்பது **रामानुज** என்பதன் பின் இணைந்து **रामानुजस्य** என ஆகும். **रामानुजः + तं** — **रामानुजं**, **रामानुजः + तेन** — **रामानुजेन**, **रामानुजः + तस्मै** — **रामानुजाय**, **रामानुजः + तस्मात्** — **रामानुजात्**, **रामानुजः + तस्मिन्** — **रामानुजे** । எனவே **तत्** சப்தத்தின் 3 விங்கத்திலுள்ள சப்தருபங்கள் மனப்பாடமாக இருப்பது மிக அவசியம்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதுக:

अद्यत्वे एतत्पक्षाश्रिताः राज्यं पालयन्ति । अन्यकक्ष्याश्रिता विपक्षे वर्तन्ते ।

भिषक् रोगिणे सूचिकावेधं ददाति, तदा क्षणदुःखं भवति ।

वयोतीताः अधिकारिणः रेल्वेनिर्वाहात् निर्गमिताः ।

रामायणं वाल्मीकिविरचितं आदिकाव्यम् ।

न हि रामसमः कश्चित् वर्तते त्रिदशेष्वपि । (वा. रा.)

उपलमिश्रा एव तण्डुलाः आपणेषु विक्रीयन्ते ।

विधानसभासु प्रतिनिधयः बाक्कलहं कुर्वन्ति ।

अद्य अनावृष्ट्या दुर्भिक्षभयं उत्पश्यन्ति राजकीयाः ।

गते मासे देवालयेषु कृत्तिकोत्सवः प्राचलत् ।

लक्ष्मणाग्रजः जनकसुतया सह पितुराज्ञया वनं गतः ।

ताम्रपात्रस्थितं क्षीरं विषं भवति ।

तुंबुरुनारदौ सङ्गीतनिपुणौ ।

सर् सि वि रामः विज्ञानकुशलः ।

कुन्तीपुत्रः कर्णः दानवीरः ।

अर्धमार्गं वृष्टिभयात् अहं प्रतिनिवृत्तः ।

अनृतवचनं अविश्वासाय कल्पते । (कल्पते कारणमाकிறது)

सीताहरणं महान् अधर्मः इति मारुतिः रावणं अबोधयत् ।

अर्थनारिकेलं शाकाय सज्जीकुरु ।

पार्वती प्रेम्णा शङ्करस्य शरीरार्थं जहार ।

கோடிட்ட பதங்கள் தத்புரூபமாஸத்தின் உதாரணங்கள்.
விக்ரகவாக்யங்கள் தரப்பட்டள்ளன. கவனித்துப் படியுங்கள்.
ஸீதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள்.

एतं पक्षं आश्रिताः । अन्यकक्ष्यां आश्रिताः । सूचिकया वेधः
सूचिकावेधः + तं सूचिकावेधं । क्षणं दुःखं । वयः अतीताः । वाल्मीकिना

विरचितं । रामेण समः । उपलैः मित्राः । विधानाय सभाः विधानसभाः + तासु विधानसभासु । वाचा कलहः वाक्कलहः + तं । न आवृष्टिः अनावृष्टिः + तथा । दुर्भिक्षात् भयं दुर्भिक्षभयं + तत् । न लाभः अलाभः, अलाभेन भीताः अलाभभीताः । देवानां आलयाः देवालयाः + तेषु । कृत्तिकाया उत्सवः । लक्ष्मणस्य अग्रजः । जनकस्य सुता जनकसुता + तथा । ताम्रपात्रस्थितं ताम्रपात्रस्थितं । संगीते निपुणौ । विज्ञाने कुशलः । दाने वीरः । अर्धं मार्गस्य अर्धमार्गः + तस्मिन् । वृष्टेः भयं वृष्टिभयं तस्मात् । न ऋतं अनृतं, अनृतस्य वचनं अनृतवचनं । न विश्वासः अविश्वासः तस्मै । सीतायाः हरणं सीताहरणं । न धर्मः । अर्धं नारिकेलस्य अर्धनारिकेलः तं । शरीरस्य अर्धः शरीरार्धः तं ।

கேள்விகள்:

1. दुर्भिक्षभयं என்ற ஸமாஸ பதத்துடன் 'தத்' சேர்க்கப் பட்டிருப்பது ஏன்? தாமரபாத்ரஸ்திதம் என்பதுடன் தத் சேர்க்கப்படவில்லை ஏன்!

2. அர்ஹமார்஑:, அர்ஹநாரிகேல:, ஶரீரார்஑: என்ற பதங்களில் ஸமாஸ வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டிப்பது எதனால்? பொருளில் சூக்ஷ்மமான வேறுபாடுண்டு. அது என்ன? கடினப்பதப்பொருள்கள்: அயத்வே இன்றளவில் விபக்ஷ: எதிர்கட்சி சூச்சிகாவேய: ஊசிகுத்துதல், இஞ்செக்ஷன் த்ரிதஷா: தேவர்கள் உபல: கல் உத்ப்ஷயந்தி எதிர்பார்த்திருர்கள் சஷ்நிவந்தி சேமிக்கிறார்கள்.

द्वादशः पाठः - பாடம் 12

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - १०

षष्ठं दृश्यम् (अनुवर्तते)

राजा-(शकुन्तलां उत्थानात् वारयन्) अलमलं आयासेन । ते गात्राणि गुरुपरितापानि । तानि आयासं नार्हन्ति ।

अनसूया-इतः उपविशतु वयस्यः । (राजा उपविशति । शकुन्तला सलज्जा तिष्ठति)

ஸுரிவடா-ராஒந் ! யுவயு: டுவூரஸி அந்யுந்ய் அநூராஒ: ஸுந்யஒ: ।
தயாஸி ஸஒஸூஒஒ: மாந் ஒுடயதி-ராஒா அாதிஒரேஒ ஢வதிவ்யம் । ஸஒ வு டஒம்: ।
ஒய் அவயு: ஸுரிஸஒஸூரி த்வாந் ஒஒிஷ்ய ஒமாந் அவஸூயாந் ஸுராஸூ । அஸூயா: ஒிவதிந்
ரஒஒணியம் ।

ராஒா-஢ுடரே, மமாஸி ஸாஒாரணு:ஒய் ஸுணய: । ஸர்வதயா அநூஒூஒித: அஸூமி ।
ஒடம் ஒூடயந் அநந்யஸராணம் ।

அநஸூயா-வயஸ்ய ! ராஒானு ஢ஒுவலல஢ா: ஢ூயந்தே । அவயு: ஸஒஸூரி
஢ந்ஒு஢ி: ஒுஒ்யா ந ஢வந் । தயா நிர்வாஒய ।

ராஒா-஢ுடரே ! ஒி ஢ஒுநா । மம ஸரிஒுஒஒ ஢ஒவ: । தயாஸி மே ஒுலஸ்ய டுரே
ஸுரிதூஒே । ஒஒா ஒய் ஒவீ, ஒய் ஒ யுவயு: ஸஒஸூரி ।

ஸஒஸூரி-நிர்வூதி ஸவ: ।

வாரயந் தஒுஒஸவராஒ அயாஸ: ஒடல் வஒுத்தம் ஒாந் ஒடல்,
ஒடலூஒுஒஒு ஒூரூஸரிதாஸ் அதிக வேதனேயுள்ளது ஒுடயதி
தூண்டுஒிஒுதது ஒுடயதி ஒுடயத: ஒுடயந்தி । அாதிஒஒ: வேதனேயைஸ
ஸுாஒுஒுவன் ராஒா..... ஢வதிவ்யம் அரசர் மஒஒளின்
வேதனேயைஸ ஸுாஒுஒுவராஒ ஒூருஒஒவேண்டுந் மமாஸி... ஸுணய:
ஒனஒுஒும் ஸுாதுவான அஸ்ஸு வேண்டுஒுஒுள் (நாஒும்
அவ்விதமே ஒுாருஒிஒேன் ஒனஸ்ஸுாருள்) அநந்யஸராணம்
வேரூருவரிடத்தில் ஸுஒுஸாடஒ்ஒு (ஸர் அயந், ஸராணம் ஒுஒஒிய
நுாஒுஒு, ஸுஒுஸாஒு ந அந்யஸூமி ஸராணம்) ஢ஒுவலல஢ா: அநுேஒ
மனேவியர் (நாயஒிஒுள்) ஒள்ளவர் (஢ஒவ்ய: வலல஢ா: யஸ்ய) ஒுஒ்யா
வஒுந்ஒத்தஒஒுவள் நிர்வாஒய ஸுாஒுஒுஒுடன் நடத்திஒஒுஒுஒுஒுஒுஒுஒு
ஸரிஒுஒு: ஒைஒத்தலத்தால் ஸஒ்ஒரிய மனேவி ஸுரிதூஒே ஆதாரம் ஒவீ ஸூமி,
அரஒு நிர்வூதா நிம்மதியுஒ்ஒுவள்.

ஸயிஒ்ஒிஒுள்:

1. ஒிந்ஒஸ் ஸாடத்தைத் தமிழில் மொழி ஸெயர்ஒஒுவம்.

2. आयासं, आर्तिहरेण, राज्ञा, परिग्रहाः, प्रतिष्ठे इवैकं
अमैन्त विपक्तिर्यिन् मर्ह इरु उरुवङ्ककैत्
तरुक.

त्रयोदशः पाठः - पाठम् 13

पुल्लिङ्कम् सुतीरिङ्कम्

ஆண்பாலைக் குறிப்பது புல்லிங்கம். பெண்பாலைக் குறிப்பது ஸ்திரீலிங்கம். ஆணும் பெண்ணுமாகக் குறிப்பிட முடியாதவற்றைக் குறிப்பிடுவது நடும்ஸகலிங்கம். இது பொதுவிதி. மிகச்சில தனிப்பட்ட சொற்கள் புல்லிங்கமாயினும் நடும்ஸகமாயினும் பெண்பாலைக் குறிக்கும். உதாரணம் தாரா: மனைவி. இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். எப்போதும் பன்மையிலே வரும். பன்மையில் கூறினாலும் ஒரு மனைவியையும் குறிக்கும். இரு மனைவிகளையும் பல மனைவிகளையும் தாரா: என்றே குறிப்பிடலாம். அந்த மாதிரி कलत्रं நடும்ஸகலிங்கச்சொல். ஆனால் மூன்று வசனங்களிலும் வரும். பொதுவாக ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டுமுள்ள சில சொற்களை இங்கு கவனிப்போம். இவையளில் சில பெண்பால் சொற்கள் மாறுபட்ட அல்லது தனிப்பட்ட பொருள் கொண்டதையும் காண்போம். अजः ஆண் ஆடு अजा பெண் ஆடு. மாறுபட்ட பொருளுள்ளதை ஆங்காங்கு விவரிப்போம்.

ஆடு अजः अजा

குதிரை अश्वः अश्या

மற்றொருவன் अन्यः अन्या

ஆசிரியன் आचार्यः ஆசிரியை आचार्या ஆசிரியனின் மனைவி
आचार्याणी

ஆசிரியர் उपाध्यायः ஆசிரியை उपाध्याया उपाध्यायी உபாத்தி
யாயரின் மனைவி उपाध्यायिनी

நீண்ட ஆயுள் உள்ளவன் आयुष्मान् आयुष्मती

இந்திரன் इन्द्रः இந்திரனின் மனைவி इन्द्राणी

ஒட்டகை उष्टः उष्ट्री

அடைந்தவன் उपेयिवान् उपेयुषी

ஆசைப்படுபவன் कामुकः, காம இச்சை கொண்டவள்

காமுகி, பொருளாசை கொண்டவள் कामुका

செய்பவன் कर्ता कर्त्री

கூத்திரியன் क्षत्रियः, கூத்திரியப்பெண் क्षत्रिया, क्षत्रियाणी

கூத்திரியனை மணந்த வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவள்

क्षत्रियी

யானை गजः गजी

அதிகப்பெரியவன் गरीगान् गरीयसी

செல்பவன் गन्ता गन्त्री

சென்றுகொண்டிருப்பவன் गच्छन् गच्छन्ती.

பெரியவன், கனத்தவன் गुरुः गुर्वी (गुरुः என்றும் ரூபம்)

குணமுள்ளவன் गुणी गुणिनौ

மாடு மேய்ப்பவன் गोपः மாடு மேய்ப்பவள் गोपा மாடு

மேய்ப்பவனின் மனைவி गोपी

மாடு மேய்ப்பவன் गोपालः गोपाला गोपाली (மனைவி)

திருடுகின்றவன் चोरयन् चोरयन्ती

சிட்டுக்குருவி चटकः चटका

நரி जंबुकः जंबुका

நகரத்தான் जानपदः जानपदा (जानपदी)

யுவன் तरुणः तरुणी

இளைத்தவன் तनुः तन्वी (तनुः)

நின்றவன் तस्थिवान् तस्थुषी

கொடுக்கிறவன் ददत् ददती
 தடிபிடித்தவன் दण्डी दण्डिनी
 அடிமை दासः दासी
 கொடுக்கிறவன் दिशन् दिशन्ती
 மனிதன் नरः (नारः) மனுஷி नारी
 நடனம் புரிபவன் नर्तकः नर्तकी
 கிரி நகுலः नकुली
 யானை, பாம்பு नागः, नागा (नागी)
 தலைவன் नेता नेत्री
 திறமையுள்ளவன் पटुः पट्वी (पटुः)
 கணவன் पतिः மனைவி पत्नी
 தகப்பன் जनकः தாய் जननी
 தந்தையின் தந்தை पितामहः தந்தையின் தாய் पितामही
 தாயின் தந்தை मातामहः தாயின் தாய் मातामही

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14

कर्मधारयसमासः

தத் புருஷஸமாஸம் வியதிகரண விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்ததைக் கற்றோம். அந்த விசேஷணங்களே ஸமாநாதி கரணங்களாக அமைவது கர்மதாரயம். ஸமாநாதி கரணம். வியதிகரணம் என்ற சொற்களின் பொருள்பற்றி 11 வது பாடத்தின் தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும். நீலக்கடல், செவ்வானம், சிறு துளி, பெரு வெள்ளம் முதலியவை இதற்கு உதாரணங்கள். இது ஏழு வகைப்படும். அவைகளை வரிசையாகக் காண்போம்.

1. விசேஷண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முதல் பதமாகவும் விசேஷ்யம் பின்பதமாகவும் அமையும். இரண்டும் அபேத சம்பந்தத்தால் இணைந்திருக்கும்.

१. नीलं + उत्पलं = नीलोत्पलं நீலநிறமுள்ள அல்லி
२. पीतं + अंबरं = पीतांबरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை
३. उष्णं + उदकं = उष्णोदकं சூடான நீர்
४. कठिना + शिला = कठिनशिला கடினமான பாறை
५. दरिद्रः + याचकः = दरिद्रयाचकः ஏழையான யாசகன்
६. पकानि + फलानि = पकफलानि பழுத்த பழங்கள்
७. रक्ता + मञ्जरी = रक्तमञ्जरी சிவந்த பூங்கொத்து
८. मधुरा + कविता = मधुरकविता இனிய கவிதை
९. विकसन्ती + जाती = विकसज्जाती

மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஜாதிப்பூ

१०. बृहती + कथा = बृहत्कथा பெருங்கதை
११. प्रवहन्ती + नदी = प्रवहन्दी

பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ஆறு

குறிப்பு: ஸ்திரீலிங்கத்திலோ நபும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும் விசேஷணங்கள் பும்லிங்கப்பகுதிகளாக மாறுகின்றன. நபும்ஸகலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் வேறுபாடு தெரிவதில்லை. ஸ்திரீலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் மட்டும் வேறுபாடு தெரியும்.

2. விசேஷண - உத்தரபத - கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முன்பதமாக அமைகிறது. இப்படி வரும் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் இழிவையும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் வெளியிடும். ராமுத்தடியன் எங்கே? வேலைக்காரக்கிழவன் எங்கே தொலைந்தான்? என்பதுபோல் இவை அமையும். இழிவையோ வெறுப்புணர்ச்சியையோ குறிப்பிடாதவரை விசேஷணங்கள் முன்பதமாகத்தான் அமையும்.

விசேஷணம் பூர்வபதம் பொருள் விசேஷணம் பின்பதம்

दुष्टः सर्पः-दुष्टसर्पः பொல்லாத பாம்பு सर्पः दुष्टः-सर्पदुष्टः

हतकः विधिः- हतकविधिः பாழும் விதி विधिः हतकः-विधिहतकः

ஶஸூசி: வैयाकरण: ஶஸூசிவैयाकरण: வானம் பார்க்கும் இலக் கணமாணவன் வैयाकरण: ஶஸூசி: வैयाकरणஶஸூசி: . கேள்விக்குப் பதில் தெரியாமல் வானம் பார்த்து யோசிக்கும் மாணவன்-நன்கு படிக்காதவன் என்ற பொருளில். வैयाकरण-ஶஸூசி:)

3. விசேஷண-உபயபத-கர்மதாரயம்: இதில் இரண்டு பதங்களுமே விசேஷணங்களாய் இருக்கும்.

1. लिखितं पठितं-लिखितपठितं (पुस्तकं)
எழுதிப்படிக்கப்பட்டது (நூல்)
2. तप्तं शीतं-तप्तशीतं (जलं)
காய்ச்சி ஆற்றப்பட்ட (ஜலம்)
3. पिष्टं शोषितं-पिष्टशोषितं (औषधं)
பொடித்துக் காயவைக்கப்பெற்ற (மருந்து)
4. प्रच्छाय शीतलं-प्रच्छायशीतलं (वृक्षमूलं)
நிழல் நிறைந்து குளிர்ந்த (மரத்தடி)
5. अस्तं व्यस्तं-अस्तव्यस्तं சிதறிய சிதறிய (மிகவும் சிதறிய)
6. दीनः दीनः-दीनदीनः எளிய எளிய-மிக எளிய
7. भीतः भीतः-भीतभीतः பயந்த பயந்த-மிகப் பயந்த

குறிப்பு: இங்கு முன் காட்டியது போல் முன்பதத்தின் பொருளோ பின்பதத்தின் பொருளோ முக்யம் (விசேஷ்யம்) அல்ல. இரண்டுமே விசேஷணங்கள் தான்.

4. உபமான-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் முன்பதம் உவமைப் பொருளாயும் பின்பதம் உவமைக்குரிய தன்மையை (சிறப்புக்குணத்தை)க் கூறுகின்ற விசேஷணமாகவும் அமையும்.

मेघः इव श्यामः-मेघश्यामः மேகம் போல் கருத்த

द्राक्षा इव मधुरा-द्राक्षामधुरा திராக்ஷை போல் இனிய

मरकतं इव श्यामा-मरकतश्यामा பச்சைக்கல்போல் பசுமையான

शिला इव कठिना-शिलाकठिना பாறைபோல் இறுகிய

हिम इव शीतलं-हिमशीतलं பனிபோல் குளிர்ந்த

गगनं इव विशालं-गगनविशालं वा नमोऽर्पयन् विरिन्ध

5. உபமான-உத்தரபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் உவமைக் குரிய பொருளாகவும் பின்பதம் உவமையாகவுமிருக்கும்.

राम: चन्द्र: इव-रामचन्द्र: சந்திரன் போன்ற ராமன்

नर: सिंह: इव-नरसिंह: சிங்கம் போன்ற மனிதன்

राजा सिंह: इव-राजसिंह: சிங்கம் போன்ற அரசன்

गोविन्द: सिंह: इव-गोविन्दसिंह: சிங்கம் போன்ற கோவிந்தன்

अर्जुन: सिंह: इव-अर्जुनसिंह: சிங்கம் போன்ற அர்ஜுனன்

முதற்பகுதி பெயர். பிற்பகுதி சிறப்பைக் காட்ட சிங்க உவமைச்சொல். சிறந்தவரைக் குறிக்க வந்த 'ஸிம்ஹ' என்ற சொல் சீக்கியர் முதலானோரின் ஜாதி அடையாளச் சொல்லாகவும் உள்ளது.

चरणं अरविन्दं इव-चरणारविन्दं தாமரை போன்ற திருவடி

कर: किसलय: इव-करकिसलय: தளிர் போன்ற கை

मुखं पद्मं इव-मुखपद्मं தாமரை போன்ற முகம்

मुखं चन्द्र: इव-मुखचन्द्र: சந்திரனைப் போன்ற முகம்

बाहु: दण्ड: इव-बाहुदण्ड: தடி போன்ற கை

இங்கும் பின்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

6. ஸம்பாவநா-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் இடுகுறிப் பெயராகவும் பின்பதம் பொதுப்பெயராகவும் (Name and Common Noun) இருக்கும்.

१. रघुवंश: इति काव्यं-रघुवंशकाव्यं ரகுவம்சம் என்ற காவியம்

२. मथुरा इति पुरी-मथुरापुरी மதுரை எனும் நகர்

३. अश्वत्थ: इति वृक्षः-अश्वत्थवृक्षः அசுவத்தம் (அரசு) என்ற மரம்

४. यूरोप: इति देशः-यूरोपदेशः யூரோப்பா என்ற தேசம்

५. यमुना इति नदी-यमुनानदी யமுனை என்ற ஆறு

६. हिमवान् इति पर्वतः-हिमवत्पर्वतः இமயம் எனும் மலை

७. प्रयाग: इति क्षेत्रं-प्रयागक्षेत्रं பிரயாகை எனும் தலம்

6. लक्षा इति द्वीपः - लक्षाद्वीपः இலங்கை எனும் தீவு

7. அவதாரண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இவ்வகையில் உபமேயச் சொல்லுடன் உபமானச் சொல் இணைகிறது. ஐந்தாவதாகக் குறிப்பிட்ட உபமான-உத்தரபத- கர்மதாரயத் திலும் இவ்வாறே இணைந்தன. ஆனால் அங்கு **ஃவ்** (போன்ற) என்பது இடைச்சொல்லாக வந்தது. இங்கு **ஃவ்** (ஆகிய) என்பது இடைச்சொல்லாக வரும். அங்கு உவமையணி முக்கியமாய் தோன்றும். இங்கு உருவக (ரூபக) அணி முக்கியமானது. உதாரணம்—

रामः एव चन्द्रः-ராமசந்திரன்

मुख एव चन्द्रः-முகமாகிய சிந்திரன்

चरणः एव कमलं-चरण कमलं திருவடித்தாமரை

இவ்வுதாரணங்களில் ஒற்றுமையில் சிறப்பைக் காட்ட ஆகிய' என்ற இடைநிலை வருகிறது. லஞ்சப்பேய், மது வரக்கள், பசிப்பிணி. இசையமுதம் போன்றவைகள் வழக்கிலுள்ளவை இதன் உதாரணங்கள். இங்கு **ஃவ்** (போன்ற) இடைநிலையை உபயோகித்தாலும் இதே ஸமாஸ பதம் கிடைக்கும். ஆனால் மாற்றுக்குறைவு. இந்த வேற்றுமையை வாக்கியத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு அறிய முடியும்.

உதாரணம்: 1 சரண கமலங்களில் வணங்கினேன் என்றால் **ஃவ்** தான் இடைநிலை. நாம் தாமரையை வணங்கவில்லை. தாமரை போன்ற திருவடிகளைத்தான் வணங்குகிறோம். இங்கு உவமையணி. 2 சரண கமலங்களில் வண்டானேன் என்றால் **ஃவ்** தான் இடைநிலை. வண்டு காலீச சுற்றாது. தாமரையைத்தான் சுற்றும். திருவடிகளாகிற தாமரை என அங்கு உருவக அணி (ரூபக அலங்காரம்)

இவ்வாறு வாக்கிய அமைப்பைக் கொண்டு உபமித ஸமாஸத்தையும் ரூபக ஸமாஸத்தையும் (வகை 5,7) நாம் பகுத்தறிய வேண்டும்.

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगामिनी ।

पुनाति भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥

இது ஸிரார்த்தனை ச்லோகம். இதன் விளக்கம்.

வாலுரூகிரே: சர்ஒூ ரா஢ாஸாஒர் ஒசுசுநுது ஸுணுா ரா஢ாஸு ஢ாஒநாது ஢ுவந் ஸுநாது வால்஢்குயாகுய ஢லுயலிருந்து துுான்றுய-ரா஢ாஸு கடலுசு சென்றடைகின்ற-ஸுனித஢ாஒ-ரா஢ாஸு ஆகுய ஸுராஒு ஁லகைஸு ஸுனித஢ாக்குகிறது ஒஒஸுஸுாருள். இங்குள்ள வாலுரூகிரிஸர்ஒூ, ரா஢ாஸாஒரூா஢ினு, ரா஢ாஸு஢ாஒநாது ஒன்ற ஢ுன்று ஸுாற்களும் ஒழா஢் வகை கர்஢தாரசு ஸ஢ாஸுத்தால் ஁஢ைந்த ஸதங்கள். வாலுரூகிரேவ ஒிரி: (தஸ்஢ாதுஸர்ஒூ) ரா஢ ஁வ ஸாஒர்: (தர் ஒா஢ினு ஒசுசுநுது) ரா஢ாஸு ஁வ ஢ாஒநாது ஒன்று இங்கு விக்ரஒஒவாக்குய஢்.

இங்கு ஸுனிதஸுஒுத்து஢் ஸுண்ய நதி ஒன்ற கருத்தில் ஁வ ஒஒஸுது இடைநிலு. ஁தஒால் ஸின் (஁த்தர) ஸதத்தின் ஸுாருளு ஢ுக்குயத்துவ஢் ஸுஒுகிறது. இதுனைஸுஸால் ஢ற்றதையும் ஁றிந்துகள்ளலா஢்.

ஸுயிற்சி : 1. த஢ுழில் ஢ுாழிஸுயர்க்கவு஢். ஸ஢ஸ்த ஸதங்களுக்கு விக்ரஒஒவாக்குய஢் ஒ஢ுதவு஢். ஸிரிந்திருக்கு஢் ஸதங்களுக்கு ஸ஢ாஸு ஒ஢ுதவு஢். ஸ஢ாஸுத்தின் ஸுயரைக் குறிஸுஸிடவு஢்.

1. ஸிஸிரதுீ ஁ஸுுடகெந ஸுாது ஁சுசா஢: ।
2. ஢ுரானஒரே ஒுகத஢ில஢ா஢ஸா ஸுாசலது ।
3. ஸுகுடரஸுகு஢ார் நலினுஸுர஢ு ।
4. ஸுஒாநுதிஸுதல: ஢நு஢ாருத: தாஸு ஸ஢யதி ।
5. துதநஸா விதுது நுநு ஸுிடயதி ।
6. ஒதாஒதூ: ஢நு஢ு஢ி: விவாஒ஢ஸுதஸ: நி஢ிட: ஁ாஸுது ।
7. ஒ: ததர ஢ுரர் ஒிதர் ஁காஸவாஸுயா ஁ஸுுணவ஢ு ।
8. சூநு ஢ாஸு ஸுஒுலாயா ஢வ஢ுயா ஸுநர்வஸுீ நஸுநு ரா஢: ஁வாதுரது ।
9. ஸரஸு: ஢ுுலாஸுதல: இதி ஸுாதிவெஸிக: வததி ।
10. ஸலாஸுஸு குரகா: ஢ாலுநு: இவ வகூ: இதி காலிடாஸ: ஢ர்ணயதி ।
11. ஸுயிவி ந கநுதுக: இவ வர்துலா, கினுது ஢ுவஸுதேஸாஸு: இஸதவஒதுதா இதி வுஸுாநிகாநா ஸிடாநுத: ।

१२. सन्तः शैला इव उन्नताः किन्तु न कर्कशाः, ते अतीव मृदवः ।

(शिशिरर्तुः) பின்பனிப்பருவம் சுகோதரசுகுமார் கிளியின் வயிறுபோல் மென்மையுள்ளது. दृष्टनष्टा பார்க்கப்பட்டு (உடன்) மறைந்தது गतागताः செல்பவர்களும் வருபவர்களாயுமுள்ளவர் निबिडः நெருக்கமுள்ளது मृणालं தாமரைத்தண்டு प्रातिवेशिकः எதிர்வீட்டைச் சார்ந்தவர் प्रतिवेशः எதிர் வீடு पलाशः புரசு कोरकः மொட்டு बाल-इन्दुः இளம் சந்திரன் अवघटिता தட்டையாக தட்டப் பட்டது कर्कशः முரடர்.

பயிற்சி: (1) ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும். (2) கோடிட்ட எழுத்திலுள்ளவைகளை ஸமஸ்தபதமாக எழுதவும்.

1. பால் சங்கு போல் வெண்மையானது

2. யானை நீண்ட துதிக்கையால் தென்னை மரத்திலிருந்து

மட்டைகளை வீழ்த்துகிறது.

3. யானையின் காதுகள் முறம் போல் அகன்றவை

4. வாழ்க்கை நீர்குமிழி போல் நிலையற்றது

5. வானரர்களில் சிறந்த (சிंह அல்லது சார்டீல் சொல்லைப்

பயன்படுத்தவும்) ஹனுமான் ஸீதையை ஸமாதானப் படுத்தினார்.

6. ஹனுமான் லங்கா நகரத்தில் சிறந்த பதிவ்ரதையான

(रत्न என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவும்) ஸீதையைக் கண்டார்.

7. அவன் நலிந்த ஆடைகளை எறிந்து விட்டுப் புதிய

ஆடைகளை அணிகிறான்.

8. உன் பற்கள் முத்துப் போல் வெள்ளையாக உள்ளன.

துதிக்கை சூண்டா, மட்டை பத்ரகாண்ட், முறம் சூர்ஃ, நீர்க்குமிழி बुदबुदः, நலிந்த जीर्णं, ஸமாதானப்படுத்தினார் आश्वासयामास, அணிகிறான் परिधत्ते ।

3. வீக்ரஹவாக்யம் எழுதவும். ஸமாஸத்தின் பெயர் எழுதவும்.

१. पूर्णचन्द्रः २. शुक्लपक्षः ३. कैलासपाण्डरः ४. पीनायतविशालं

(उरः) ५. प्रियसुहृत् ६. प्रियसखा ७. कृष्णसर्पः ८. निर्जनप्रदेशः

९. श्यामावदातः १०. निम्नोन्नता (भूमिः)

पञ्चदशः पाठः पाठம் 15

द्विगुसमासः

ஸமாநாதிசுரண விசேஷணத்தை முதல் பதமாகக் கொண்ட கர்மதாரய ஸமாஸத்தில் முதல் பதம் எண்ணிக் கையைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமையும்போல் **द्विगुः** என்ற விசேஷ பெயரைப்பெறும். எனவே இது கர்மதாரய ஸமாஸத்தின் உட்பிரிவாகும். உதாரணம் மிகவும் குறைவு. **सप्तऋषयः = सप्तर्षयः** (Seven stars of the Great Bear) ஸப்தரிஷி மண்டலம்.

இதே ஸமாஸம் பல பொருள்களை ஒரு சமுதாயமாக (Collective noun போல்) குறிப்பிடுவதாகவும் அமையும். அப்போது ஸமஸ்த பதம் ஒருமையில் வரும். ஸமாஸமடையும் பதம் ஆண்பால், பெண்பால் நடும்ஸகலிங்கம் எதுவாக இருந்தாலும் ஸமஸ்தபதம் ஸ்திரீலிங்கத்திலோ, நடும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும்.

உதாரணம்:

भुवनं (न) त्रयाणां भुवनानां समाहारः = त्रिभुवनं மூவுலகு

लोकः (पुं) त्रयाणां लोकानां समाहारः = त्रिलोकं/त्रिलोकी

गङ्गा (स्त्री) सप्तानां गङ्गानां समाहारः = सप्तगङ्गा

नदी (स्त्री) पंचानां नदीनां समाहारः = पंचनदं ஐயாறு

वटः (पुं) पंचानां वटानां समाहारः = पंचवटी ஐந்து ஆல்
(பஞ்சவடி)

नलः (पुं) पंचानां नलानां समाहारः = पंचनली ஐந்து நளர் கூட்டம்

(पंचनली - தமயந்தியின் ஸ்வயம் வரத்தில் அவளை மணக்க ஆசை கொண்டு இந்திரன். அக்னி, யமன், வருணன் ஆக நான்கு தேவர்களும் நளன் வேஷம் பூண்டு நளன் பக்கத்து ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள். ஸரஸ்வதிதேவியே மணமக்களுக்கு மண்டபத்தில் உள்ள மன்னர்களின் பெருமை கூறிப் பிடித்திருந்தால் மாலையிடு என்று கூறுகிறாள். ஐந்து

நளர்கள் ஒரே தோற்றமாக இருப்பதைக் கண்டு ஐவர்களுடைய பெருமையையும் விளக்கும் வண்ணம் ஐந்து பொருள் தரும் வகையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறாள். தமயந்தி அந்த தேவர்களையே சரணடைந்து. கற்பின்மேல் ஆணை வைத்து, ஸ்வயரூபம் எடுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறாள். வேறு வழியின்றி தேவர்கள் தங்கள் ஸ்வயரூபத்தில் தோன்ற தமயந்தி உண்மையான நாளனுக்கு மாலையிடுகிறாள் என்பது வரலாறு. ஸ்ரீஹர்ஷர் என்ற கவி தனது நைஷதமஹாகாவ்யத்தில் இந்த கட்டத்தை ஐந்து பொருள் தரும்படி மிக நுட்பமாகப் பாடியிருக்கிறார். அந்த ஸர்கத்துக்கு "பஞ்சநளி" என்று பெயர்.)

इन्द्रसमासः

उभयपदार्थप्रधानः इन्द्रः இவ்வகை ஸமாஸத்தில் இரு பதங்களின் பொருள்களும் ஸமமான முக்கியத்துவத்தை அதாவது அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்குச் சம உரிமையைப் பெற்றிருக்கும். உதாரணம் :

१. सीतालक्ष्मणौ रामं अनुगच्छतः ।

ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் ராமனைப் பின்தொடர்கிறார்கள்.

सीता अनुगच्छति लक्ष्मणः अनुगच्छति । இருவரும் பின்தொடர்வதில் ஸம உரிமை பெறுகிறார்கள்.

२. “नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम्” ।

(ஸ்ரீ சங்கரருடைய உமாமஹேசுவர ஸ்தோத்திரம்)

शङ्करश्च पार्वती च शङ्करपार्वत्यौ ताभ्यां शङ्करपार्वतीभ्यां என்பது விக்ரஹவாக்யம். शङ्कराय नमो नमः पार्वत्यै नमो नमः என்று நமஸ்காரத்தில் இணைவதற்கு பார்வீதி ஶ்ங்கர என்ற சொற்கள் ஸம உரிமை பெற்றிருக்கின்றன.

குறிப்பு : பாடம் 11ல் விக்ரஹவாக்யத்திலுள்ள இரு பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளும் மறைந்து பகுதிகள் இணைந்தபின் ஸமாஸ பதத்தின் பொருளுக்கேற்றவாறு வேற்றுமை உருபுகள் மீண்டும் சேர்க்கப்படுகின்றன என்று கூறினோம். மேலே கொடுத்த உதாரணங்களால் சீதா லக்ஷ்மணः,

சங்கீ: , பர்வதி என்ற பதங்களிலுள்ள ஒருமை உருபுகள் மறைந்து சீதாலக்ஷண, சங்கீபர்வதி என்று இணைந்ததும், அப்பதத்துக்குப் பொருத்தமான இருமை வேற்றுமை உருபு (ஆண்பாலிலும், பெண்பாலிலும்) முறையே சேர்க்கப்படுகிறதைக் கவனிக்கவும். அடுத்து வரப்போகும் பஹூரிஹி என்ற ஸமாஸத்திலும் ஸமாஸ பதத்துக்குத் தகுந்ததான வேற்றுமை உருபுகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். எனவே பொதுவாக ஸமாஸமடையும் பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து விடும் என்று பொதுவிதி கூறப்பட்டது.

இந்த ஸமாஸம் இதரேதர யோகஹ்: சமாஹரஹ்: , என்று இருவகைப்படும். தனி முக்கியத்துவம் கொண்டது, கூட்டு முக்கியத்துவம் கொண்டது என்று பொருள். அவ்விரண்டு வகை ஸமாஸங்களும் ஹிபத (இரண்டு பதங்களால் ஆனது) பஹுபத (பல பதங்களாலானது) என்று இரு வகைப்படும் ஆக ஹ்:சமாஸம் 1. ஹிபத இதரேதரயோக ஹ்: 2. பஹுபத இதரேதரயோக ஹ்: 3. ஹிபத சமாஹரஹ்: 4. பஹுபத சமாஹரஹ்: என்று நான்கு வகைப்படும்.

1. ஹிபத இதரேதரயோகஹ்: - இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையில் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் (1 + 1) இருமையில் வரும். இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையிலும். இருமையிலுமாய் ஒருமையிலும் பன்மையிலுமாய் இருமையிலும் இருமையிலுமாய் இருமையிலும் பன்மையிலுமாய் பன்மையிலும் ஒருமையிலுமாய் பன்மையிலும் பன்மையிலுமாய் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் பன்மையில் வரும்.

ராமசு க்ஷணசு - ராமக்ஷணௌ ।

க்ஷணசு அர்ஜுனசு - க்ஷணர்ஜுனௌ ।

பர்வதி சு பரமேசுதரசு - பர்வதிபரமேசுரௌ ।

அசுதரசு கஜௌ சு, அசுவௌ சு கஜாசு - அசுதரகஜா: ।

அசுவௌ சு கஜௌ சு, அசுதரசு கஜௌ சு, அசுவௌ சு கஜாசு, அசுதரசு கஜாசு

- அசுதரகஜா: ।

2 बहुपद इतरेतरद्वन्द्व समासः இது எப்போதும் பன்மையிலே வரும்

रामश्च लक्ष्मणश्च भरतश्च शत्रुघ्नश्च = रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाः ।

युधिष्ठिरश्च भीमश्च अर्जुनश्च = युधिष्ठिरभीमार्जुनाः

3 द्विपदसमाहारद्वन्द्वः - समाहारद्वन्द्व ஸமாஸத்திலும் விக்ரஹ வாக்க்யம் ச என்ற இடைச்சொல்லமைந்து தான் காணப்படும். முடிவில் அவைகளின் கூட்டு என்பதை விளக்க தயோ: समाहार: அப்பொழுது ஒருமையிலும் ஸ்திரீ/ நபும்ஸகலிங்கங்களிலும் சொல் மாறுபடும். உதாரணம்.

पाणी च पादौ च तेषां समाहारः - पाणिपादं கைகால்

गंगा च शोणश्च तयोः समाहारः गङ्गाशोणं

४ बहुपद समाहारद्वन्द्वः

वीणा च वेणुश्च मृदंगश्च तेषां समाहारः वीणावेणुमृदंगम्

रथाश्च गजाश्च तुरगाश्च पदातयश्च तेषां समाहारः

= रथगजतुरगपदाति ।

மேலே சொன்ன உதாரணங்களை நோக்கும் போது இதரேதரயோக-ஸமாஸத்திலும் ஸமாஹார த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலும் தயோ: समाहार:, तेषां समाहार: என்று சொற்றொடரைத் தவிர மற்ற அம்சங்கள் ஒன்று போலுள்ளன. ஆனால் "இந்த வகையைச் சேர்ந்த சொற்கள் समाहारद्वन्द्व: ஸமாஸத்தைத் தான் அடையும்" என்று ஒரு வரையறையுள்ளது. அவ்வகையைச் சேர்ந்த சொற்களை इतरेतरयोगद्वन्द्व समास மாக உபயோகப்படுத்துவது பிழையாகும்.

ஸமாஹாரத்வந்த்வ ஸமாஸமடையத் தகுதி பெற்ற சொற்களின் பட்டியல்:

1. உடலுறுப்பைக் குறிக்கும் சொற்கள் :

कर्णौ च नासा च तेषां समाहारः कर्णनासं காதும் மூக்கும்

शिरश्च ग्रीवा च तयोः समाहारः शिरोग्रीवं

कटिश्च ऊरुश्च जंघा च तेषां समाहारः कट्यूरुजंघम्

2. ஸங்கீதக் கருவிகள் :

घटः च वयोलिनश्च पटहश्च घटवयोलिनपटहम् ।

भेरी च काहलश्च तयोः समाहारः भेरीकाहलम् ॥

3. ஸேனையின் அங்கங்கள் :

नौकाश्च विमानानि च तेषां समाहारः नौकाविमानं

रथाश्च तुरगाश्च तेषां समाहारः रथतुरगं

4. பிராணிகளல்லாத ஜாதி வாசகச்சொற்கள்

(Common Nouns)

दधि च क्षीरं च तयोः समाहारः दधिक्षीरं

क्षीरं च मधु च तयोः समाहारः क्षीरमधु

आम्रं च पनसं च तयोः समाहारः आम्रपनसं

மாம்பழமும் பலாச்சகையும்

गृहं च आपणश्च तयोः समाहारः गृहापणं

वीढुम् कढेढुम्

ஆனால் இவை திரவ்யங்களைக் குறிக்கவேண்டும்.

5. வேறு லிங்கங்களிலுள்ள ஆறுகள்-நகரங்கள்

(தேசப்பகுதிகள்)

काशी च प्रयागश्च तयोः समाहारः-काशीप्रयागं

भारतः च नेपालश्च तयोः समाहारः-भारतनेपालं

काशी च रामेश्वरं च तयोः समाहारः-काशीरामेश्वरं

गङ्गा च शोणश्च तयोः समाहारः-गङ्गाशोणं

6. அற்ப ஜந்துக்கள் : (கிரியின் அளவுக்குக் குறைந்தவை)

यूका च अलिक्खा च तयोः समाहारः यूकालिक्खं

பேனும் உண்ணியும்

मशकाश्च मत्कुणाश्च तेषां समाहारः मशकमत्कुणं

கொசுவும் மூட்டைப்பூச்சியும்

षोडशः पाठः पाठम् 16

दाने दोषः

नृगो नाम कश्चन राजा । तस्य गोष्ठे बह्व्यो धेनव आसन् । प्रजास्विव तास्वपि तस्य महती प्रीतिरासीत् । राज्ञी पुत्रमेकं सुषुवे । राजा नितरां आनन्दं अवाप । महनीयेभ्यः धेनूः ददौ ।

तन्नगरस्थः कश्चित् गामेकां स्वगृहे पालयन्नास्त । बन्धात् यदृच्छया मुक्ता सा गौः गृहात् बहिरागता इतस्ततः परिवभ्राम । सुदूरमागता पुनः गृहं गन्तुं नाजानात् । कथञ्चित् राज्ञो गोष्ठमागता राज्ञो गवां मध्यं अगच्छत् । राजा एतत् न अजानात् ।

दानशौण्डः स राजा तां कस्मैचित् महनीयाय ददौ । गोस्वामी स्वगोष्ठे गां अपश्यन् मार्गमाणः पथि महनीयेन नीयमानां तां अपश्यत् । “कुतो मम गां अपहृत्य गच्छसि” इति तमपृच्छत् । “राज्ञा इयं मह्यं दत्ता” इति स प्रत्यवादीत् । उभौ मिथो विवादमकुरुताम्, राज्ञः समीपमगच्छतां, कलहकारणं तस्मै न्यवेदयताम् ।

“कलहः मम अज्ञानात् उत्पन्नः, ततः मयैव अत्र प्रतिविधेयम्” इति राजा अमन्यत । स तं अवादीत् - “स्वामिन् ! एनां गां अस्मै प्रतियच्छ । तदर्थे अहं शतं गाः तुभ्यं दास्ये” इति । स तत् न अभ्युपगच्छति स्म । गोस्वामिनं राजा प्रार्थयामास - “अयि ! सा गौः यदृच्छया मम गोष्ठे संमिलिता । अज्ञानात् तां मदीयां मन्वानः, तामहं अस्मै अदाम् । क्षमस्व तमपराधम् । तस्या अर्थे शतं गाः तुभ्यं दास्ये । प्रतीच्छ, नास्या अर्थे आग्रहं कुर्याः” इति । सोऽपि तत् नान्वमन्यत । उभौ क्रोधकलुषौ बहिर्गतौ ।

“किं कर्तव्यं” इत्यजानन्, शोकेन दीनः राजा ममार । पितृलोके यमः तं प्रोवाच - राजन्, त्वया सुकृतानि बहूनि आचरितानि । परं तन्मध्ये बलवत्तरं दुष्कृतं किञ्चित् अज्ञानात् कृतं कर्म अनुभोक्तव्यम् । यो दत्तमपहरति स कृकलासो जायते । अतः कृकलासो भव इति तमन्वजानात् । राजा द्वारकाया बहिः कस्मिंश्चित्कूपे बहून् वत्सरानवसत् । अन्ते कृष्णः तं कूपात् बहिः उज्जहार । तत्पादस्पर्शात् राजा कृकलासभावात् मुक्तः सुकृतफलं अनुभवितुं अन्यज्जन्म प्रपेदे ।

न परस्वं अपहरेत् । अज्ञानात् कृतोऽपि परस्वापहारः महतेऽनिष्टाय कल्पते । अतः स्वकीयतया न्याय्येन मार्गेण संपन्नमेव वस्तु स्वार्थे उपयुज्यात् । न परस्वं स्वोपयोगाय आदद्यात् ।

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.
2. இந்தப் பாடத்தில் பல ஸந்தி சேர்ந்த பதங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பிரித்து எழுதவும். பல இடங்களில் ஸந்தி சேர்க்கவேண்டியிருந்தும் சேர்க்காமல் விட்டுள்ளோம். அவற்றைச் சேர்த்து எழுதவும்.
3. கொடுக்கப்பட்டள்ள பதங்கள் உள்ள விபக்தியில் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

प्रीतिः, उभौ, मया, अस्मै, अपराधः, महत्, राजन्, द्वारकायाः ।

4. இந்த ஸமாஸமடைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்

स्वगृहे, कलहकारणं, गोस्वामी, क्रोधकलुषौ, स्वोपयोगाय ।

கடினபதவுரை:

प्रजासु इव मक्कளிदத்தில் போல் महनीयः பெரியவர், மதிப்பிற்குரியவர் परिबभ्राम சுற்றி வந்தது अजानात् அறிந்தது. அறிந்தான் अपश्यन् காணாதவனாக अदां கொடுத்தேன் प्रतियच्छ திருப்பிக்கொடு आग्रहः பிடிவாதம் सुकृतं நற்செயல் दुष्कृतं பாவம் दत्त-अपहारः தானம் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக்கொள்வது कूलसः ஓணன் परस्व-अपहारः பிறரது உரிமையை (சொத்தைப்) பறிப்பது.)

सप्तदशः पाठः — पाठम् 17

सुभाषितानि

भूतदया भूतिदायिनी पुंसाम् ।

பிராணிகளிடத்தில் கருணை மாந்தர்க்கும் நலனை அளிப்பதாகும்.

सर्पादपि सन्मणिर्हि संभवति ।

பாம்பிலிருந்தும் கூட நல்ரத்தினம் விளைகிறது.

संपदि संपत् समेधते ।

செல்வத்தில் செல்வம் சேரும்.

विदुषामपि जातु जायते मोहः ।

கற்றவர்களுக்கும் சிலசமயம் கலக்கம் ஏற்படுகிறது.

नौरपि शकटं कदाचिदारोहेत् ।

ஒடமும் ஒருசமயம் வண்டியின் மீது ஏறும்.

तथ्यं पथ्यं प्रियं स्वदेत न किम् ।

உண்மையானது இதமானதும் பிரியமானதாகவுமிருந்தால் ருசிக்காதா?

स्वोद्यम एवाशु साधयेत् कार्यम् ।

தன் முயற்சியே சீக்கிரம் காரியத்தைச் சாதிக்கும்.

परकार्यपरा हि साधवो लोके ।

உலகில் நல்லோர்கள் பிறரது காரியத்திலேயே (பிறருக்கு உதவுவதிலேயே) ஈடுபட்டுளவர்கள் அல்லவா?

चतुरः चतुरोऽपि साधयत्यर्थान् ।

திறமையுள்ளவர் நான்கு (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) கார்யங்களையும் சாதிப்பார்.

कार्यपरा न गणयन्ति परखेदम् ।

(தன்) காரியத்தில் குறியுள்ளவர் பிறரது சங்கடத்தைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்.

श्रेयसि बहुलीभवन्ति विघ्नाश्च ।

நற்பணியில் இடையூறுகள் அதிகம் ஏற்படும்.

स्फुलिंगमपि निदहैत्यलालचयम् ।

கனல் பொறியும் பெருவைக்கோல்போரை எரித்துவிடும். பயிற்சி : ஏதேனும் ஒரு பழமொழியை எடுத்துக்கொண்டு ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் 50 பதங்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

अष्टादशः पाठः पाடம் 18

विसर्गसन्धिः விஸர்க்கஸந்தி

விஸர்க்க ஸந்தி பற்றிப் பாடமாலா 3ல் வந்துள்ளதை ஒருமுறை கருத்துடன் படித்துவிட்டு மேல் தொடரவும்.

रत्वसन्धिः - इ मुतलं औ वरलर उलंलर उडरर एडुतुतु कलुरुकु डेडु वरुडु वरलसरुकरुडु उडरर एडुतुतुकरुकरुलुलु डररुतु डेडु डु एडुतुतुकरुकरुलुलु डेडुलु वरुडुडुडुतु र् एलुलुरु डुलुरुडु. इतलुरुकु रत्वसन्धर एलुलुरु डुडुडु.

इ डुतलं औ + : + उडरर एडुतुतुकरुकरु अलुलतु डररुतुडुलुलु डेडुडुडुडुतुतुकरुकरु, : र् एलुलुरु डुलुरुडु एलुडुतु कुतुतुरुडु.

உ-ம் हरर : + असकृतु आगच्छतर = हरररसकृतु आगच्छतर ।

गुरु : + उडलहरणलनर कथडतर = गुरुडलहरणलनर कथडतर ।

अन्धु : + अन्तु : डलं नलसुतर = अन्धुरुन्तु : डलं नलसुतर ।

मृगडु : + डलणै : + वरधुडतर = मृगडुडलणैवरधुडतर ।

इनुत वरतरकलु डुडुलडु अ डुतलं औ वरलर उलंलर उडररुरेडुतुतु कलुरुकु डेडु उडररुरेडुतुतुकरुकरुलुलु डेडु डु एडुतुतुकरुकरुलुलु वनुतलुलु एरुडुडुडु डुलुरुतலुकुलुकु कलुरुडु. कडुन डेडु डु एडुतुतुकरुकरु (13) डेडुलु वरुडुडुडुतु एरुडुडु डुलुरुतलुकुलु इनुतर कलुरुकडुडु वுண்ணुडु. अनुत वरतरकலुலु वरलसरुकुकुतुకుகு डुनुनुலु இலுకుகு உडररुरेडுतुதुकुकुலு ஡ுநுரர ஡ு஡ுநுன ஁தும் கரடலுडुतु. இनुतर வரतरகலுலு கலுண்ணுடुலு.

(अ) : + क = ५क, : + ख = ५ख, : + प = ५प, : + फ = ५फ
எனலுலு. ஆலு இலுலு வுதததில் தவர ஡ுநு இடங்கலுலு
இனுத ஡ுலுதலு வडुकुकில் இலுலு.

(आ) : + च छ, ट ठ, त थ
எனுநுருகுకుடुडுடு வரலசுருகुकु
डुறலுडु ர் ஶ் ஶ் எனுலு ஡ுலு.

(इ) : + श ष स
எனுலு ஡ுலு. ஆலு இலுலு (इ) இகுகலுததில் கலுडுலு ஡ு
஡ுலுதே இலுலு. ஸநுதர ஶுசுருகுகுடுலுலுலு ஁டுலுலு
வडुकुकुडுலு வரடுடு. ஸநுதர கரடலுडுதु எனுநுலுலு.

உதலரணுடு : (अ) डल : (०) कनुकुन कुरीडतर । वरहगल : (०) ஶு ஁डுநு. ।
गुरु : (०) ஡ுடु ஡ு஁डतर । गुरुवलनुदु : (०) ஡ுலுनர ஡ு஁डतर ।

இருக்கும். विसर्गसन्धि யின் ஏராளமான வகைகளை அதில் அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து பார்க்கலாம்)

नवदशः पाठः - பாடம் 19

हल्सन्धिः மெய்யெழுத்துக்களின் இணைப்பு

மெய்யெழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடனோ மெய்யெழுத்துக்களுடனோ சேரும்போது, ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு हल्सन्धिः என்று பெயர். முக்கியமான சில விதிகளை இப்பொழுது கற்போம்.

1. चुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் चवर्गं மோ श என்ற எழுத்தோ சேருமானால் तवर्गம் चवर्गं எழுத்துக்களாக மாறும்.

तत् + च = तच्च एतद् + शास्त्रम् = एतच्छास्त्रम्

तत् + छत्रं = तच्छत्रम् लिङ्गात् + शिवः = लिङ्गाच्छिवः

2. दुत्वसन्धिः - तवर्गं த்துடன் ट वர்க்கமோ ष என்ற எழுத்தோ சேருமானால் त वர்க்க எழுத்துக்கள் ट वர்க்க எழுத்துக்களாக மாறும். (உதாரணம் கிடைப்பது கஷ்டம்)

तत् + टीका = तटीका

हस्तात् + डमरुः = हस्ताड्डमरुः

राजगृहात् + ढकानादः = राजगृहाड्डकानादः

3. जश्त्वसन्धिः - கடின எழுத்துக்களுக்கு மேல் உயிர் எழுத்துக்களோ மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்களோ வந்தால் கடின எழுத்துக்கள் மிருது எழுத்துக்களாக மாறிவரும்.

रामात् + अपि = रामादपि षट् + उष्ट्राः = षडुष्ट्राः

भिषक् + एवं = भिषगेवं षट् + रसाः = षड्रसाः

तत् + रूपं = तद्रूपं पुष्पात् + गन्धः = पुष्पाद्गन्धः

குறிப்பு: क वர்க்கம் முதலுள்ள ஐந்து வர்க்கங்களையும் कु चு दु तु पु என்று இலக்கணத்தில் குறிப்பிடுவர். कु என்றால் क ख ग घ ङ என்று பொருள். दु என்றால் ट ठ ड ढ ण என்று பொருள். जश् என்பது

ज ब ग ड द என்ற வர்க்கத்தின் 3 வது எழுத்துக்களுக்குப் பெயர். च
வர்க்கம் ट வர்க்கம் வர்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்துக்கள்
விடையாக மாறி வருவதால் चुत्वसन्धिः दुत्वसन्धिः जश्त्वसन्धिः
என்று பெயர் தரப்பட்டுள்ளது.
பயிற்சி: ஸந்தி சேர்த்து ஸந்தியின் பெயர் எழுதி வாக்யத்தின்
பொருள் எழுதவும்.

१. वृक्षात् चीरं संगृह्णन्ति ।
२. अहं गृहात् छत्रं आनयामि ।
३. ईश्वरात् जगत् जायते ।
४. अद्यत्वे विमानमार्गेण देशात् देशं गच्छामः ।
५. वृक्षात् एकं पत्रं पतति ।
६. सम्पत् अत्रैव वसति ।
७. रामो वनं अगच्छत् इति श्रुत्वा भरतो मूर्च्छितः ।
८. शिल्पिनो हस्तात् टङ्कः पतति ।
९. गुरोः सकाशात् छात्राः आगच्छन्ति ।
१०. ते तस्मात् शास्त्रं पठन्ति ।

(वृक्षात् + चीरं = वृक्षाचीरं, चुत्वसन्धिः மரத்திலிருந்து
பட்டையைச் சேகரிக்கிறார்கள்) चीरं பட்டை. जायते
தோன்றுகிறது. अद्यत्वे இக்காலத்தில் टङ्कः கல்லுளி. छात्रः
மாணவன்.

ஸந்தி பிரித்து எழுதி ஸந்தியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு
வாக்யத்தின் பொருளையும் குறிப்பிடவும்.

१. कावेरी सह्यपर्वतादुदेति । (सह्यपर्वतः சையமலை)
२. मर्कटा विटपाद्विटपं उत्पतन्ति । (विटपः கிளை)
३. अजादशरथो दशरथाद्राम इति वंशपरंपरा ।
४. मार्कण्डेयं रक्षितुं लिङ्गाच्छिव आविरभूत् (आविरभूत् -
தோன்றினார்)

५. तच्छ्रुत्वा सीता नितरामहृष्यत् ।
६. नालाज्जलं आगच्छति । (नालः குழாய்)
७. मेघाद्विद்யुदुद्भवति । (विद्युत् மின்னல்)
८. भिषगोगिणं चिकित्सति । (रोगिणं நோயாளியை)
९. कन्या कूपाज्जलमानयति ।
१०. तृणादपि तूलो लघुः । (तूलः பஞ்சு लघुः வேசானது)

பலர் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் படிக்கலாம். இசைத்தட்டுகளில் கேட்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அதில் வந்துள்ள ஹ்லூசந்நி அமைந்த சொற்றொடர்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. அவற்றைப் பதம் பிரித்து எழுதக்கோருகிறோம்.

वेदविद्व्यंगः	क्षेमकृच्छिवः
विश्वभुग्विभुः	ब्रह्मविद्ब्राह्मणः
शिष्टकृच्छुचिः	शत्रुजिच्छत्रुतापनः
युगादिकृद्दुयुगावर्तः	भयकृद्भयनाशनः
सदसत्	हुतभुग्भोक्ता
शरीरभूतभृद्भोक्ता	हुतभुग्विभुः
सर्वदृग्व्यासः	तत्त्वविदेकात्मा
सन्यासकृच्छमः	यज्ञकृद्यज्ञभुगयज्ञी

உதாரணம்: (वेदवित् + अव्यङ्गः)

विंशः पाठः - பாடம் 20

சில தொடர்புள்ள அவ்யயங்கள்

சொற்றொடர்களில் இணைந்தே வரக்கூடிய சில சொற்கள் உண்டு. அது இதனை எதிர்பார்த்தும் இது அதனை எதிர்பார்த்தும் நிற்கும். அவைகளில் அவ்யயங்களான சில சொற்களைப் பார்ப்போம். (அவ்யயங்கள் - மாறுபடாதவை, வேற்றுமை முதலியவை இவற்றிற்கும் கிடையாது என்று கற்றது நினைவில் இருக்கும்.)

यत्	எதனால்	तत्	அதனால்
यथा	எப்படி	तथा	அப்படி
यदा	எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுது
यद्भि	என்று	तद्भि	அன்று
यावत्	எதற்குள்	तावत्	அதற்குள்
यावता	எதற்குள்	तावता	அதற்குள்
यतः	எதனால்	ततः	அதனால்

இணைந்து பெரும்பாலும் இவை காணப்படும். சில இடங்களில் ஏதேனும் ஒன்று காணப்படும். அதனைக்கொண்டு மற்றொன்று தொக்கி நிற்பதாக ஊகிக்கப்படும். சில இடங்களில் தனித்தே வேறு பொருளில் வந்திருக்கும். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் பார்ப்போம்.

1 यत्-तत् இதே உருவில் வேற்றுமைகள் கொண்ட ஸர்வநாம சப்தம் உண்டு. யத், யத், யேந, யஸ்மீ, தத், தத், தேந, தஸ்மீ என அது மாறுபடும். இது அப்படி மாறுபடாதது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் அதே பொருளில் உள்ளதே.

यत् अयं अधीते, तत् जानाति । எதனால் இவன் படிக்கிறானே அதனால் அறிகிறான். படிப்பதனால் அறிகிறான் எனக்கருத்து.

यत्प्रभृति तां अपश्यः, तत् प्रभृति त्वं मुग्धः । எது முதற் கொண்டு (எதிலிருந்து) அவளைப் பார்த்தாயோ அது முதற் கொண்டு நீ மதிமயங்கினவன் (ஆக இருக்கிறாய்). அவளைப் பார்த்ததிலிருந்து மயங்கியிருக்கிறாய் எனக்கருத்து.

2 यथा-तथा எந்த முறைப்படி. அந்த முறைப்படி என்ற பொருள் கொண்டது. (यैन प्रकारेण, तेन प्रकारेण) இந்த இரண்டும் பெரும்பாலும் தனித்தும் காணப்படும்.

यथा गुरुः प्राज्ञे विद्यां वितरति तथा जडेऽपि वितरति ।

ஆசிரியர் அறிவாளியிடம் எப்படி கல்வியைத் தருகிறாரோ அப்படியே மந்தனிடத்திலும் தருகிறார்.

यथा कर्तुं युज्यते तथा तेन कृतम् । எப்படிச் செய்யத் தகுமோ அப்படி அவனால் செய்யப்பட்டது.

யதா ததா தா ததவது | ஂஸ்படிதயாவது இரூக்கட்டும்.

யதா யதா ஸ: அநுதம் ததாதி, ததா ததா ஸ ததணடத: ததவதி |

ஂஸ்படி ஂஸ்படித் ததாஸ்த் ஸால்கிரூனூ அஸ்படி அஸ்படி அவன் தணடிக்஑ததக்கவனூக ஆகிரூன்.

யதா-ததால்-ஊகிக்஑ததக்கவாறு. யதா அஸ்த ரிலிஷு துதவூ அய் தூர்: | இவனது துருவங்கள் நெருங்கியிருத்ததால் இவன் திருடன் (ஂன ஊகிக்஑த்தடுகிரூன்.) தத் யதா அநுதூயதே, தராத்: தூகூட: அததத: | அது காதில் விதூவது ததால் (கேட்கத்தடுவது ததால்) கிராமத்தில் ஁த்பத்தியான கூழி ஁ண்ணத்தக்கதல்.

யதா தீரூததடி. யதா தேவ: அஃதூதயதி ஂஃதூதானன் ஁த்தரவு இட்டதடி. (஁த்தரவை தீரூதல்)

யதா ஸூர்ந்த ஸில அவ்யதங்கள்

யதா஑தா த - (஁தாஸினத்ததூக்குடன்) ஂஸ்படியாவது. (ஂக்கேடு கெட்டுத் ததூகட்டும் ஂன்பது ததால்) யதா஑தா த தத் தலது | நா஁் தந்து இஃதாதி | ஂஸ்படியாவது அது நடக்கட்டும். நான் அங்கு ஸெல்ல விரும்பவில்லை.

யதா஑ததத் (தூறை தவறியாவது) ஂஸ்படியாவது. யதா஑ததத் தூகஸதாயா த்ரவேஃதூதி | ஂஸ்படியாவது தூகஸதையில் தூதூய விரும்புகிரூர்.

யதாதூர் தூன் திகழ்ந்த தடி.

தாதா இத் தூகத் யதாதூர் அகத்யதத் | திரதன் இந்த ஁லகை தூன்னிருந்ததடி தடைத்தார்.

யதா஁தீதத் ததன் ததததே | கற்றதற்கேத்ப ஸத்தளம் கிடைக்கிறது. யதாவூத் (யே யே தூதூ:) தான் ததஸூரூ | ஂவர் ஂவர் ததரிதூதார்கனூரூ அவரை வணங்கு. (ஸிலரைத் தனித்துக் குறித்திட)

யதா தீரூததடி.

யதா஁தி ததி-ஸத்தி ஁ள்ள அளவு ததக கிரூன்.

டயிற்சிக் கூடத்தில் வரிசையாக அவரவரிடத்தில் நிற்கின்றனர்.

ததா அ஢்஢டிதே (அதுவுத்) ஹரித: ஢்ரதததகத்யாடா ஢ததி । அஹததி
ததா । ஹராாதன் துதல் வகு஢்஢ில் ஢டிக்கிருன். நானுத் அ஢்஢டிதே.
காக: க்ஷண:, ஢ிகதத ததா காக்கை கரு஢்஢ு, குயிலுத் அ஢்஢டிதே.

ததா அ஢்஢டிதே அங்கிகரி஢்஢து. ராத: - க்ஷண! தத்ர கதத । க்ஷண:
- ததா ராதன் - கிருஷ்ண! அங்கு செல்!; கிருஷ்ணன் - அ஢்஢டிதே.

ததா (எடுத்ததுக்காட்டு) தே தீல்த் ததாஹி । உன் ஢ண்஢ு அ஢்஢டி஢்
஢ட்டதல்லவோ?

ததா । (உவதை) காங் வாரி ஢ூதததத், இத் சரோவாரி த ததா துததது ।
கங்கையின் நீர் திகத் துயது. இந்த ஓடை நீருத் (அந்த
நீரை஢்஢ோல்) அவ்வாறு துயது.

ததா (நிச்சயத்) ச ஢்ரார்த்தே ததா த்ராத்யதி । அவன் ஢ிறர் ஢ொருட்டு
அத்தனைத் தீவிரத்துடன் உழைக்கிருன்.

ததா (உண்தை) ராததத வதன் தத் ததா । ந தத் அந்யதா । ராதனது
வார்த்தை அது அ஢்஢டிதே (இருக்கும்). அது தாறு஢ட்டதாக
இருக்காது.

ததா த (துன் கூறியதைத் திட஢்஢டுத்த) ஆகவே. எவ் எவ் தத்
஢்ராதானி சந்தி । ததா த தீதா நிர஢்வாடா । இ஢்஢டி இ஢்஢டி அங்கு
஢ிரதாதணங்கள் உள்ளன. ஆகவே ஸீதை குற்றதற்றவள்.

ததா஢ி அ஢்஢டியிருந்த஢ோதிலுத். ததா஢ி தீதாடா ச: துஷ்
஢த்யதி । அ஢்஢டியிருந்த஢ோதிலுத் ஸீதையிடத் அவன் குற்றத்தை
காண்கிருன்.

ததாஹி துன் கூறியவற்றிற்கே஢்஢ யத் துத: , தத்ர வஹி: இதி
சாதாத்யத: அநுதீயதே । ததாஹி அத்ரா஢ி ததததே । எங்கு ஢ுகையோ அங்கு
நெரு஢்஢ு என஢் ஢ொதுவாக துகிக்க஢்஢டுகிறது. அ஢்஢டிதே
இங்குத் காண஢்஢டுகிறது.

ததமிழில் துாழி ஢ெயர்க்கவுத்.

1. யதா யதா ஹுதாதநு உ஢்஢்஢ிதி, ததா ததா தீதா த் ராவணத் தந்யதே ।
2. யதா கததததத் திததராதவ: ஢்ரததத் தகததாருத் ஢்ரதததே ।

३. सर्वे यथास्थानं उपविशन्तु । यथोचितं स्वं स्वं पाठं लिखन्तु ।
अन्ते यथास्वं पुस्तकानि आदाय गृहं गच्छन्तु ।
४. तथाहि रामस्य शक्तौ प्रजानां विश्वासः ।
५. रामः गुरुणा उपदिष्टं यथार्थं गृह्णाति । तेन यथोक्तं तथा आचरति ।

उपसर्पति நெருங்குகிறார். आरोடும் ஏற. प्रयतते முயற்சிக்கிறார்.
ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஒரு சொல்லை இரண்டு தடவை
உச்சரித்தால் 'ஒவ்வொரு' என்ற பொருள் த்வனிக்கும்.

உதாரணங்கள்:

१. इह मनुष्यः दिने दिने अन्नं भक्षयति ।

இங்கு மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பிடுகிறான்.

2. नगरे नगरे जनाः क्रीडां कुर्वन्ति ।

ஒவ்வொரு நகரத்திலும் மக்கள் விளையாடுகிறார்கள்.

கிழக்கண்ட வாக்கியங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

१. कूपे कूपे जलं भवति ।
२. ग्रामे ग्रामे उद्यानं भवति ।
३. शरीरे शरीरे आत्मा भिन्नः ।
४. वृक्षे वृक्षे फलं पक्वं अस्ति ।
५. राष्ट्रे राष्ट्रे राजा भवति ।
६. सायं सायं जलं आगच्छति ।
७. मार्गे मार्गे रथः धावति ।
८. पुस्तके पुस्तके आलेख्यं भवति ।
९. फले फले बीजं भवति ।
१०. वने वने वृक्षः रोहति ।

एकविंशः पाठः - பாடம் 21

अनुनासिकसन्धिः அனுநாஸிக ஸந்தி

முதல் பதத்தின் முடிவில் ே வைத் தவிர மற்ற எந்த எழுத்துக்கள் வந்தாலும் அவைகளுக்குப் பின் வரும் பதத்தின்

ஆரம்பத்தில் அனுநாஸிகம் (அதாவது ங், ஞ், ண், ன், ம இவைகள்) வந்தால் முதல் பத்தின் கடைசி எழுத்து, அந்த வாக்கத்தின் அனுநாஸிகம் ஆகலாம். அனுநாஸிகம் வராவிடில் ஜர்த்வஸந்நி வரும்.

1. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் க், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ங் அல்லது ங் என்பது வரும்.

உதாரணம் : டிக் + நாங் = டிங்நாங், டிங்நாங்:

பாக் + முங் = பாக்முங், பாக்முங்:

2. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் ட், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ங் அல்லது ங் என்ற எழுத்து வரும்.

விங்நாட் + னர் = விங்நாங்நர், விங்நாங்நர்;

ங்ட் + மாங்நாங் = ங்ட்மாங்நாங், ங்ட்மாங்நாங்:

3. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் பதத்தின் முடிவில் வரும் ட், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ங் அல்லது ங் என்ற எழுத்து வரும்.

ஜங்ட் + நாங் = ஜங்ட்நாங், ஜங்ட்நாங்:

ங்வங்ட் + மங்தம் = ங்வங்ட்மங்தம், ங்வங்ட்மங்தம்

4. ன் என்ற எழுத்தோ அல்லது ம் என்ற எழுத்தோ பிறகு வந்தால் ப், ங் இவைகளுக்குப் பதிலாக ம் அல்லது ங் என்ற எழுத்து வரும்.

கங்ஙுங் + நாங்க = கங்ஙுங்நாங்க, கங்ஙுங்நாங்க:

அங் + மங்: அங்மங், அங்மங்:

அங்வாங்ட்: நியமம் தடைபடுமிடம் - பிறகு வரும் அனுநாஸிக எழுத்து விசுதியின் முதல் எழுத்தாக இருந்தால் முதல் பதத்தின் முடிவில் வரும் எழுத்து அனுநாஸிகமாகவே இருக்கும்.

தத் + மாத்ரம் = தந்மாத்ரம்

அ஡் + மயம் = அம்மயம்

஡யிற்சி 1. ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

1. சம்யக் + ஁தம் 2. கிம் + ந 3. திக் + மூர்஁ 4. சத் + மதி: 5. ஁ட் + மு஁: 6. வாக் + மயம் 7. த்வக் + மனசி 8. ஁ட் + நவதி: 9. த்வத் + நிதி: 10. சம்யக் + வததி

2. ஸந்தி ஡ிரித்து எழுதவும் - 1. சந்மான், 2. சந்மார்ட்:, 3. ஡ந்நா:, 4. கிந்ந, 5. த்வந்நம்ஸ்கார: 6. ச்யாந்நடிமாத்ரக: 7. ஡ா஡ாந்நிவாரயதி, 8. தி஡ம்வர்:, 9. வார்டானம் 10. ஁ட்டர்ஷந்நம்.

3. ஡ிழை திருத்தி எழுதவும்

1. ஡்ராக்டர்ஷந்நம் 2. தி஡்஡ால்: 3. ஁ட்஡ாவ: 4. ஡஡்நா஡ா

த்வாவிச: ஡ாட: - ஡ாடம் 22

சிவ ததாடர்஡ுள்ள அவ்யயந்நகள் (2)

யதா எ஡்஡ாதும். ததா அ஡்஡ாது. கதா எ஡்஡ாது? யதா வும் ததா வும் சேர்ந்து ஁ரு வாக்கிய அமை஡்஡ில் இடம் ஡ெறுவது ஁ண்டு. தனித்தும் இடம் ஡ெறும். ஁தாரணம்.

யதா சூர்ய: ஁ததி ததா திமிர் அ஡யாதி .

யதா மெ஡ா: அகாசு ஡ர்ஸர் சம்மடீ யாந்நி, ததா வித்யுத் ஜநயந்நி .

யதா தர்மஸ்ய ஡்லாநி: ஡வதி, ததா ஡஡்வான் அவதரதி .

யதா த்வ் அவகாசம் ஡஡சு, ததா மம ஡ூ஁ அ஡஁஁ .

யதா யதா என இரூமுறை கூற஡் ஡ாருளில் அழுத்தம் ஏற஡்டு கிறது. யதா யதா ஁ தர்மஸ்ய ஡்லாநி: ஡வதி ஡ாரத . அ஡்யுத்யான் அதர்மஸ்ய ததா அாத்மான் சூ஡ாம்ய஡். என்ற கண்ணனின் வாக்கு இதற்கு ஁தாரணம். எவ்வ஡்஡ாழுது தர்மம் சேர்வுறுகிறதா அவ்வ஡்஡ாழுது - தர்மம் சேர்வுறும் ஁வ்வாரு சமயத்திலும் - என்தைத் தாற்றுவி஡்஡ேன்.

யதா஡்஡ுதி ததா஡்஡ுதி என்று சாற்றாடர், எது முதற்காண்டு.

அது முதற் கொண்டு என்று பொருள்படும். यदाप्रभृति बालः शयनात् उत्थितः, तदाप्रभृति रुदन्नेव आस्ते । यदाप्रभृति रात्रिः सञ्जाता, अयं अधिकां वेदनां अनुभवति । இந்த வாக்கியங்களில் ததாப்ரஹீதி ததா முதலியவைகளை உபயோகிக்காமலேயே அவை தொக்கி நிற்பதாகக் கொண்டு பொருள் கூற முடியும்.

यदा तव विरामः, आगच्छ मम गृहम् ।

यदाप्रभृति रामः मृगयायै वनं गतः लक्ष्मणोऽपि तमनुगतः ।

எப்பொழுது என்பதைக் கேள்வியாகக் கொள்ளும் போது கதா என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது.

कदा त्वं विद्यालयं गमिष्यसि?

कदा वा पुस्तकानि पठिष्यसि ?

कदा गृहं आगच्छेः?

कदा तज्जापुरीं गच्छामि (गच्छेयं) इति न जाने

कदा वा त्वां पश्येयम्? உன்னை எப்பொழுது பார்ப்பேனோ
(நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.)

कदा + अपि = कदापि எப்போதும்

न कदापि तत्र गच्छेयम् । எப்போதும் அங்கு செல்லமாட்டேன்

कदाचन कदाचित् எப்போதாவது, சிலசமயம், ஒரு தடவை,
ஒரு போது, ஒரு நாள்.

सः कदाचन न विभेति ।

कदाचन सः एवं कुर्यात् ।

कदाचन बालः रोदिति, कदाचित् हसति, कदाचित् क्रीडति ।

कदाचित् कश्चित् बालः पाठशालां गच्छन् आसीत् । मध्ये तस्य पिता तं अपश्यत् ।

अथ कदाचित् (முன் கூறியவற்றின் தொடர்பின்றி) ஒரு நாள்

अथ कदाचित् उटजगतं रामं शूर्पणखा अपश्यत् ।

कदाचित् + तु, कदाचित् + अपि, कदाचित् எப்போதும் கூட,
எந்த காலத்திலும்.

कदाचित्तु अक्षैः न क्रीडेत् ।

कदाचिदपि वयस्येषु कोपं मा दर्शय ।

कदाचिदपि रामः असत्यं न वदति ।

பயிற்சி - இந்த பாடத்தில் தந்துள்ள ஸம்ஸ்க்ருத வாக்கியங்களுக்குத் தமிழில் பொருள் தருக. இதே பொருளுள்ள வேறு வாக்கியங்களை நீங்களே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் எழுதி அனுப்புக.

त्रयोविंशः पाठः - பாடம் 23

हल्सन्धिः

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஹ்ல் என்ற ப்ரத்யாஹாரம் வ்யஞ்ஜனங்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களைக் குறிக்கும். இது மாஹேச்வர ஸூத்திரங்களிலிருந்த தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ह्यवरद् என்று தொடங்கும் சூத்திரத்தில் ह் என்ற எழுத்திலிருந்து ஆரம்பித்து கடைசியில் ஹ்ல் என்ற கடைசி சூத்திரத்திலுள்ள ல் வரையிலுள்ள 33 மெய்யெழுத்துக்களுக்கும் ஹ்ல் என்று பெயர். இவற்றில் ஒவ்வொரு மெய்யெழுத்துடனும் अ் என்ற உயிரெழுத்து உச்சரிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் ह् விலிருந்து ஆரம்பித்து ல் வரையிலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களே. இவைகள் ஒன்றோடொன்று இணைவதால் உண்டாகும் மாறுபாட்டிற்கு வ்யஞ்ஜன ஸந்தி அல்லது ஹல் ஸந்தி என்று பெயர்.

स् अல்லது त् வர்க்கத்திற்குப் பிறகோ அல்லது முன்போ स् அல்லது च வர்க்கம் வந்தால் स् வுக்குப் பதிலாக स् உம் த் வர்க்கத்திற்குப் பதிலாக च வர்க்கமும் வரும்.

உதாரணங்கள் :

रामस् + शेते = रामश्शेते ।

ராமன் தூங்குகிறான்.

हरिस् + च = हरिश्च ।

ஹரியும்.

सत् + चरित्रम् = सच्चरित्रम् ।

நல்ல நடத்தை

एतत् + जलम् = एतज्जलम् ।

இந்தத்தண்ணீர்.

बृहत् + झरः = बृहज्झरः । பெரிய ஏரி.

शार्ङ्गिन् + जय = शार्ङ्गिञ्जय । விஷ்ணுவே ! வெற்றி

பெறுவீராக.

सत् + छात्रः = सच्छात्रः । நல்ல மாணவன்.

याच् + ना = याच्ना । வேண்டுகோள்.

குறிப்பு: ராம:, க்ஷண:, பால: க: முதலிய புல்லிங்க சப்தங்களின் ஒருமையிலுள்ள ஸ் என்பதற்குப் பதிலாகவே விஸர்க்கம் : வந்திருக்கிறது. ஆகையால் சந்தி சேர்க்கும் இடங்களில் ஸ் என்பது தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பயிற்சிகள்

1. ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

रामस् + च । हरिस् + च । बालस् + चलति । सिंहास् + चरन्ति । तत् + च । उत् + जय । सन् + जयः । हरिस् + शेते । सद् + जनः । उत् + चारणम् । सत् + चरित्रम् ।

2. ஸந்தியை பிரித்து எழுதவும்:

बालिकाश्च । हरिश्च । तच्च । इतश्च । सच्चित् । उच्चरति । सच्चरित्रः । दुश्चरित्रः । उच्चारणम् ।

3. தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

१. शुभकृच्छुभमाप्नोति, पापकृत्यापमश्नुते ।

२. विद्यालये बालिकाः छात्राश्च वर्तन्ते ।

३. प्रासादाज्जनं पश्यति नृपः ।

४. ग्रीष्मे सूर्यस्य प्रकाशश्चण्डो भवति ।

५. विश्राम्यन्तु पान्थास्तरोश्छायायाम् ।

६. रामादीनानेतुं दूतान् प्रहितवाञ्छनकः ।

७. नृपतिना बहवः कूपास्तडागाश्च खाताः ।

८. घटा मृदो विकाराः, अलङ्काराश्च सुवर्णानाम् ।

९. वर्धमानं व्याधिं, जयन्तं शत्रुञ्च नोपेक्षेत ।

१०. तस्य पीडां परिहर्तुं युष्माभिश्चिन्तित उपायो निष्फलोऽभवत्

4. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும் :

குழந்தாய் துர்யோதனா ! காமத்திற்கும், கோபத்திற்கும் வசப்பட்டு உன்னுடைய புத்தி கெட்டுப்போய்விட்டது. இதனாலேயே நீ பெரியோர்களின் உபதேசத்தைக் கேட்கவில்லை. ஆனால், ஏ மகனே ! நீ இப்பொழுது உன்னுடைய அதர்ம புத்தியையே ஜயிக்கவில்லை. நீ உன்னுடைய ராஜ்யத்தை எவ்வாறு காப்பாற்றுவாய்? இன்று வரையில் நீ பாண்டவர்களிடம் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அதன் பிராயச்சித்தமாக அவர்களுக்கு அவர்களுடைய இராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிடு. சண்டையுண்டாகும் பொழுது பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய எல்லோரும் உனக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நீ நினைக்கலாம். இது ஒரு பொழுதும் நடைபெறாது. பாண்டவர்களுக்கும் ராஜ்யத்தில் பங்கு உண்டு. அவர்கள் தர்மிஷ்டர்களாக இருப்பதால் அனைவரும் அவர்களையே விரும்புகின்றனர். ஆகையால் ஏ மகனே ! உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு எல்லோரையும் காப்பாற்று.

धृत्वसन्धिः कत्त्वसन्धि

முதல் பதத்தின் முடிவில் झ, भ, घ, ठ, ध, ज, ब, ग, ड, द, ख, फ, छ, ठ, थ, च, ट, त, क, प (வர்க்கங்களின் 1-4 எழுத்துக்கள்) இவைகளில் எந்த எழுத்துக்கும் பிறகு र् என்ற எழுத்து இருந்து, அதன்பின் अ, इ, उ, ऋ, ए, ओ, ऐ, औ, ह, य, व, र இவைகளில் ஏதாவது ஒரு எழுத்து வரின், र् விற்குப் பதிலாக र्ஜ் என்ற எழுத்து வரலாம்.

1. பதத்தின் முடிவிலுள்ள क அல்லது ट விற்குப் பிறகு र् வந்தால் அது र्ஜ் எனத் திரியலாம்.

உதாரணம் : वाक् + शूरः = वाक्शूरः, वाक्शूर्जः

घट् + शूराः = घट्शूराः, घट्शूर्जाः

2. பதத்தின் முடிவிலுள்ள त அல்லது द விற்குப் பிறகு र् வந்தால் त्, द् இவைகளுக்குப் பதிலாக र्ஜ் வரும், र्ஜ் என்பது र्ஜ் என மாறலாம்.

உதாரணம் : जगत् + शरण्यः = जगच्छरण्यः, जगच्शरण्यः
तद् + शरीरं = तच्छरीरं, तच्शरीरम्

3. பதத்தின் முடிவிலுள்ள ந விற்குப் பிற்கு ஶ வரும்
பொழுது ந விற்குப் பதிலாக ன்வும் ஶ விற்குப் பதிலாக ஔவும்
வரலாம்.

உதாரணம் : महान् + शब्दः = महाञ्छब्दः, महाञ्शब्दः
धावन् + शशः = धावञ्छशः, धावञ्शशः
பயிற்சி வினாக்கள்

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் :

१. दिक् + शूलम् २. प्राक् + शरीरम् ३ षट् + शरण्याः ४ रत्नमुट् +
शीघ्रम् (धावति) ५ सत्यात् + शान्तिः ६ तत् + शिवः ७ तत् + शिला ८ सत्
+ शीलाः ९ उत् + श्रयः १० तत् + शूरः ।

ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் :

१. सिकुछोभते २. यावच्छक्यम् ३ मच्छरीरम् ४ तच्छिवः ५
उच्छृखलः ।

பிழை திருத்தி எழுதவும் :

१. वाच्छूरः २. प्राक्छयम् ३ षट्शोभन्ते ४ मत्शशुरः

चतुर्विंशः पाठः - பாடம் 24

तव्य - अनीय

வேண்டும் என்ற பொருளைக் காட்டுவதற்காக ஸம்ஸ்க்ருத-
த்தில் தவ்ய, அனீய என்ற ப்ரத்யயங்கள் தாதுக்களுடன் சேர்க்கப்
படுகின்றன.

உதாரண வாக்யங்கள்.

१. मया पाठः पठनीयः ।

என்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

२. त्वया पाठः पठितव्यः ।

உன்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

३. अस्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

எங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

४. युष्माभिः पाठौ पठितव्यौ ।

உங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

५. त्वया कार्याणि करणीयानि ।

உன்னால் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

६. अस्माभिः कार्यं कर्तव्यम् ।

நம்மால் காரியம் செய்யப்படவேண்டும்.

கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்

१. किंनिमित्तः अयं इति त्वया प्रष्टव्यम् ।

२. भवता मम सहायेन भवितव्यम् ।

३. अयं जनः स्मर्तव्यः ।

४. तेन एवमेव भवितव्यम् ।

५. किं इदानीं कर्तव्यम् ।

६. प्रथमं घातकाः ग्राहयितव्याः ।

७. शकटदासः वध्यस्थानात् अन्यत्र प्रापयितव्यः ।

८. राज्ञा जनस्य आर्तिहरेण भवितव्यम् ।

९. क्रूरैः सह एकत्र न स्थातव्यम् ।

१०. कर्तव्यानि दुःखितैः दुःखनिर्वापणानि ।

११. सति विभवे दातव्यं, भोक्तव्यं, सञ्चयः न कर्तव्यः ।

घातकः **கொலைகாரன்** வध्यஸ்தானं **கொலைக்களம்** **दुःखनिर्वापणं**

துக்கத்தைப் போக்குதல் **सञ्चयः** சேமிப்பு.

கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. என்னால் கடிதம் எழுதப்படவேண்டும்.

2. உன்னால் கார்யம் செய்யப்படவேண்டும்

3. உன்னால் பாட்டு பாடப்படவேண்டும்.

4. கிதை படிக்கப்படவேண்டும்.

5. ஆற்றில் குளிக்கப்படவேண்டும்.

6. தானம் செய்யப்படவேண்டும்.
7. பெண்களால் படிக்கப்படவேண்டும்.
8. என்னால் அங்கு இருக்கப்படவேண்டும்.
9. உன்னால் வீட்டிற்குத் திருப்பி வரப்படவேண்டும்.
10. என்னால் விருப்பம் அடையப்படவில்லை.
11. அவனால் நிச்சயமாகத் தோற்கப்படவேண்டும்.
12. அவனால் உயிர் காப்பாற்றிக்கொள்ளப்படவேண்டும்.
13. ராமனால் பதினான்கு வருடங்கள் காட்டில் வசிக்கப்பட வேண்டும்.
14. பரதனால் ராஜ்யம் ஆளப்படவேண்டும்.
15. உன்னால் இங்கு வரப்படவேண்டும்.

पञ्चविंशः पाठः पाठः 25

निबन्धः - भूमिः

इयं भूमिः । सर्वे प्राणिनोऽस्यां वसन्ति । प्राणिनस्त्रिविधा भूचराः जलचराः खेचरा इति । मनुष्या मृगा अन्ये च स्थले वसन्तो भूचराः कथ्यन्ते । मीना मकरा अन्ये च केचन प्राणिनो जल एव चरन्ति । अतस्ते जलचराः । खे केचन चरन्ति । शुकाः काका गृध्राश्च आकाशे उड्डयन्ते । अतस्ते खेचराः । एषां सर्वेषामपि भूमिरेवाधारः । जलचरा अपि केचन स्थलचराः दृश्यन्ते, यथा कमठः । खेचराः सर्वे विश्रमाय भुवमागच्छन्ति ।

भूमेर्द्वौ भागौ दृश्येते, स्थलभागो जलभागश्चेति । यत्र वयं निवसामः, स स्थलभागः । स कठिनो भारसहश्च भवति । भुवो मध्ये परितश्च जलाशया वर्तन्ते । सरितस्तडागाः कूपाः समुद्रा इति ते बहुधा भिद्यन्ते । ते जलभाग इति कथ्यन्ते ।

भूमौ वयं भवामः । तामधिवसामः । चलतोऽस्मान् सा धरति । तस्यां उपविशामः, सुखं शयित्वा स्वपिमः । भूमौ जातानि सस्यानि शाकाश्च सर्वेषामस्माकं अन्नानि भवन्ति । भूमौ यत् तत् सम्भृतं जलं वयं पिबामः । भूमावेव गृहाणि निर्मायन्ते । तेषु वयं निवसामः । स्वर्णं रजतं ताम्रं अन्यदन्यच्च लोहजातमत्रैव लभ्यते । तैर्निर्मितानि भूषणानि पात्राणि च वयमुपयुञ्जमः ।

स्वर्णं रजतं रत्नान्यन्यानि च महार्घाणि वस्तूनि भवन्ति । वसूनि भूमिर्धरतीति
भूमिर्वसुधा वसुन्धरेति कथ्यते । भूमौ जातात्कार्पासात् तन्तूनि निर्माय तानि
वस्त्रात्मना वयन्ति तन्तुवायाः । अतोऽस्माकं वस्त्राण्यपि भूमिरेव ददाति ।

अतस्तां सर्वदात्रीं भुवं मातेति भक्त्या वन्दामहे ।

निबन्धः कட்டுரை பூச்சரா: நிலத்தில் செல்பவை ஜலச்சரா:
ஜலத்தில் செல்பவை சேச்சரா: ஆகாசத்தில் செல்பவை स्थलं தரை
மகரா: முதலைகள் சே ஆகாயத்தில் गृध्रा: கழுஞ்சுகள் कमठ: ஆமை
विभ्रमाय ஓய்வின் பொருட்டு कठिन: இறுக்கமடைந்தது भारसह:
கனத்தைத் தாங்கக் கூடியது जलाशया: நீர்நிலைகள் सरित: ஆறுகள்
तडागा: குளங்கள் कूपा: கிணறுகள் अधिवसाम: மேல் வசிக்கிறோம்
चलत: நகர்கின்ற धरति தாங்குகிறாள் शयित्वा படுத்து सस्यानि
தானியப்பயிர்கள், शाका: காய்கள், संभृतं நிரப்பப்பட்டுள்ள -
நிரம்பிய निर्मायन्ते கட்டப்படுகின்றன लोहजातं உலோக வகைகள்
निर्मितानि செய்யப்பட்ட उपयुञ्ज्म: உபயோகிக்கிறோம் महार्घाणि
விலை உயர்ந்த वसूनि செல்வங்கள் कार्पासात् பஞ்சிலிருந்து तन्तूनि
நூல்களை निर्माय உருவாக்கி वयन्ति நெய்கிறார்கள் तन्तुवाया:
நெசவாளர்கள் सर्वदात्रीं எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்ற.

இதில் உள்ள ஸந்திகள்:

प्राणिनः + अस्यां । प्राणिनः + विविधाः + भूचराः + जलचराः +
खेचराः + इति । मनुष्याः + मृगाः + अन्ये + वसन्तः + भूचराः । मीनाः +
मकराः + अन्ये । प्राणिनः + जले + एव । अतः + ते । काकाः + गृध्राः +
च । आकाशे + उड्डयन्ते । भूमिः + एव + आधारः । जलचराः + अपि ।
स्थलचराः + दृश्यन्ते । भूमेः + द्वौ । स्थलभागः + च + इति । सः +
स्थलभागः । कठिनः + भारसहः + च । भुवः + मध्ये । परितः + च ।
जलाशयाः + वर्तन्ते । सरितः + तडागाः । समुद्राः + इति । जलभागः +
इति । चलतः + अस्मान् । शाकाः + च । भूमौ + एव । अन्यतः + अन्यत् +

च । अत्र + एव । तैः + निर्मितानि । रत्नानि + अन्यानि । भूमिः + धरति + इति । भूमिः + वसुधा । अतः + अस्माकं । वस्त्राणि + अपि । भूमिः + एव । अतः + तां । माता + इति ।

சில வினைச்சொற்கள்: வசந்தி, சரந்தி, அகச்சந்தி, நிவசாம:, பவாம:, அபிவசாம:, தரதி, உபவிசாம:, பிவாம:, வடாம:, இவை அனைத்தும் லட் எனும் நிகழ்கால வினைச்சொற்கள். சில ஒருமையிலும் சில பன்மையிலும், சில உத்தம புருஷத்திலும் சில பிரதம புருஷத்திலும் உள்ளன. அவைகளின் ஒருமை, இருமை, பன்மை உருவங்கள் பின்வருமாறு:-

वसति, वसतः, वसन्ति । चरति, चरतः, चरन्ति । आगच्छति आगच्छतः, आगच्छन्ति । निवसामि, निवसावः, निवसामः । भवति भवतः भवन्ति । भवामि, भवावः, भवामः । अधिवसामि, अधिवसावः, अधिवसामः । धरति, धरतः, धरन्ति । उपविशामि, उपविशावः, उपविशामः । पिबामि, पिबावः, पिबामः । वदामि, वदावः, वदामः ।

பயிற்சி : இந்தக் கட்டுரையைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும். ஸந்திகளின் பெயரைக் குறிப்பிடவும். வினைச்சொற்கள் தன்மையிலோ (உத்தம புருஷன்) படர்க்கையிலோ (பிரதம புருஷன்) தரப்பட்டுள்ளன. படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மை என்ற நிலைகளிலும் உள்ள இவைகளின் உருவங்களைத் தருக.

षड्विंशः पाठः - பாடம் 26

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ११

(अनसूया प्रियंवदा च शकुन्तलायाः सख्यौ । शकुन्तलां तौ परिचरतः । राजा ताभ्यां सह भाषमाणः तिष्ठति ।)

प्रियंवदा – (सदृष्टिष्येपं) अनसूये ! एषः मृगपोतकः मातरं अन्विष्यति ।

एहि, संयोजयाव एनं मात्रा ।

शकुन्तला – हला, अशरणा अस्मि । युवयोरन्यतरा गच्छतु ।

सख्यौ – पृथिव्याः यः शरणं, सः तव समीपे वर्तते । (गच्छतः)

शकुन्तला - कथं गते एव?

राजा - अलमावेगेन । अयं जनः तव आराधयिता । स एव समीपे वर्तते ।

किं शीतलैः नलिनीदलैः वीजयामि? उत तव चरणौ सम्बाहयामि ।

शकुन्तला - माननीया भवन्तः । तेषु न आत्मानं अपराधयिष्ये ।

(इति उत्थाय गन्तुं इच्छति । राजा तां हस्तेन गृह्णाति ।)

शकुन्तला - पौरव ! विनयं रक्ष ! अहं आत्मनो न प्रभवामि ।

राजा - भीरु ! अलं गुरुजनेभ्यो भयेन । तत्रभवान् कुलपतिः धर्मं वेत्ति ।

अत्र स न दोषं ग्रहीष्यति । बह्व्यो राजन्यकन्यकाः गान्धर्वेण

विवाहेन परिणीताः । ताः पितृभिः अभिनन्दिताश्च ।

शकुन्तला - मां मुञ्च । सखीभ्यां भूयः अनुमतिं लप्स्ये ।

राजा - भवतु । मोक्षयामि ।

शकुन्तला - कदा ?

नेपथ्ये - अयि सहचरं आमन्त्रयस्व । रजनी उपस्थिता ।

शकुन्तला - (ससम्भ्रमं) पौरव ! असंशयं आर्या गौतमी इतः आगच्छति ।

तत् विटपान्तरितो भव ।

राजा - तथा । (इत्यन्तरितः तिष्ठति)

परिचरति (परिचरतः, परिचरन्ति) பணிவிடை புரிகிறார். சஃஷிஷேபம்

கண்ணடித்தலுடன். வியங்க்யமாக. பஃதக: குட்டி. அந்விஷ்யதி

(அந்விஷ்யத: , அந்விஷ்யந்தி) தேடுகிறது. சய்யஃஜயாவ (சய்யஃஜயானி,

சய்யஃஜயாவ, சய்யஃஜயாம) (ஐருவரும்) சேர்த்து வைப்போம். ஶரணம்

தன்னைப் பாதுகாப்பான் என நம்பி ஒப்புவிக்கும் இடம். அஶரணா

காப்பவரற்றவள். யுவயஃ: அந்யதரா உங்கள் இருவர்களில் ஒருவள்.

ஆரா஢யிதா திருப்தி வரும்படி நடந்து கொள்பவன். சவா஢யாமி

(சவா஢யாவ:, சவா஢யாம:) களைப்புத் தீரும்படி பிடித்து விடுகிறேன்.

மானநீயா: மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ந ஆத்மான் அபரா஢யிஷ்யே

தன்னை திருப்திக் குறைவாக நடந்துகொள்பவளாக

ஆக்கிக்கொள்ளமாட்டேன். அஸரா஁யிஷ்யே, அஸரா஁யிஷ்யாவ஁, அஸரா஁யிஷ்யாம஁ । அஸரா஁யதே திருப்திக் குறையாக நடந்து கொள்கிறான். தவறுதலாக நடந்து கொள்கிறான். தண்டனையுக்குரியவனாக நடந்து கொள்கிறான். ஆத்மன: ந ஸு஁வாமி என விஷயத்தில் என இஷ்டப்படி நடக்க முடியாதவளாக இருக்கிறேன். ஸு஁வாமி எனக்கு நானே எஜமானி என்ற எண்ணத்துடன் நடக்கிறேன். ராஜன்ய: அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். ச஁஁ரம் ஆமன்ரயஸ்வ கூட இருப்பவரிடம் விடையெற்றுக் கொள்வாய். ரஜனி இரவு. ஁ஸ்திதா நெருங்கி விட்டது. அஸ்சாண்யம் ஁யமின்றி. விடயான்ரரித: கிணையே இடையில் கொண்டவன். கிணையால் தன்னை மறையுதுக் கொண்டவன்.

ஸயிற்சிகள:

1. இந்தப் ஸாடத்தைத் தமிழில் மொழி ஸெயர்க்கவும்.
2. ஸந்தி சேர்ந்திராத ஸதங்களைச் சேர்த்து எழுதவும்.
3. ஸந்தி சேர்ந்துள்ளதைப் ஸிரித்தெழுதவும்.

ஸதவிஷ: ஸாட: - ஸாடம் 27

ராமு லக்ஷாயா அயு஁யா ஸுத்யாவரீதே

ராமன் இலங்கையிலிருந்து அயுத்யை நுடாக்கித் திரும்ஸிவருகிறான் என்று தலைஸிற்ருப் ஸெருள். ஸுரீ வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் 123 வது ஸர்க்கத்தில் உள்ள சில சுலோகங்களை அறிமுகஸ்படுத்துகிறோம். முதலில் சுலோகத்தை வசன நடையில் தந்து ஸின் தொடர்ந்து வால்மீகியின் சுலோகங்களையும் அரும்ஸத விளக்கத்தையும் தந்துள்ளோம். ஒவ்வொரு ஸதத்திற்கும் ஸெருள் எழுதிப் ஸாருங்கள்.

(ஆடிகாவ்யம் ஸுரிராமாயணம் । தஸ்ய கரணாது வால்மீகி: ஆடிகவி: ஸ஁஁வ । ஸுஷான்ர: ஸுஸந: தஸ்ய கவிதாஸுவா஁: । ந ஸர்வதா கல்யநாஷன்ய: । யதாதயம் (உள்ளஸடி) ஁தூரீ (நடந்ததை) ஸு஁யதி । அ஁நா வ஁நி஁தூதா தஸ்ய கவிதா அ஁மி: । தடனு தஸ்ய கவிதா ஸாஷாது ஸாடம: ।

वैदेहि ! कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थितां विश्वकर्मणा निर्मितां लङ्कां ईक्षस्व । सीते ! मांसशोणितकर्दमं हरीणां राक्षसानां च महत् विशसनं एतदायोधनं पश्य । विशालाक्षि । एष दत्तवरः प्रमाथी तव हेतोः मया निहतः राक्षसेश्वरः रावणः शेते । अत्र कुंभकर्णो निहतः निशाचरः प्रहस्तश्च । अत्र वानरेण हनूमता धूम्राक्षश्च निहतः । अत्र महात्मना सुषेणेन विद्युन्माली हतः । अत्र लक्ष्मणेन रणे रावणिः इन्द्रजित् निहतः । अङ्गदेन अत्र विकटो नाम राक्षसो निहतः । दुष्प्रेक्षो विरूपाक्षः (निहतः) । महापार्श्वमहोदरौ (निहतौ) । अकंपनश्च निहतः । बलिनोऽन्ये राक्षसाश्च (निहताः) । अत्र मन्दोदरी नाम भार्या सास्त्रेण सपत्नीनां सहस्रेण परिवारिता तं पर्यदेवयत् ।

१. कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् ।
लङ्कामीक्षस्व वैदेहि निर्मितां विश्वकर्मणा ॥
२. एतदायोधनं पश्य मांसशोणितकर्दमम् ।
हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥
३. एष दत्तवरः शेते प्रमाथी राक्षसेश्वरः ।
तव हेतोर्विशालाक्षि रावणो निहतो मया ॥
४. कुंभकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः ।
धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनूमता ॥
५. विद्युन्माली हतश्चात्र सुषेणेन महात्मना ।
लक्ष्मणेनेन्द्रजिच्चात्र रावणिर्निहतो रणे ॥
६. अङ्गदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ।
विरूपाक्षश्च दुष्प्रेक्षो महापार्श्वमहोदरौ ॥
७. अकंपनश्च निहतो बलिनोऽन्ये च राक्षसाः ।
अत्र मन्दोदरी नाम भार्या तं पर्यदेवयत् ॥

கடினபதவுரை: சிஹராஹாரே குன்று போன்ற உருவமுடைய
அயோதனம் யுத்தபூமி விசசனம் ஠ாஹைக்களம் தத்தவர்: ஠ா஠ுக்கப்பட்ட
வரன்கள் உள்ள த்ரமாதி அழிப்பவளுக ராவணி: ராவணன் பிள்ளை

दाशरथिः मारुतिः *போல்*. पर्यदेवयत् *அமுதாள்* सास्त्रेण *கண்ணீருடன்*
கடிய.

वरानने ! यत्र सागरमुत्तीर्य वयं तां रात्रिं उषिताः । (तत्) समुद्रस्य तीर्थं
एतत् दृश्यते । विशालाक्षि ! तव हेतोः लवणार्णवे सागरे मया बद्धः सुदुष्करः
नलसेतुः एषः । वैदेहि ! अक्षोभ्यं वरुणालयं अपारं अभिगर्जन्तं,
शङ्खशुक्तिसमाकुलं सागरं पश्य । मैथिलि ! हनुमतो विश्रामार्थं सागरं भित्त्वोत्थितं
हिरण्यनाभं काञ्चनं शैलेन्द्रं पश्य ।

८. एतत्तु दृश्यते तीर्थं समुद्रस्य वरानने ।
यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुषिता वयम् ॥
९. एष सेतुर्मया बद्धः सागरे लवणार्णवे ।
तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥
१०. पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि वरुणालयम् ।
अपारमभिगर्जन्तं शङ्खशुक्तिसमाकुलम् ॥
११. हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिलि ।
विश्रामार्थं हनुमतो भित्त्वा सागरमुत्थितम् ॥

கடினபதவுரை: तीर्थं *துறை* वरानने *சிறந்த முகமுடையவளே*
अक्षोभ्यं *கலக்க முடியாத* वरुणालयं *வருணன் என்ற ஜல*
தேவதையின் *இருப்பிடமான* अभिगर्जन्तं *இறைகின்ற* roaring
हिरण्यनाभं *தங்கப்புதையல் உள்ள* कांचनं *பொன்னொளி வீசுகின்ற*
विश्रामः *இளைப்பாறுதல்.*

समुद्रस्य कुक्षौ एतत् स्कन्धावारनिवेशनं वर्तते । एतत् महात्मनः सागरस्य
सेतुबन्धः इति ख्यातं त्रैलोक्येन पूजितं तीर्थं दृश्यते । एतत् परमं पवित्रं,
महापातकनाशनम् । अत्र पूर्वं विभुः महादेवः प्रसादं अकरोत् । अत्र अयं
राक्षसराजः विभीषणः आजगाम ।

१२. एतत् कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ।
एतत्तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः ॥

१३. सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ।

एतत् पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥

१४. अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद्विभुः ।

अत्र राक्षसराजोऽयमाजगाम विभीषणः ॥

कम्पनापतव्यरैः कुक्षिः वयिष्ठु स्कन्धावारः कुलाग्रम् camp त्रैलोक्यं

मृगवलकु विभुः गम्बुक्कम् न्दिरैरुन्ध.

सीते ! एषा रम्या सुग्रीवस्य पुरी चित्रकानना सा किष्किन्धा दृश्यते, यत्र मया बाली हतः । सीते ! एषः कांचनैः धातुभिः वृतः सविद्युत् तोयद इव महान् गिरिवरः ऋश्यमूको दृश्यते । अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः । सीते ! मया बालिनो वधाय समयश्च कृतः । एषा चित्रकानना नलिनी सा पम्पा दृश्यते, त्वया विहीनः सुदुःखितः अहं विललाप । अस्यास्तीरे मया धर्मचारिणी शबरी दृष्टा । अत्र योजनबाहुः कबन्धो मया निहतः । सीते ! असौ जनस्थाने श्रीमान् वनस्पतिः दृश्यते, विलासिनि ! यत्र बली पक्षिणां प्रवरः महातेजाः जटायुः रावणेन तव हेतोः निहतः ।

१५. एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना ।

सुग्रीवस्य पुरी रम्या यत्र बाली मया हतः ॥

१६. दृश्यतेऽसौ महान् सीते सविद्युदिव तोयदः ।

ऋश्यमूको गिरिश्रेष्ठः कांचनैः धातुभिर्वृतः ॥

१७. अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।

समयश्च कृतः सीते वधार्थं बालिनो मया ॥

१८. एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना ।

अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी ॥

१९. अत्र योजनबाहुश्च कबन्धो निहतो मया ।

दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान् वनस्पतिः ॥ .

२०. जटायुश्च महातेजाः तव हेतोर्विलासिनि ।

रावणेन हतो यत्र पक्षिणां प्रवरो बली ॥

கடினபதங்கள் சிவகானனா விசித்திரமான காடுகள் உள்ள சவித்யுத் மின்னலுடன் கூடிய தாது: படிமம் Ore समय: வாக்குறுதி (நேரம். மதம்) யோனவாது: ஒரு யோஜனை நீளமுள்ள கைகள் உடையவன் வனஸ்பதி: பூவில்லாமல் காய்க்கும் மரம் முதலியன ப்வர்: சிறந்தவன்.

வரவணி! எதத் தத் அஸ்தாக் அஹ்ரபதம் । சூபதர்ஷி ! பர்ணாலா ததா சிவா த்ரயதே யத் த்வ் ராக்ஷஸ்த்ரேண ராவணே லலாத் ஹதா । ஂஷா ரம்யா ப்ரஸந்நஸலிலா சூபா ஸோதாவரி । மீதிலி ! ஂஷ: அஸ்த்யஸ்யாஹ்ரமோ த்ரயதே பத்ய । ஂஷ: மஹாத்மந: சூதீக்ஷஸ்ய தீப: அஹ்ரம: । வீதேஹி ! அத்ர மஹாந் சர஡்நஹ்ரமோ த்ரயதே யத் பரந்நர: சஹஸ்ராக்ஷ: சக்ர ஁பயாத: । அஸ்திந் தேசே மயா மஹாகாயோ விரா஁஁ நிஹத: । தநுமத்யமே ! ஂதே தாபஸா வாஸா த்ரயந்தே யத் சூர்யவீத்யானர஁ப: கலபதி: அத்ரி: வஸதி । சீதே ! அத்ர த்வயா த்ரம்காரிணி தாபசீ (அநசூயா) த்ரஷா ।

21. எதத் ததாஹ்ரபதம் அஸ்தாக் வரவணி ।
பர்ணாலா ததா சிவா த்ரயதே சூபதர்ஷி ॥
22. ஂஷா ஸோதாவரி ரம்யா ப்ரஸந்நஸலிலா சிவா ।
அஸ்த்யஸ்யாஹ்ரமோ ஹேஷ த்ரயதே பத்ய மீதிலி ॥
23. தீபதர்ஷிவாஹ்ரமோ ஹேஷ சூதீக்ஷஸ்ய மஹாத்மந: ।
வீதேஹி த்ரயதே சாத்ர சர஡்நஹ்ரமோ மஹாந் ॥
஁பயாத: சஹஸ்ராக்ஷோ யத்ர சக்ர: பரந்நர: ॥
24. அஸ்திந் தேசே மஹாகாயோ விரா஁஁ நிஹதோ மயா ।
ஂதே ஹி தாபஸாவாஸா த்ரயந்தே தநுமத்யமே ॥
25. அத்ரி: கலபதிர்யத்ர சூர்யவீத்யானர஁ப: ।
அத்ர சீதே த்வயா த்ரஷா தாபசீ த்ரம்காரிணி ॥

கடினபதவுரை: சூபதர்ஷி அழகிய தோற்றமுடையவளே தீப: ஁ளி வீசுகின்ற சஹஸ்ராக்ஷ: ஆயிரம் கண்ணுள்ளவன் பரந்நர:

முப்புரங்களை எரிக்கக் காரணமானவன் தாபசாஸா: முனிவர்களின் தங்குமிடங்கள் தனு-மத்யமே சிறுத்த இடையடையவளே குலபதி: பல 1000 சிஷ்யர்களுடைய குரு வேதானர: அக்னி.

சுதனு! அசௌ சௌலேந்த்ர: சித்ரகூட்: த்ரகாஸதே, யத்ர கௌகயிபுத்ர: மா஢் த்ரஸாதயித்ரு஢் ஆகத: । ஂஸா ஸா சித்ரகானநா யமுநா தூராத் த்ரஸ்யதே, யத்ர ஸ்ரீமானு ஢்ரத்வாஜா஢்ரம: ஂஸ: த்ரகாஸதே । வரவர்டிநி ! ஂஸா நானாத்விஜகாநா கிர்நா ஸ஢் த்ரபுஷ்டிகநநா த்ரிதயகா கஜ்ஜா த்ரஸ்யதே । ஂதத் ஢்ருஜிவேரபுர஢், யத்ர கு஢்: ஸமாகத: । ஸீதே ! ஂஸா ஸா யூத்ரமாலினி ஸரயூ: த்ரஸ்யதே । ஂஸா ஸா மத திது: ராஜதானி அயோத்யா த்ரஸ்யதே । வேதே஢ி ! அயோத்யா஢் துநராகதாஸி । த்ரணா஢் கुरु ।

२६. அசௌ சுதனு சௌலேந்த்ர: சித்ரகூட்: த்ரகாஸதே ।

யத்ர மா஢் கௌகயிபுத்ர: த்ரஸாதயிதுமாகத: ॥

२७. ஂஸா ஸா யமுநா தூராத் த்ரஸ்யதே சித்ரகானநா ।

஢்ரத்வாஜா஢்ரமோ யத்ர ஸ்ரீமானேஸ த்ரகாஸதே ॥

२८. ஂஸா த்ரிதயகா கஜ்ஜா த்ரஸ்யதே வரவர்டிநி ।

நானாத்விஜகாநா கிர்நா ஸத்ரபுஷ்டிகானநா ॥

२९. ஢்ருஜிவேரபுர஢் சைத்ர கு஢ோ யத்ர ஸமாகத: ।

ஂஸா ஸா த்ரஸ்யதே ஸீதே ஸரயூயூத்ரமாலினி ॥

३०. ஂஸா ஸா த்ரஸ்யதேஸ்யோத்யா ராஜதானி திதுர்த்ரம ।

அயோத்யா஢் கुरु வேதே஢ி த்ரணா஢் துநராகதா ॥

கடினததவுரை: சுதனு அழகிய உடல் உடையவளே த்ரஸாதயித்ரு஢் த்ரமாதானம் த்ரஸ்யய த்ரிதயகா ஸ்வர்க்கம், த்ரூமி, த்ராதானம் ஂன்ற த்ரூன்று வழிகளில் ஂடுகின்ற த்ரிஜ த்ரல் - அந்தணர், த்ரநவைத்ரதலிய ஜந்துக்கள், இருதிறத்ரதே உடையவை யூத்ரமாலினி வேள்விக் கத்ரதங்களின் த்ராலே (வரிதே) உடைய.

த்ரயிற்சி :

1. வத்ரனதேதத்ர த்ரகுதிக்குத்ர த்ரதவுரை ஂத்ரதவுத்ரம்.

2. த்ரஸ்யயுத்ரத்ரகுதியுத்ரன் ஂத்ரதீத்ரத்ரத்ர த்ரார்த்த்கவுத்ரம்.

3. ஸமாஸம் எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயர் எழுதவும்.

त्रिकूटशिखरे स्थितां, विश्वकर्मणा निर्मितां, हरीणां राक्षसानां च, महत्
विशसनं, तव हेतोः, सपत्नीनां सहस्रेण, समुद्रस्य तीर्थं, समुद्रस्य कुक्षौ,
सुग्रीवस्य पुरी ।

4. விக்ரஹ வாக்யம் எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.

त्रिकूटशिखरे, राक्षसेभरः, महापार्थ-महोदरौ, नलसेतुः, वरुणालयं,
शङ्ख-शुक्ति-समाकुलं, स्कन्धावारनिवेशनं, राक्षसराजः, गिरिश्रेष्ठः, गिरीन्द्रः,
वानरेन्द्रेण, तापसावासाः, कैकयीपुत्रः, द्विजगणाकीर्णा ।

கடந்த பல ஆண்டுகளில் இதன் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாமே ஆங்காங்கு ஆரம்ப வகுப்புகளை தொடங்கி எமது சேவையில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்களது ஈடுபாடு பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளியான பாடங்களை மட்டும் தனியே தொகுத்து ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற 6 பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இவை அவ்வப்போது பெறும் அனுபவங்கள் மூலம் மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தற்போது முதல் பாகத்தின் எட்டாம் பதிப்பு வெளியாகிறது. இவற்றின் துணைகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை எழுத்துப் பயிற்சியில் தொடங்கி காவியங்கள் வரை எளிதில் கற்கலாம்.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற தொகுப்பை பெறுபவர்கள் அவற்றில் வெளியாகியுள்ள பாடங்களைப் பயின்று பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள பயிற்சிகளைத் தாமே எழுதி புக் போஸ்டு மூலம் Book-post Posted under clause 114 (8) of P & T Guide : PUPILS EXERCISE என்று உரைமீது குறிப்பிட்டு (உரையின் வாயை ஒட்டாமல்) எமக்கு அனுப்பினால் திருத்தி அனுப்புகிறோம். சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தருகிறோம். இந்தச் சேவையைப் பெற விரும்புபவர்தபால் செலவிற்கென ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாகம் ஒன்றுக்கு ரூ 20-00 அனுப்பவும். மேலும் தாங்கள் விரும்பும் தொகையை நன்கொடையாக அளிக்கலாம்.

சந்தா அனுப்ப

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லட்சர்ச் ரோடு,
சென்னை 600 004.

பயிற்சிகள் அனுப்ப

ஆசிரியர், 'ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ'
22. வீரேச்வரம் அப்ரோச் ரோட்,
ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி 620 006.

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா	ரூ.
1-6ம் பாகம் ஒவ்வொன்றும்	25-00
ஸம்ஸ்க்ருத அகராதி தமிழில் பொருளுடன்	120-00
சப்தமஞ்சரீ	25-00
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ ஆண்டு இதழ்களின் தொகுப்பு 10, 11, 12, 13, 14, 16,	40-00
17, 18, 19, 20, 21, 22, ஒவ்வொன்றும்	40-00
பதிவுத் தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் ரூ. 30/- முன் பணமாக MO. அல்லது D.D. யில் அனுப்பவும்.	
ஸம்ஸ்கிருத ஸ்ரீ ஆண்டுச்சந்தா	ரூ. 40-00
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 400-00

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லஸ் சர்ச் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. ENTERPRISES,

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Chennai-4, ☎ 495 0775.